

XXV ОБИКНОВЕНО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

ВТОРА РЕДОВНА СЕСИЯ

Стенографски дневникъ

НА

52. заседание

Петъкъ, 7 февруарий 1941 г.

(Открито въ 16 ч. 35 м.)

Председателствували: председателътъ Никола Логофетовъ и подпредседателътъ Никола Захариевъ.

Секретари: Димитъръ Сараджовъ и Светославъ Славовъ.

СЪДЪРЖАНИЕ:

	Стр.		Стр.
Съобщения:		С. Никифоровъ	1456
Отпуски	1447	И. Славковъ	1457
По дневния редъ:		2. За осигуряване на занаятчийтъ (Второ четене) 1453	
Отговоръ на питането на народния представителъ		Говорили: Д-ръ Л. Дюгмеджиевъ 1453, 1461, 1462, 1465	
П. Стайновъ отъ председателя на Народното събрание относно дейността на цензурата по отношение неговото питане, направено по поводъ забраненото събрание въ Пловдивъ.		И. Хайдудовъ	1465
Говорили: П. Стайновъ	1447	3. За приемане на служба по Министерството на желѣзницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ българитѣ отъ Северна и Южна Добруджа (Второ четене) 1469	
Предс. Н. Логофетовъ	1448	4. За сключване заемъ отъ Министерството на земедѣлието и държавнитѣ имоти при Българската земедѣлска и кооперативна банка въ размѣръ на 566.500.000 л. за покриване разходитѣ по извънредния бюджетенъ кредитъ по бюджета на министерството за 1941 г. (Второ четене) 1470	
Комисия. Избиране за членъ въ комисията по Министерството на войната, вмѣсто починалия такъвъ Атанасъ Каишевъ, народния представителъ Димитъръ Марчевъ	1448	5. За извънреденъ бюджетенъ кредитъ по бюджета на Министерството на земедѣлието и държавнитѣ имоти за 1941 бюджетна година, въ размѣръ на 566.500.000 л. (Второ четене) . . . 1470	
Законопроекти: 1. За пенсиониране на земедѣлцитѣ (Второ четене)	1448	Предложение за одобрение решенията на проше-тарната комисия, взети въ заседанието ѝ на 6 февруарий т. г., протоколъ № 15 (Приемане) . . 1472	
Говорили: А. Държански	1448, 1452	Дневенъ редъ за следващото заседание	1479
И. Петровъ	1449, 1455		
Н. Мушановъ	1450, 1453		
Н. Захариевъ	1451		
З. Клявковъ	1451		
Д-ръ Г. Липовански	1452		
Ж. Струнджевъ	1454		
М-ръ-предс. Б. Филовъ	1455		

Председателъ Никола Логофетовъ: (Звъни) Има нуждния брой народни представители. Отварямъ заседанието.

(Отсъствуватъ народнитѣ представители: Ангелъ Вълчевъ, Борисъ Кисовъ, Георги Тодоровъ, Димитъръ Захариевъ, Димитъръ Ивановъ, Еню Клянтевъ, Иванъ Райчевъ, Иванъ Керемидчиевъ, Маринъ Грозевъ, Маринъ Тюнджиевъ, д-ръ Никола Дуровъ и Филипъ Махмудиевъ)

Съобщавамъ, че съмъ готовъ да отговоря на отправеното ми питане отъ народния представителъ г-нъ професоръ Петко Стайновъ.

Моля г-нъ Стайновъ да прочете питането си.

Петко Стайновъ: (Отъ трибуната. Чете) „До председателя на Народното събрание. Питане.

Г-не председателю! Вчера подадохъ питане до министра на вътрешнитѣ работи по поводъ забраната на полицията да произнесе политическа речъ въ гр. Пловдивъ. Председателствуваятъ на заседанието г-нъ Захариевъ прочете отъ председателското мѣсто ясно за какво се касае питането и то биде записано отъ стенографитѣ, а сѣщо и отъ присѣдстваващитѣ журналисти. Тия последнитѣ — това мога да го твърдя и да го докажа — сѣ дали въ вестницитѣ точнитѣ думи, произнесени отъ председателя, т. е., че питането се касае за забраната отъ полицията да произнесе политическа речъ въ Пловдивъ на 26 януарий т. г. Контролата по печата, обаче, е заличила съобщението на председателствуваящия, колкото се отнася до предмета на подаденото питане.

Въ случая се касае, значи, за едно посегателство, извършено отъ Контролата по печата върху думи, произ-

несени отъ председателствуваящия на Народното събрание. Ако въ тия думи имаше нѣщо опасно за вътрешния редъ или за външната сигурностъ, председателствуваящиятъ сигурно щѣше да ги прецени и нѣмаше да ги произнесе. Щомъ, обаче, той ги е произнесълъ, счелъ е, че изпълнява своята функция и, следователно, цензурата, която е служба на изпълнителната властъ, нѣмаше право да посѣга по такъвъ начинъ върху упражнението на функцията отъ единъ органъ на законодателната властъ и сама произволно да преценява какво трѣбва да се пусне въ вестницитѣ отъ неговитѣ думи.

При това въ случая не се касаеше за нѣкакъвъ въпросъ за външната сигурностъ или за военната отбрана на страната, съ каквото твърдение правителството досега е търсѣло винаги да оправдае съществуването на тази противоконституционна институция, каквата е цензурата. Чл. 79 отъ конституцията гласи: „Печатътъ е свободенъ. Никаква цензура не се допуша.“ Не се касае и за обявено военно положение, защото такова положение не е обявено. Тукъ се касае за едно противозаконно деяние на полицията, която, въпреки постановленията на чл. 143 отъ наредбата-законъ за държавната полиция, ми забрани да свикамъ публично събрание, за да произнеса политическа речъ, следъ като сѣщата тази полиция бѣ вече разрешила на други народни представители, мои колеги, да произнесатъ политически речи въ разни градове на сѣщата тема: „Чрезъ буденъ националенъ духъ къмъ творчество и напредѣкъ.“ (Оживление)

Съ това свое деяние цензурата не служи вече за обезпечаване външната или военната сигурностъ на страната, а само да закрива неправомѣрнитѣ деяния на органи на из-

пълнителната власт и заради това посъга дори да цензурира думи, произнесени от органи на законодателната власт при изпълнение на тяхната функция.

Моля Ви, г-не председателю, да ми отговорите:

Не считате ли, че Контролата по печата си е превъзшла правата, като е подложила на цензуриране думите, произнесени от председателстващия на Народното събрание, с които е обявил питането ми относно забраната от полицията да произнесе политическа реч във Пловдив?

Не считате ли, че за запазване престижа на Народното събрание и за отстраняване всякакви посегателства от страна на изпълнителната власт върху упражнението на функциите на органи на законодателната власт е необходимо да се предприемат от председателството някои постъпки пред съответния министър, за да направи нужните внушения на своите органи по печата?

Съ почитание

Председател Никола Логофетов: Г-да народни представители! На тържествено прочетеното питане (Смѣхъ) от народния представител г-нъ Петко Стайновъ отговарямъ:

1) Питането е неправилно отправено къмъ председателя на Народното събрание, който нѣма, по специалния законъ, никаква контрола върху Контролата по печата и нѣма никакво отношение съ органите на Контролата по печата.

2) На мене не ми е известно, дали наистина е забранено от органите на Контролата по печата да се напечататъ тия думи, за които държи г-нъ професорътъ, или това опущение е станало по починъ на самите вестникари, респективно на съответните редакции.

Никола Мушановъ: Сигурно тъй ще да е! (Смѣхъ)

Председател Никола Логофетовъ: Пита ме г-нъ проф. Стайновъ: Не смѣтамъ ли, че е нахърненъ престижътъ на Народното събрание — като приемамъ, че цензурата не е позволила това да се печати — и не е ли нахърненъ достойнството на Народното събрание съ това, не е ли пострадалъ и престижътъ му?

Отговарямъ: не. Съ това, че не е съобщено въ печата за събраниято, което искалъ да прави въ Пловдив г-нъ професорътъ, абсолютно съ нищо престижътъ на този Парламентъ, за чийто престижъ азъ най-много държа, не е пострадалъ и не е нахърненъ.

3) Контролата по печата е учредена съ единъ специаленъ законъ, който е одобренъ отъ Парламента. Въ рамките на този законъ органите на тая контрола изпълняватъ своите функции и задачи по съвѣсть и убеждение и по свое разбиране. Ако даже допустнемъ, че би могло да има опущение, не е председателътъ на Народното събрание, който може да дръпне дизинитѣ. Г-нъ професорътъ правилно отправя питането си къмъ съответния министър и, естествено, отъ него ще чакъ отговоръ.

4) Да не се забравя, че живѣемъ въ тревожни времена. Да не се забравя още, че ако бѣше министъръ г-нъ Петко Стайновъ, мой личенъ приятелъ, когото познавамъ, и тая свобода на печата нѣмаше да я има. (Ржкоплѣскания)

5) Все пакъ за успокоение взимамъ бележка отъ питането на народния представител г-нъ Петко Стайновъ и ще се опитамъ да влѣза въ контактъ съ ония, които могатъ да даватъ директиви, които могатъ да иматъ по специалния законъ контрол върху контролата, ако е възможно, въ дадени случаи, споредъ обстоятелствата, да гледатъ малко по широко на работитѣ, колкото се касае за специалната служба тукъ, въ Народното събрание.

Това е моятъ отговоръ на г-на професора. (Ржкоплѣскания)

Г-да народни представители! Г-нъ министъръ-председателътъ иска да отговори на питането на г-нъ Кисовъ, но него го нѣма.

Съобщавамъ ви, че съмъ разрешилъ опускъ на следните г-да народни представители:

Маринъ Тютюнджиевъ — 1 день;

д-ръ Никола Дуровъ — 1 день, и

д-ръ Николай П. Николаевъ — 3 дни.

Моля да се съгласите да се разреши едnodневенъ отпускъ за 5 февруарий на народния представител г-нъ Стефанъ Керкенецовъ, който се е ползувалъ съ отпускъ повече отъ 20 дни и затова за неговия отпускъ е потребно съгласието на Парламента.

Който приемамъ да се разреши едnodневенъ отпускъ на народния представител г-нъ Стефанъ Керкенецовъ за 5

февруарий, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Минаваме къмъ дневния редъ.

Първа точка отъ дневния редъ:

Попълване състава на парламентарната комисия по Министерството на войната съ единъ членъ, на мѣстото на починалия такъвъ Атанасъ Каишевъ.

По силата на чл. 26 отъ правилника, председателътъ ви предлага да се съгласите, въ комисията по Министерството на войната, вмѣсто Атанасъ Каишевъ, да влѣзе народниятъ представител полковникъ отъ запаса г-нъ Димитъръ Марчевъ. Който приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Втора точка отъ дневния редъ:

Второ четене на законопроекта за пенсиониране на земедѣлцитѣ.

Моля г-на докладчика да го докладва.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: Г-да народни представители! Ще ви прочета законопроекта за пенсиониране на земедѣлцитѣ така, както е приетъ отъ двете комисии: комисията по Министерството на финанситѣ и комисията по Министерството на земедѣлиято. (Чете)

„ЗАКОНЪ

за пенсиониране на земедѣлцитѣ.

I. Право на пенсиониране и размѣръ на пенсията.

Чл. 1. По настоящия законъ се пенсиониратъ задължително за старостъ всички мъже, български поданици, които си изкарватъ прехраната главно отъ земедѣлиято и които сѣ членове на земедѣлско-стопанскитѣ задруги. Пенсионирането се състои въ плащане на предвидената въ този законъ пенсия.

Ангелъ Държански: Г-не председателю! Искамъ думата по заглавието на законопроекта.

Председател Никола Логофетовъ: Да се разберемъ, г-да народни представители! Текстътъ на чл. 45 отъ правилника за вътрешния редъ е следниятъ: (Чете) „При второ четене Събраниято разглежда законопроекта членъ по членъ и се произнася върху поправките и прибавките, които могатъ да се предложатъ отъ всѣки народенъ представител. Тия поправки и прибавки се подаватъ на председателя писмено. Тѣ се разискватъ“ и пр.

По поводъ писменото предложение, което всѣки народенъ представител има право да направи за измѣнение и допълнение на даденъ членъ, ще му дамъ думата, и по това предложение могатъ да се изкажатъ осемъ души. Г-нъ Иванъ Петровъ се е записалъ. Не му давамъ думата по тѣзи формални съображения. Ако той по другъ текстъ направи писмено предложение, тогава ще му дамъ думата. По сѣщитѣ съображения и на Васъ, г-нъ Държански, нѣма да дамъ думата.

Ангелъ Държански: Ето, г-не председателю, моето писмено предложение. (Дава предложението си на председателя)

Председател Никола Логофетовъ: Чл. 1 е докладванъ. Следъ доклада му давамъ думата на народния представител г-нъ Ангелъ Държански, който прави писмено предложение по този членъ въ смисълъ: следъ думата „мъже“ да се прибавятъ думитѣ „и жени“, а сѣщо и да се заличатъ думитѣ „и които сѣ членове на земедѣлско-стопанскитѣ задруги“.

Иванъ В. Петровъ: По това предложение могатъ ли да станатъ разисквания, г-не председателю?

Председател Никола Логофетовъ: Може.

Иванъ В. Петровъ: Тогава, запишете ме.

Председател Никола Логофетовъ: По това предложение на г-нъ Държански могатъ да се изкажатъ осемъ души народни представители.

Имате думата, г-нъ Държански.

Ангелъ Държански: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Идеята за пенсиониране на земедѣлцитѣ не е нова. Тя датира отъ повече отъ 30 години вече. По

тоя въпрос много е дебатирано и въпреки че тази идея е срещала твърде много противници, онѝзи, които държат за нея, онѝзи, които сѫ за пенсиониране на земеделците, сѫ толкова много, че никой не може да направи сериозно възражение на тая идея. Ние не можемъ, освенъ да изкажемъ задоволството си, че най-после на този въпрос се слага едно начало.

При първото четене на законопроекта азъ не можахъ да се изкажа, понеже не ми се даде думата. Сега ще се възползувамъ отъ случая да заявя, че напълно споделямъ тази идея, и че колкото да смѣтамъ, че тоя законопроектъ не отговаря напълно на поставената целъ и нѣма да задоволи достатъчно нуждитъ, за които се създава, все пакъ, като едно добро начало, той намира негово одобрение, и азъ ще го гласувамъ.

Г-да народни представители! Тая несправедливост, която досега съществуваше, като грамадна частъ отъ българскитѣ граждани, ония, които творятъ твърде много блага въ тая страна, бѣха изолирани въ това отношение, бѣха отстранени и нѣмаха никаква възможностъ да бждатъ обезпечени за своитѣ старини, най-после намира своя край.

Никола Захариевъ: Кажете, че си доволенъ и толкова.

Ангелъ Държански: Мене ми прави впечатление обстоятелството, че въ чл. 1 на законопроекта е отбелязано, че по него се пенсионира задължително за старостъ всички мъже, български поданици, които изкарватъ прехраната си главно отъ земеделието, като се изпуска друга една категория, сѫщо така земеделци, а именно женитѣ.

Цвѣтко Петковъ: Когато сѫ вдовици.

Ангелъ Държански: Г-да народни представители! Никой не може да отрече, че жената селянка е сѫщо така обременена, е сѫщо така ангажирана въ земедѣлското производство, както и мъжътъ. Не е въпросътъ само за ония жени, които ще останатъ вдовици и които иматъ всичкото основание да получаватъ пенсията, която е получавалъ тѣхниятъ съпругъ. Въпросътъ е за онѝзи, които не сѫ омжени, които не сѫ вдовици, за онѝзи, които, по една или по друга причина, сѫ свършено изоставени, но които презъ цѣлия си животъ сѫ се борили съ земята и сѫ дали своята младостъ и своя животъ въ трудъ. Азъ смѣтамъ, че нѣмаме никакво морално основание, никакво морално право да изключимъ тая категория земеделци-стопани — женитѣ — отъ правото да бждатъ и тѣ осигурени. Щомъ вие давате пенсия само на мъжа, и щомъ тая пенсия...

Цвѣтко Петковъ: Когато дадемъ...

Ангелъ Държански: Г-нъ Петковъ! Оставете ме да се изкажа. Само 15 минути имамъ. — Щомъ като пенсията за мъжа е лична и щомъ като жената, отъ друга страна, не може да получи никаква друга осигуровка, не оставяте ли вие тая жена на произвола? Смѣтамъ, че справедливо е да се разшири законопроектътъ въ тоя смисълъ, като бждатъ включени и женитѣ.

Отъ друга страна, въ чл. 1 на тоя законопроектъ се прави едно ограничение за пенсионирането, което ограничаване смѣтамъ, че сѫщо така трѣбва да се премахне. Касае се за ония, които не сѫ членове на земеделско-стопанскитѣ задруги. Така както е чл. 1, ония земеделци, които цѣлъ животъ работятъ и които сѫ въ една възраст, когато не сѫ вече въ състояние да изкарватъ своята прехрана, щомъ не членуватъ въ земеделско-стопанскитѣ задруги, сѫ лишени отъ правото да бждатъ пенсионирани.

Г-да народни представители! Това е една несправедливост. Вие знаете много добре, че въ тия земеделско-стопански задруги внасятъ своитѣ вноски, по силата на специалния законъ, всички ония, които обработватъ земята. А това сѫ надъ милионъ души. Грамадна частъ отъ тѣхъ, обаче, не членуватъ въ задругитѣ по една или друга причина. Азъ не говоря за онѝзи, които не желаятъ да влѣзатъ въ задругитѣ. Азъ говоря за ония, които искатъ да влѣзатъ, но не сѫ приети. Има маса хора, които желаятъ да членуватъ въ задругитѣ, обаче имъ се създаватъ прѣчки; макаръ че отъ години желаятъ да влѣзатъ въ задругитѣ, не могатъ и до тоя моментъ да членуватъ въ тѣхъ. Съ какво право и на какво основание ще лишите тая категория български земеделци отъ правото да бждатъ пенсионирани? А това сѫ 40%, ако не и повече, отъ всички земеделци.

Ето защо азъ правя това предложение и моля г-на министър-председателя да се съгласи, както и вие, г-да народни представители: да се залучатъ отъ текста на чл. 1 думитѣ: „и които сѫ членове на земеделско-стопанскитѣ задруги“. Съ това ние ще дадемъ възможностъ на всички земеделци, които обработватъ земята и получаватъ препитанието си отъ нея, мъже и жени български поданици, да получаватъ пенсия.

Цвѣтко Петковъ: Ясно.

Председателъ Никола Логофетовъ: Има думата народниятъ представителъ г-нъ Иванъ Петровъ.

Иванъ В. Петровъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Една дума само по въпроса въ връзка съ говоренето на народнитѣ представители при второто четене на законопроекта. Ще ме извини г-нъ председателятъ, но азъ нѣма да се съглася съ практиката, която той иска да установи, базирайки се на чл. 45 отъ правилника. Азъ съмъ билъ докладчикъ на този правилникъ и ще му обърна вниманието на постановлението на чл. 17 отъ него, въ който е казано, че при първото четене на законопроектитѣ се говори единъ часъ, а при второто четене говоренето не може да трае повече отъ 15 минути.

Никола Захариевъ: Това е чл. 17.

Иванъ В. Петровъ: Позволете ми. Азъ съмъ билъ докладчикъ на този правилникъ, а г-нъ Славейко Василевъ бѣше председателъ на комисията по изработването му. Чл. 45 е съгласуванъ съ конституцията, където е казано, какъ се докладватъ — както въ бюджетарната комисия, така и тукъ — всички законопроекти и бюджетпроекти, а именно, че тѣ се докладватъ членъ по членъ. Въ чл. 45 е приложена конституцията, а въ чл. 17 на правилника се урежда вътрешниятъ редъ въ връзка съ разискванията. Когато се разглеждаше правилникътъ, имаме дълги и широки дебати, спорѣхме дали говоренето трѣбва да бжде частъ и половина или часъ — както най-после бѣ прието. Тогава се установи именно, при първото четене да може да се говори по единъ часъ, а при второто четене по 15 минути.

Сега, г-да народни представители, минавамъ на разглеждания законопроектъ. По законопроекта за пенсиониране на земеделцитѣ азъ нѣма да говоря много. Не говорихъ и при първото четене на този законопроектъ, защото по въпроса за пенсиониране на земеделцитѣ-стопани азъ говорихъ още въ 1939 г., въ първата си речъ следъ възстановяването на Народното събрание. Отъ тогава азъ не съмъ преставалъ, при всички въпроси, които сѫ били разисквани въ връзка съ земедѣлското стопанство, да настоявамъ да се прокара такъвъ законъ. И мога да ви кажа, че днешниятъ день за менъ е единъ отъ най-честитѣ и най-радостнитѣ дни като народенъ представителъ. Утре може да не бжда народенъ представителъ, г-да народни представители, обаче значението на този законопроектъ за мене е толкова голѣмо, както на никой законъ досега. И въ това отношение азъ искамъ да сподѣля тази си радостъ съ всички васъ. Вѣрвамъ, че всички вие изпитвате чувство на изпълненъ дългъ и на гордостъ, че можахме да отговоримъ на една такава голѣма повеля.

Този законопроектъ, г-да народни представители, се налагаше по много съображения. Той се налагаше по съображения на държавническа прозорливостъ, по съображения на социална правда и по съображения отъ стопанско естество. Съ този законопроектъ ние идемъ да заявимъ на демагозитѣ, на тѣзи, които искатъ да спекулиратъ съ неволата, съ труда, че колективитетътъ, че държавата защита труда, където и да бжде проявенъ той — въ фабриката, на масата отъ интелектуалеца или на полето. Съзнанието на българския управникъ днесъ е такова, че той счита, че всички тѣзи, които творятъ блага, сѫ ратници на националното поле на труда. Трудътъ на тѣзи хора, колкото и скромни да бждатъ тѣ, какъвто и да бжде приносътъ имъ за нашето стопанско творчество, е оцененъ; и тѣхниятъ трудъ трѣбва да бжде оцененъ така, че тѣзи отъ тѣхъ, които доживѣятъ до немощни старини, или попаднатъ подъ тежкитѣ икономически удари, въ несрета, въ несполука, семейно нещастие или стопанска разруха, държавата да не ги забрави, тѣхъ, които сѫ работили за изграждането на тази държава.

Пакъ повтарямъ, че това, което се прави съ този законопроектъ, е едно велико дѣло на XXV-то обикновено Народно събрание, което азъ, въпреки всичката демаго-

гия, въпреки отровата, която се насажда въ нашия народ, да го карат да бъде вечно недоволен, вървам, че ще бъде оценено по достойнство.

Позволете ми, г-да, по този повод да поздравя правителството и най-вече да поздравя министър-председателя, който взе тази инициатива въ ржцетъ си и който съ скромност и съ уговоритост, ако щете, я доведе до край. Г-нъ професоръ Филовъ, човѣкътъ на науката, въ който може би ще остави своето име, съ този законопроектъ ще остави и единъ незаличимъ споменъ и една вѣчна признателностъ въ сърцето на земеделска България. (Ржкоплѣскания)

Ето защо, г-да, азъ още единъ път казвамъ, че за мене — а вървамъ и за васъ — презъ нашата законодателна дейност, това е най-великиятъ и най-честитъ денъ, защото ние дадохме да се разбере, че имаме присърдце участвата на този земеделски народъ, за който само се приказва, и че тази близостъ ние излѣхме въ този законопроектъ.

Прочее, нека и Господъ да благослови това наше дѣло, да бди надъ този земеделски народъ и надъ България. И по тоя пътъ като вървимъ, бждете увѣрени, че наистина едно хубаво и свѣтло бждеще чака България и български народъ. (Ржкоплѣскания)

Председателъ Никола Логофетовъ: Г-да народни представители! За да не остане празнина по поводъ бележката, която направи г-нъ Иванъ Петровъ, относително моята дейност, за неправилно прилагане на правилника, ще кажа нѣколко думи.

По чл. 17 отъ правилника се опредѣля само времето на говоренето и при първо, и при второ четене. Има смисълъ, г-да народни представители, чл. 45 отъ правилника. Защото, кой може да говори по даденъ членъ? Ще говори този, който иска да направи известно измѣнение, отмѣнение или допълнение. Който е съгласенъ съ текста на докладвания членъ, нѣма да говори. И понеже иска да прави измѣнение, правилникътъ предвижда, че трѣбва да го направи писмено. Направите ли писмено своитѣ предложения, имате право да говорите. Председателството дава право на всички желаещи да говорятъ по това предложение, респективно по исканото измѣнение, допълнение, отмѣнение и пр. Следователно, има разумъ въ този текстъ на правилника и азъ смѣтамъ, че правилно го прилагамъ.

Иванъ В. Петровъ: Ще се справите съ разискванията по този членъ и ще видите, че азъ съмъ правъ.

Председателъ Никола Логофетовъ: То е ясно, нѣма нужда отъ тълкувания.

Има думата народниятъ представител г-нъ Никола Мушановъ.

Никола Мушановъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Мене ми е неудобно да вземамъ страна въ спора, който се повдига между председателя и единъ народенъ представител. Слушахъ преди нѣколко дни, че тукъ се позоваваха на тълкуванията на правилника отъ г-нъ д-ръ Вазовъ. Тѣзи тълкувания, обаче, съ за стасия правилникъ, а не за новия. Новиятъ правилникъ има свой духъ, независимо отъ това, какъ ще се прилага. Но да не може по сериозни въпроси, които вълнуватъ свѣта или обществото, единъ народенъ представител да говори петъ минути повече отъ предвиденото въ правилника време, а да може въ 10 дни да не заседаваме — азъ това не го разбирамъ. Има възможностъ да се даде време на народния представител да се изкаже, мимо тая формалностъ, че по правилника той ималъ право да говори не-премѣнно 15 или 20 минути. Това зависи, както е казано въ правилника и както каза г-нъ председателътъ, отъ неговото благоусмотрение. Личното благоусмотрение е една опасна работа. Въ миналото ние имаме единъ режимъ, познатъ подъ прозвището „по вътрешно убеждение се управлява“. Тя е много опасна работа, когато само по „вътрешно убеждение“ започне да се управлява.

Г-да народни представители! Минавамъ на въпроса.

По законопроекта за пенсиониране на земеделцитѣ, както и по другия, който следва — за пенсиониране на занаятчиитѣ — се засѣгатъ много важни социални въпроси. И ако азъ взехъ думата днесъ, то е да кажа само нѣколко думи по тѣхъ, тъй като по тѣзи въпроси досега не съмъ ималъ възможностъ да изкажа моето мнение.

Г-да народни представители! Нѣма по-похвални закони отъ социално естество, отколкото съ тѣзи два законо-

проекта, които Народното събрание ще дебатира. Целитѣ на обществото съ да се създадатъ благоприятни условия за материаленъ и духовенъ животъ на гражданитѣ, които го съставятъ. И колкото повече една държава би могла да гарантира условията за духовенъ и материаленъ животъ на своитѣ поданици, толкова тая държава ще я смѣтаме по-зрѣла и по-напредничава. Тоя въпросъ не занимава само сегашната легислатура. Който е следилъ партийнитѣ програми, ще намѣри най-напредъ въ програмата на младо-либералитѣ на г-нъ Тончевъ постановление за пенсия на земеделцитѣ въ страната. Оттогава, както виждате, много години минаха, но тоя въпросъ не се разреши. За да ви покажа, колко тѣзи въпроси съ сериозни и трудни за разрешение, ще трѣбва да ви разнавя, че въ всички партийни програми е имало въпросъ за задължителна застраховка отъ градобитнина, но и досега въ българското законодателство тоя въпросъ не можа да бжде разрешенъ, и застраховката отъ градобитнина си остава все свободна. Ние сме още при закона, споредъ който нѣма задължителна застраховка отъ градобитнина, а преминахме къмъ закона за пенсиониране на земеделцитѣ и на еснафитѣ.

Г-да народни представители! Много е хубаво да се осмислятъ такива закони. Преди всичко, въпросъ на социална предвидливостъ е обществото да се притече на помощъ на всичкитѣ ония, които съ немошни и които на старини не могатъ съ своитѣ собствени сили да изкарватъ прехраната си. Но азъ намирамъ, че пенсия трѣбва да се даде само на ония, които действително нѣматъ възможностъ да живѣятъ на старини съ своитѣ собствени срѣдства. Азъ не зная, какво значение би имала пенсията, напимѣръ, за единъ селянинъ, който би получилъ 200 или 300 л. месечна пенсия, при факта, когато днесъ два пукъа винаги могатъ да се продадатъ по 150 л. единиятъ и да се получи стойността 300 л. За мене въпросътъ е въпросъ на практическа политика и, отъ това гледище, по такива голѣми социални въпроси демагогия не може да се прави.

Ние разрешаваме два голѣми социални въпроси въ най-ненормални времена, въ времена, когато не знаемъ дали въ утрешния день финансовото състояние на държавата и стопанството на народа ще позволятъ плащането на котизациитѣ по тия застраховки, както също и плащането на помощта, съ която държавата трѣбва да подпомага фонда. И недейте си прави илюзии по този голѣмъ въпросъ. Ние имаме единъ много по-малъкъ въпросъ отъ тоя — въпросътъ за длъжницитѣ — и знаете колко години се продължава той. Не дай, Боже, страната ни да попадне въ положение на стопански застои, както често попада, или държавнитѣ ни финанси да попаднатъ въ затруднение, както често попадатъ, за да се намѣримъ при разрешението на тоя въпросъ въ конфликтъ съ фактическото положение на нашето народно стопанство, както и на нашитѣ държавни финанси. Та тоя социаленъ въпросъ, въ тоя обсегъ, въ който го подхващаме, може да направи една много голѣма пакостъ на страната.

Върху туй, г-да народни представители, би трѣбвало всички да се замислимъ. Същото се отнася и до въпроса за пенсиятъ на занаятчиитѣ. Отъ социално гледище нѣма нищо по-похвално и по-добро отъ това да можешъ да осигуришъ старинитѣ на немошни и сиромаси хора. По закона за общественитѣ осигуровки се създадохъ чудесни постановления, относно осигуряването на работницитѣ, на ония, чието богатство се състои само въ труда на дветѣ имъ ръце. Но вие знаете, че, макаръ и да имаме такива законоположения, години наредъ държавата не можеше да внесе своята помощъ, която трѣбваше да даде за тѣзи осигуровки. Колко повече ние ще имаме трудности въ бждеще за внасяне отъ страна на държавата съответната помощъ въ тия фондове, които сега създаваме, ако, не дай, Боже, настане нѣкое лошо положение.

Въ това отношение законодателството трѣбва да бжде предвидливо, за да не се създадатъ прѣкомѣрни неприятности въ бждеще.

Азъ искахъ да кажа само тѣзи нѣколко думи и свършвамъ. Днесъ за днесъ, за България има единъ въпросъ, който стои надъ насъ: съдбата на българската държава. Ако тоя въпросъ България не може да разреши здраво и добре, за мене всичкитѣ други въпроси, които съществуватъ, съ въпроси, които могатъ да останатъ само върху книгата и нито единъ отъ тѣхъ да не бжде реализиранъ. Днесъ, ако въ тия времена, въ които цѣлниятъ свѣтъ гори, ние не можемъ да останемъ незасегнати; ако и ние се запалимъ и горимъ, недейте си прави илюзии, че вие ще имате времето да можете да реализирате тѣзи стопански

и социални закони, макаръ че тѣ сами по себе си сѣ много добри и срещу които особено единъ демократъ не може да каже една противна дума.

И заради туй, като завършвамъ тия нѣколко бележки, азъ искамъ да ви кажа: ще зарадвате народа съ тия закони, но ще се зарадва ли той, че ние сме му дали спокойствие и гаранция за утрешния день? Този въпросъ, г-да, се поставя въ тия дни. И азъ бихъ желалъ да осигуримъ държавата да бѣде силна, да бѣде независима и здрава, за да може утре самостоятелно да разрешава всичкитѣ социални въпроси, които ѝ сѣ положени. Иначе, въпрѣки всичкитѣ думи и всичкитѣ добри закони, моето мнение е, че ние ще работимъ само напразно и напусто.

Никола Захариевъ: За закона ли сте или противъ закона?

Председателъ Никола Логофетовъ: Г-да народни представители! И г-нъ Никола Мушановъ ми направи тая чест да ме спомене, въ смисълъ, че съмъ цитиралъ тълкувания на стария правилникъ, а не на новия; и, второ, че съмъ разрешавалъ въпроситѣ по вътрешно убеждение. За да не остане и тукъ празнина, отговарямъ: цитиралъ съмъ решенията на Народнитѣ събрания по сѣшитѣ текстове отъ правилника, които не сѣ измѣнени сега на последъкъ; и, второ, никога, откато заемамъ това мѣсто, не съмъ разрешавалъ въпроситѣ по вътрешно убеждение, сѣ съдържание отъ миналото, каквото вътрешно убеждение познава г-нъ Мушановъ.

Никола Мушановъ: Познавамъ го отъ други, които сѣ го вършили, а не отъ Васъ. Да се направи тая поправка.

Председателъ Никола Логофетовъ: Има думата народниятъ представителъ г-нъ Никола Захариевъ.

Никола Захариевъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Въпрѣки че говорихъ по законопроекта, когато се прокарваше на първо четене, счетовъ за нужно, по поводъ предложението на народния представителъ г-нъ Държански, да взема думата, макаръ и за нѣколко минути, и при второто четене на законопроекта.

Азъ за пръвъ пѣтъ виждамъ презъ последнитѣ два парламента, на които съмъ членъ, едно предложение отъ противницитѣ на единъ законопроектъ съ толкова празно съдържание, каквото е предложението, направено отъ г-нъ Държански.

Ангелъ Държански: Такава е твоята преценка!

Никола Захариевъ: И за пръвъ пѣтъ виждамъ, отъ друга страна, единъ напълно издържанъ по съдържание законопроектъ, какъвто е този, внесенъ отъ правителството.

Правителството, съзнавайки нуждитѣ на народа и виждайки, че чрезъ законопроектитѣ, които сега разискваме и приемаме, напълно се задоволяватъ исканията, тежненята, желанията на българския народъ, стигна до туй положение да изпраздни стопроцентово позицитѣ на тия, които сѣ влюбени само въ своитѣ си опозиционни позиции. И г-нъ Мушановъ не каза нищо по предложението на г-нъ Ангелъ Държански, както не каза нищо и по законопроекта, освенъ, че той не билъ поставенъ въ програмата на правителството на г-нъ професоръ Филовъ, въ парламентарното мнозинство, на режима, който днесъ владува въ България, ами билъ поставенъ въ програмитѣ на партийнитѣ организации преди много години въ България.

Действително, г-да народни представители, всѣка партия, включая и тая на г-нъ Мушанова, въ миналото се кичеше съ програми, съ идеи, съ пожелания, съ обещания такива, каквито никога презъ време на нейното управление не сѣ били изпълнявани. (Ржкоплѣскания) Даже и една организация, къмъ която въ миналото и азъ съмъ се числѣлъ, имаше въ своята програма подобно нѣщо.

Едно време г-нъ Мушановъ, като младъ общественъ деятель, казваше: „Чрезъ народа за народа“, а вслѣдъ това то бѣше чрезъ народа само за една малка групичка отъ хора, които въ името на тия програми, идеи и лозунги да вземе управлението, безъ да изпълни обещанията си. (Ржкоплѣскания)

Вѣрно е, че въ програмата на режима отъ 1939 г. по времето, когато се извършваха законодателнитѣ избори, нѣмаше точка за земеделскитѣ пенсии. Но сѣщо така

е вѣрно, че този режимъ, който нѣмаше въ своята програма точка за земеделскитѣ пенсии, сега създава законъ за тѣхъ. Безъ това да е било вписано като изборно обещание, управлението иде да удовлетвори една напълно нужна на българскитѣ земеделци.

Вѣрни сѣ думитѣ на народния представителъ г-нъ Иванъ Петровъ, че земеделска България никога нѣма да забрави въ вѣковетѣ първата стѣпка на XXV-то обикновено Народно събрание (Ржкоплѣскания) да зачете золата, желанието, мисълта и мечтата на българскитѣ земеделци.

Казватъ, че живѣемъ въ размирни времена и каго живѣемъ въ тия размирни времена, не било времето сега да се занимаваме съ подобни мѣроприятия, да удоелстворяваме нуждитѣ на народа. Времената може да бѣдатъ размирни, времената може да бѣдатъ непосилни, тежки, страшни за голѣми и малки народи, по това не дава право на никое управление да скръсти ръце и мърщина да чака своята смъртъ или смъртта на народа, който представлява. Напротивъ, управлението въ такива непосилни време намира куражъ и сили въ себе си да удоелствори едни нужди на българския земеделецъ, а този земеделецъ съставлява 85% отъ българския народъ. Ние отиваме насреща да удоелстворимъ туй голѣмо мнозинство отъ българския народъ, да му вѣднѣмъ вѣра, че има управление, което бди за неговитѣ интереси, че има народно представителство, което има блиско до сърдцето си тежненята на този народъ. Всички програми, всички идеи, съ които сѣ се кичели, като сѣ паунови пера, въ миналото голѣми и малки общественници и партии, ще останатъ въ забвение, и народътъ ще си спомня съ тъга тия, които сѣ го лѣгали толкова години. Но дойдоха хора, които почитено, честно и доблестно се отнесоха къмъ него и, безъ да сѣ му обещаваха, удоелстворяватъ стопроцентово нуждитѣ и желанията му.

Г-нъ Държански прави предложение. Какво предложение? Той предлага да нѣма задължително участие въ земеделскитѣ задруги, да не се застраховатъ тия, които били членове на земеделскитѣ задруги. Какво искате, г-нъ Държански? Да застраховаме тия, които сѣ въ пладненския съюзъ ли? Да застраховаме тия, които сѣ въ нѣкои групички, въ нѣкои секти ли? Не!

Ангелъ Държански: Дребнаво е това.

Никола Захариевъ: Ние нѣма да позволимъ, както едно време, търгаши съ земеделскитѣ идеи, търгаши съ интереситѣ на земеделския народъ, търгаши съ интереситѣ на българското село да градятъ своето щастие на неговия грѣбъ. (Ржкоплѣскания) Българското село ще търси своитѣ честни и достойни представители въ лицето на днешното правителство, въ лицето на народното представителство, а всички мародери, които сѣ искали да използватъ този земеделски народъ и върху неговия грѣбъ да градятъ своето лично благополучие, ще намѣрятъ въ този законъ своята политическа смъртъ. („Браво!“ Ржкоплѣскания)

Председателъ Никола Логофетовъ: Има думата народниятъ представителъ г-нъ Запрянь Клявковъ.

Запрянь Клявковъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Като земеделецъ-стопанинъ вземамъ думата, за да изкажа на почитаемото правителство, начело съ министъръ-председателя г-нъ професоръ Богданъ Филовъ, и на васъ, г-да народни представители, моето задоволство. Съ този законъ вие манифестираше вашата обичъ къмъ българскитѣ земеделски стопани и имъ казвате че никога не ще забравите да се грижите за тѣхъ. И на тѣхъ нищо друго не остава, освенъ да се отдадатъ на своята земеделска работа и да бѣдатъ спокойни, че има кой да се грижи за тѣхъ.

Уважаеми г-да народни представители! Отъ тая трибуна не ще пропусна да ви напомня, въпрѣки че споредъ закона пенсията е лична и не може да се направи нищо за земеделската-стопанка, за съпругата на земеделеца-стопанинъ, голѣмата родя, която тя играе въ нашия стопански животъ. Нашата стопанка, когато отиде съ своя съпругъ да жѣне нивата си — това никога не бива да забравя — когато седнатъ на 10-минутна почивка, ако съпругътъ вземе да изпуши една цѣфра тютюнъ, стопанката става да направи вѣжа, за да вѣрзватъ после спопитѣ. Когато вечеръ си отгѣтатъ отъ пивата уморени, ако минатъ покрай нѣкоя кръчма, съпругътъ често пѣти влиза, за да си отпочине и да пие едно шишенце ракия

но съпругата ще откара воловетъ, ще ги пустне и, ако има крава, ще я издои, да стопни въщо, за да нагости своя съпругъ. И ако, г-да народни представители, ние не можем да дадем наследствена пенсия на стопанката, азъ апелирамъ, ако може, къмъ чл. 1 да добавимъ онѣзи стопанки, които сж вдовици и глави на семейства, поне на тѣхъ старинитъ да подсигуримъ. Защото съ този законъ ние непремѣнно ще облагодетелствуваме ония вдовици, чинто мѣже останаха по бойнитъ поля и съ своята кръвъ чертаеха българскитъ граници.

Това имамъ да ви кажа, г-да народни представители. (Ръжкоплѣскания)

Председателъ Никола Логофетовъ: Има думата народниятъ представителъ г-нъ д-ръ Георги Липовански.

Д-ръ Георги Липовански: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Ако вземамъ думата по предложението на г-нъ Държански, то е затова, защото желая по двата пункта, които се съдържатъ въ неговото предложение, да не остане впечатление навънъ въ обществото, че народното представителство или не го е разбрало, или не е наясно по въпроситъ, които той повдига.

Преди всичко, не е само г-нъ Държански, който би желалъ, освенъ мѣжътъ, да получава пенсия сѣщо така и съпругата, главата на семейството, домакинята, която заедно съ него еднакво носи тежеститъ на селския животъ. Но, г-да народни представители, този въпросъ е повдигнатъ въ комисията, повдигнатъ е и между насъ. Имайки напълно симпатично отношение къмъ него, ние се блеснахме, така да се каже, къмъ оная желязна действителност, че трѣбватъ много срѣдства, съ които държавата не разполага въ настоящия моментъ, ако се разпростремъ да дадемъ пенсия и на женитъ-стопанки. Ние сме за тѣхъ. Ние може би ще го направимъ, но нека видимъ въ началото какъ ще трѣгне пенсионирането на мѣжътъ, за да дойдемъ следъ това и до пенсионирането на женитъ-стопанки.

Нѣщо повече ще ви кажа: азъ, напирѣвъ, бихъ поддържалъ и поддържамъ, но нѣмамъ куража да направя предложение тукъ предъ васъ, да се даде пенсия поне на съпругата следъ смъртта на мѣжа, т. е. да го замѣсти въ пенсионния фондъ съ всички негови права и задължения. Това е едно справедливо положение. Но казва съ отъ ония, които сж специалисти и които държатъ държавната каса: засега, въ времената, въ които живѣемъ, и това е невъзможно.

Следователно, г-да народни представители, както г-нъ Държански, така и ние по този въпросъ мислимъ еднакво.

Ангелъ Държански: Само Никола Захариевъ мисли другоиче.

Д-ръ Георги Липовански: Но, г-да народни представители, не можемъ да направимъ повече отъ това, което държавата може да даде въ настоящия моментъ.

По втория въпросъ г-нъ Държански подхвърли една фраза и прави, въ зависимостъ отъ това негово становище, едно предложение за заличаване на участието на стопанитъ въ земеделско-стопанскитъ задруги. Той казва: представяте си, че управителниятъ съветъ на стопанскитъ задруги не приеме даденъ земеделецъ-стопанинъ, за членъ на задругата — какво ще бѣде неговото положение? Вие ще го лишите отъ правото да получава пенсия. Наистина г-да народни представители, на пръвъ погледъ това би могло да смути мнозина. Обаче, като знаемъ, че членуването въ стопанскитъ задруги е задължително, отъ една страна, и отъ друга страна, че всѣка такава проява на управителния съветъ ще се разглежда отъ по-горната инстанция, която може да промѣни неговото решение, и, отъ трета страна, че ще има единъ правилникъ, който ще разреши всички тия въпроси, ние съ спокойна съвѣсть можемъ да гласуваме текста на чл. 1 така, както е предложень, безъ да се тревожимъ, че утре можемъ да се натъкнемъ на положение, нѣкои земеделски стопани да останатъ вънъ отъ пенсионния фондъ.

При това положение азъ смѣтамъ, че предложението, така както е направено отъ г-нъ Държански, по форма и съдържание, не трѣбва да се приеме, защото, ако бѣде прието, нѣма да се запълни никаква празнина и защото чл. 1, така както е редактиранъ, отговаря на възможно-ститъ на държавнитъ финанси въ момента.

Тодоръ Поляковъ: Не че е лошо предложението на г-нъ Държански, но не може да се приложи.

Д-ръ Георги Липовански: Г-да народни представители! Точно именно въ този моментъ идва навреме законътъ за пенсиониране на земеделцитъ-стопани. Вие всички сте били въ селата, вие всички знаете, какъ често пѣти нашиятъ земеделецъ-стопанинъ, който е поставень въ доста тежки условия на животъ, е завиждалъ и на най-малката пенсия, която получава единъ инвалидъ отъ войната. Днесъ, наредъ съ голѣмия резултатъ, който ще има този законъ, ще бѣде и това, че тая завистъ, че това отнасяне къмъ ония, които иматъ пенсии, вече ще престане. Днесъ и земеделецътъ-стопанинъ ще заживѣе съ мисълта, че държавата именно въ тия тежки моменти, когато ще трѣбва, може би, да го позвика да изпълни тукъ или тамъ своя отечественъ дългъ, е намѣрила достатъчно време и срѣдства да се погрижи за него, за да може да кали неговия духъ и да укрепи неговата въра въ бѣдещето на държавата. (Ръжкоплѣскания)

Председателъ Никола Логофетовъ: Има думата г-нъ министъръ-председателъ и министъръ на земедѣлието, за да каже съгласенъ ли е или не съ предложението на г-нъ Държански.

Министъръ-председателъ Богданъ Филевъ: Не съмъ съгласенъ.

Председателъ Никола Логофетовъ: Ще гласувамъ направеното предложение отъ народния представителъ г-нъ Държански въ смисълъ, въ чл. 1 следъ думата „мѣже“ да се добавятъ думитъ „и жени“ и да се заличатъ думитъ въ сѣщия членъ „и които сж членове на земеделско-стопанскитъ задруги“.

Които приематъ предложението на народния представителъ г-нъ Ангелъ Държански, моля, да вдигнатъ ръка. Малцинство, Събранието не приема.

Които приематъ заглавието на законопроекта и чл. 1 съ следното съдържание — ще го прочета, защото имаме направена една грѣшка — „По настоящия законъ се пенсиониратъ за старостъ всички мѣже, български поданици, които си изкарватъ прехраната главно отъ земедѣлие и които сж членове на земеделско-стопанскитъ задруги. Пенсионирането се състои отъ плащане на предвидената въ този законъ пенсия“, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Димитъръ Малчевъ: (Чете)

„Чл. 2. Земеделецъ е всѣки български гражданинъ, който има като главно занятие земедѣлието и отраслитъ му и е причисленъ по закона за организиране професиитъ къмъ земеделско-стопанскитъ задруги.“

Председателъ Никола Логофетовъ: По чл. 2 е постъпило писмено предложение отъ народния представителъ Ангелъ Държански, въ смисълъ, въ чл. 2 думитъ „и е причисленъ по закона за организиране професиитъ къмъ земеделско-стопанскитъ задруги“ да се заличатъ.

Има думата народниятъ представителъ г-нъ Ангелъ Държански.

Ангелъ Държански: Г-да народни представители! Г-нъ Захариевъ ме обвини въ демагогия за това, че направихъ предложение по чл. 1. Азъ не съмъ очаквалъ да ми се направи отъ него такъвъ упрѣкъ, защото, ако нѣкога въ миналото нѣкой си е служилъ само съ демагогия по този поводъ, това е г-нъ Никола Захариевъ. (Оживление)

Г-да народни представители! Азъ смѣтамъ, че това предложение, така както е направено отъ мене, нѣма да бѣде прието затова, защото по чл. 1 се прие една редакция, която изключва тая, която азъ предлагамъ. Но на всѣки случай азъ смѣтамъ, че онова предложение, което направихъ, бѣше много целесъобразно, защото, както казахъ, вие изключвате по този начинъ 40% отъ земеделцитъ-стопани.

Председателъ Никола Логофетовъ: Г-нъ министъръ-председателъ и министъръ на земедѣлието съгласенъ ли е съ това предложение?

Министъръ-председателъ Богданъ Филевъ: Не съмъ съгласенъ.

Председател Никола Логофетовъ: Които приемат предложението на народния представител г-нъ Ангел Държански, съ което министър-председателят не е съгласен, така както си го съобщих, м-ля, да вдигнат ръка Малцинство, Събранието не приема.

Които приемат чл. 2. както се докладва, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието присма.

Докладчик Димитър Марчевъ: (Чете)

„Чл. 3. Не могат да се пенсионират по настоящ закон земеделци, които сж осигурени за пенсия или получават такава по друг закон“.

Председател Никола Логофетовъ: По чл. 3 има писмено предложение от народния представител г-нъ Никола Мушановъ: вмѣсто „по друг закон“, да се добави „по закона за държавните пенсии“.

Има думата г-нъ Никола Мушановъ.

Никола Мушановъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Азъ разбирамъ ентузиазма, съ който нѣкои отъ господа народните представители говорятъ по този законопроектъ. Не ме учудва никакъ и горещиятъ говоръ на нашия подпредседател на Камарата г-нъ Никола Захариевъ. Ако има нѣщо да ме учудва, покрай многото чудеса, които сж ставали въ страната, то е, че и той хвърли камъ върху политическия партии. (Оживление)

Единъ народенъ представител: Животътъ е коледо!

Никола Мушановъ: Животътъ действително е голямо коледо и зния, които се чувствуватъ най-шупелии, тѣ иматъ най-голямата смѣлость да приказватъ така. (Ржкоплѣския отъ нѣкои народни представители)

Азъ ви споменахъ, че навремето една партия, като тат на Тончевъ, която се отдели отъ Радославовата и която искаше да създаде нова либерална партия, сложи едно звънче, както обикновено въ партиите, които не знаятъ какво е политика, а правятъ демагогия — слагатъ по едно звънче да звъни, за да събира пол-лесно народа.

Азъ съмъ отъ ония партии, въ програмата на които нѣма да намѣрите демагогия, нито съмъ правилъ демагогия въ продължение на цялата си партийна дейность. Г-нъ Захариевъ и Вие като мой сътрудникъ и подпредседател на Народното събрание тогава, знаете, че азъ не съмъ приятел на демагогията и можете да потвърдите това.

Никола Захариевъ: Въ партията бѣше демагогията. Лично Вие не правѣхте демагогия.

Никола Мушановъ: И ако казахъ нѣколко думи, за да похваля идеята на закона, също толкова горещо и искрено, колкото Васъ, направихъ това, защото искамъ да ви спомня, че политиката е изкуство на практическитѣ приложения и често пѣти, ако човѣкъ не си измѣри мѣрката на скока, че направи повече бѣда, отколкото да направи добро. Не всички смѣли акции сж политически и обществено оправдани, защото има смѣли скокове, но ако не сте премѣрили разстоянието на дола, ще се намѣрите, ми се чини, на дъното.

Това е моята бележка. Азъ не се учудвамъ, че има народни представители, които могатъ да говорятъ съ жаръ, горещо по този въпросъ, защото това е единъ държавенъ въпросъ, и отъ гледище на държавата, която го чиня, ще го преценимъ. Единъ министъръ на финансите, който смѣта, че ресурситѣ му ще позволятъ осъществяването на този законъ, както и всички други, които смѣтатъ, че нашето стопанство може да бѣде въ състояние да поддържа такъвъ законъ, ще го поддържатъ, това е оправдано, но, г-да, недейте празни упрѣци на други, които се резервиратъ. Единъ бюджетъ въ 1931 г. отъ 5 200 000 000 л. не е днешниятъ бюджетъ отъ 10 400 000 000 л. Единъ търговски баланс на оборота, на вноса и износа, който бѣше 4 800 000 000 л., не е 11-12 милиарда лева, както е днесъ.

Азъ имамъ съдбата — така се случи — да управлявамъ, все въ тежки, неимотни години, въ зремена, когато трѣбваше все да се съкращава, а не да се увеличава. И по тия различни социални условия азъ именно искахъ да споря. Ние имаме ли предвидъ тежкитѣ години? Следъ 7 ети години ще настѣпятъ 7 гладни години. Премѣрили ли сме си малко боя, за да видимъ, дали ще можемъ да осъществимъ този законъ? Защото нѣма нищо по-лошо за нашия народъ отъ това, да се смѣта, че широкитѣ идеи,

които имаме, сме въ състояние да ги приложимъ при обстановката и условията на нашия животъ. Въ политиката резултатитѣ сж всичко.

Г-да народни представители! Азъ за туй взехъ думата. Не че азъ не съмъ се възлунувалъ отъ всички социални въпроси, особено отъ тия, които се касаятъ за даване хлѣбъ и подслонъ на бедствувашитѣ класи. Българскиятъ народъ — недейте мисли, че правя политика — е демократиченъ по своята сжщность. Азъ винаги съмъ казвалъ, че чистната собственость е крепостта на демокрацията, затуй съмъ я поддържалъ. Че селячеството е грѣбнакътъ на българската държава, това е казано отъ всѣкого, но ще трѣбва, като политикъ, всѣкога да преценявамъ времената и обстоятелствата за всѣка сериозна реформа. Защото ми се чини, че ентузиазмътъ, който проявявате много днесъ, може да се изпари. Мене не ме интересува това, че този ентузиазъмъ единъ день ще се изпари, но ме интересува какви отражения ще има въ тая страна, когато не ще може да се приложи законътъ.

Каза се отъ последния ораторъ, че за днешнитѣ времена сж необходими такива специални закони. Защо? За да задоволимъ селскитѣ маси. Г-да! Азъ смѣтамъ, че има много други въпроси, които трѣбва да се разрешатъ. И недейте смѣта, че въ утрешния день, следъ като приемемъ този законъ, ще се осъществятъ нѣкакъз фактически материални придобивки за този народъ. Недейте си прави илюзии! Не зная на 1 януарий идущата година дали ще може да се приложи този законъ. Мисля, че нѣма да се приложи.

Азъ искамъ като политикъ да направя тия бележки, защото тѣ не сж дошли отъ вѣтъра, а сж резултатъ на единъ държавенъ опитъ, който имамъ въ тая страна. И ако правя тия бележки — тѣ сж все отъ полза — то е не за да атакувамъ по този начинъ законопроекта, но за да разберете, че слагамъ смисълъ въ работитѣ и да подчертая, че ентузиазмътъ, който е временна работъ, съмъ го виждалъ много често да се изпарява въ България; че съмъ виждалъ, колкото по-смѣло, но необмислено се въмъшатъ работитѣ, толкова повече сме пакостили съ ония реформи, които много необмислено сж предприемани.

Никола Захариевъ: Заключение отъ това?

Никола Мушановъ: Азъ направихъ предложение въ чл. 3, гдето се казва „пенсии“, да се каже „държавни пенсии“, но понеже разбирамъ, че е все сжщото, оттеглямъ предложението си.

Никола Захариевъ: Г-нъ Мушановъ, единъ въпросъ. Вие бѣхте министър-председател, когато се разглеждаше законътъ за облекчение на задълженията. Тогава отъ министерската маса Вие нарекохте българскитѣ селяни батакчии. Видѣхте, че следъ въсъ законътъ за облекчение на задълженията се прокара въ много по-радикална форма, отколкото демократическото правителство на г-нъ Мушановъ възнамѣряваше. Тогава ли бѣхте правъ, макаръ че сте опроверганъ отъ живота, или сега, когато казвате, че отиваме на слѣпъ скокъ съ този законъ?

Никола Мушановъ: Тоза апострофъ ли е?

Никола Захариевъ: Азъ Ви питамъ: следъ една година нѣма ли пакъ да бѣдете опроверганъ — дай, Боже, животъ и здраве — нѣма ли да бѣдете стопроценто опроверганъ въ Вашитѣ твърдения, че законътъ нѣма да бѣде приложенъ?

Председател Никола Логофетовъ: (Звъни) Свършихте ли, г-нъ Мушановъ?

Никола Мушановъ: Свършвамъ съ още нѣколко думи. — Преди всичко Вие, г-нъ Захариевъ, който бѣхте тукъ народенъ представител и въ миналото, като честенъ човѣкъ, не трѣбва никога да ми споменавате тая клевета и гавра, съ която си служеше единъ покойникъ, Герасимъ Ангеловъ, който искаше да спаси собствения си имотъ и искаше неговата кауза да се прокара въ закона. Никога азъ не съмъ казвалъ въ Народното събрание, че длъжникътъ е батакчия. Прочетете всички дневници, питайте всички, които сж били свидетели, и ще видите, съ каква топлота съмъ говорилъ за всички длъжници, които заслужаватъ облекчение. Преди всичко Вие, г-нъ Захариевъ, който бѣхте народенъ представител тогава, знаете,

че моят закон не се приложи. Ако искате надълго и нашироко да говорим по него и по новите измѣнения, азъ ще Ви кажа, кои най-много се възползуваха.

Д-ръ Иванъ Бешковъ: Вашиятъ законъ не се приложи, защото не отговаряше на условията, защото бѣше несъстоятеленъ, защото бѣше много слабъ да разреши проблемата за задълженията. И той умрѣ преди да се роди. (Възражения)

Председателъ Никола Логофетовъ: (Звъни)

Д-ръ Иванъ Бешковъ: Създаде го едно правителство, което бѣше чуждо на народа.

Никола Мушановъ: И на Васъ ще отговоря. И Вие сте отъ ония, които най-ентусиазирано рѣкоплѣските на всички правителства. И Вие бѣхте отъ моите съюзници. (Смѣхъ)

Нѣкои отъ народните представители: Е-й-й.

Д-ръ Иванъ Бешковъ: Ние бѣхме не съюзници, а сътрудници, но едни искаха да сътрудничимъ честно, а други искаха да ни биятъ по участъците. Да не приказваме за това печално минало.

Никола Захариевъ: (Къмъ Никола Мушановъ) Колкото повече приказваме, толкова по-зле за Васъ.

Никола Мушановъ: Не искамъ да злоупотрѣбявамъ...

Никола Захариевъ: Колкото повече разгрѣщаме тѣзи страници, толкова по-зле за Васъ.

Никола Мушановъ: На тая тема азъ винаги съмъ готовъ да споря. Винаги публично съмъ казвалъ мнението си. У мене интрига и скрита работа нѣма. И сега, когато ми отразятъ въпроси уважаемите съюзници, казвамъ — защото фактътъ е такъвъ — че новиятъ законъ се създаде следъ 19 май и него приложиха, а моятъ законъ не е прилаганъ. Кога народътъ видѣ, че законътъ ми не отговаря на нуждите му? Ако дойде тукъ г-нъ Гуневъ, бившъ министъръ на финансите и сътрудникъ въ него време, който работи много усърдно закона, можемъ да приказваме за неговото приложение и сетини. Азъ държа на това, што г-нъ Захариевъ да не си служи съ такива думи, които не сѫ казвани тукъ, въ Народното събрание, и да не прави такава демагогия съ тѣхъ.

Александъръ Радоловъ: Г-нъ Гиргиновъ ги каза.

Никола Захариевъ: На Васъ, г-нъ Мушановъ, Ви е много мѣчно, че Ви изпраздваме съдържанието като политикъ.

Председателъ Никола Логофетовъ: Г-да народни представители! Далечъ ще отидемъ, ако повдигате странични въпроси.

Никола Мушановъ: Г-нъ Радоловъ казва, че г-нъ Гиргиновъ е казалъ тѣзи думи. Не е истина, г-да.

Александъръ Радоловъ: Защо да не е истина?

Никола Мушановъ: Ако е истина, азъ ще ви го кажа. То не е истина, но го употребиха въ агитациите при изборите срещу насъ — че сѫ казани тѣзи думи.

Александъръ Радоловъ: Азъ ги чухъ.

Никола Мушановъ: Не е истина. Азъ внесохъ закона и азъ го защитихъ, та нѣма защо сега да приказвате, че нѣкой другъ е говорилъ. (Глъчка)

Председателъ Никола Логофетовъ: (Звъни)

Никола Мушановъ: Завършвамъ. — Г-нъ Захариевъ! Азъ искамъ да Ви отговоря на пламенната речъ, която държахте даже въ апостофа си. Не съмъ недоволенъ, че създавате такива закони. Казахъ Ви, какви сѫ целите на днешното общество, по мое разбиране, и ако ме слушате въ онова, което говоря, не въ закачките, ще видите, че азъ влагамъ смисълъ въ онова, което казвамъ. И въ мое време по закона за длъжниците каква ли демагогия не се

правѣше, но отъ гледище на интересите на държавата азъ казахъ: не, и прокарахъ закона тъй, както мислѣхъ, че трѣбва да стане отъ държавно гледище, а не отъ гледище на личните интереси, защото имаше тогава стотина души, които ходатайствуваха да се прокаратъ такива законоположения, че да уредятъ своите лични работи. И затуй ви казвамъ, че длъжностъ на правителството е да види, какво може да направи. И ако то е намѣрило, че е възможно да бѣде прокаранъ законътъ въ такава или въ по-голяма широта, да го направи. Азъ, като народенъ представителъ, за успокоение на своята собствена съвестъ, длъжа да ви посоча трудностите, които ще срещнете. Дано много добре сѫ обмислени тия трудности, за да може да има щастливъ резултатъ отъ този законъ.

Председателъ Никола Логофетовъ: Понеже г-нъ Мушановъ оттегли предложението си, ще гласувамъ чл. 3 тъй, както се докладва.

Който приематъ чл. 3 тъй, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„Чл. 4. Пенсиятъ сѫ лични и се отпускатъ на самите осигурени. Тѣ не подлежатъ на заповѣ и не могатъ да се залагатъ“.

Председателъ Никола Логофетовъ: По чл. 4 е постѣпено писмено предложение отъ народния представител г-нъ Жико Струнджевъ въ смисълъ, къмъ чл. 4 да се прибави втора алинея съ следното съдържание: (Чете) „Следъ смъртта на съпруга-пензионеръ, съпругата му получава половината отъ пенсията му, ако е навършила 60 години, докато встъпи въ бракъ“.

Има думата народниятъ представител г-нъ Жико Струнджевъ.

Жико Струнджевъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Твърдѣлъ съмъ и твърдя, че днешното управление, заедно съ сегашния Парламентъ, е реформаторско и че вѣнецътъ на неговите реформи е предложението ни въ настоящия моментъ за гласуване законопроекта за пенсиятъ на земеделските стопани. Макарь и да одобрявамъ този законопроектъ, смѣтамъ, че въ него има известни празноти, които бихъ искалъ да се попълнятъ. Една отъ тѣхъ се състои въ това, че законопроектътъ засѣга само старостта, а не засѣга инвалидността, не засѣга и смъртта на земеделските стопанинѣ. Азъ съмъ убеденъ, че ако тѣзи две области не сѫ засегнати, то се дѣлки на обстоятелството, че държавата не е въ състояние да намѣри необходимите ресурси, за да задоволи тия належащи нужди. Иначе не можемъ да си обяснимъ това опущение, тъй като въ всички закони за пенсии винаги сѫ били засѣгани инвалидността и смъртта.

Ето защо азъ предлагамъ да се прибави нова алинея къмъ чл. 4, въ смисълъ, че следъ смъртта на съпруга-пензионеръ, съпругата му получава половината отъ неговата пенсия, ако е навършила 60 години и ако не е встъпила въ бракъ. Съображенията ми сѫ следните:

Вие знаете, че всѣка земеделска стопанка е неразривна спътница презъ цѣлия си животъ на своя съпругъ, че тя изпитва всички страдания еднакво съ него. Нѣщо повече, често жѣти дори съпругътъ може да бѣде лишенъ отъ възможностъ да взема участие въ работата на стопанството, било защото е чиновникъ, било защото е войникъ, или пъкъ защото е заетъ съ нѣкоя друга дейностъ, а съпругата е единствената, която непрекъснато работи въ своето стопанство. Съпругата изпълнява нѣкои доста тежки за нея задължения: тя е домакиня, тя е стопанка, тя е майка, тя е и жена. Тия задължения българката изпълнява въ най-голяма исправностъ. Като доказателство за това може да ви послужатъ двете войни. Вие знаете, че и въ балканската, и въ европейската война жената-селянка у насъ изпълняваше всички тежести на домакинството и най-добре можа да посрещне нещастията, които я сполетѣха съ смъртта на нейните синове и на нейния съпругъ. Тя е, която работѣше въ всички отрасли на стопанството и поддържаше духа на нашия войникъ. Тя е, която създаваше бѣдешите граждани и гражданки, и най-после тя е, която посрещна съ широки обятия своя съпругъ-войникъ, когато се върна въ своя домъ. Вие знаете много добре, че нѣкои селянки бѣха натрупали голѣми състояния, и следъ войните съпрузите имъ бѣха доволни. Всичката тази дейностъ на нашата селянка ние досега не сме оценили въ нищо. Никѣде не виждаме нейния

портрет, никъде не виждаме нейната статуя. Никъде не дадохме на съпругата-селянка поне един медаль за гражданска заслуга заради тази ѝ дейност. Вие знаете също така, че напоследък съпругата-селянка придоба политически права, гласува заедно с мъжа си, и ние всички, които сме тук, сме избрани и с нейния глас.

Тази жена иска закрила, тази жена иска подкрепа от държавата, на която тя твърде много допринася. И аз съмтам, че ще бъде върхът на справедливостта, ако ние на 60-годишната бабичка, наша майка, дадем една малка пенсия от 150 л., ако тя е вдовица.

Г-да народни представители! Тя заслужава това. Тази подкрепа е нищожна в сравнение с дейността ѝ в нашия стопански и обществен живот. И аз мисля, че фондът няма да пропадне, няма да се ошети, ако ѝ дадем такава пенсия. А представете си, че съпругът ѝ бѣше живъ. Той щѣше да получава 300 л., а тя ще получава по-малко, половината, 150 л. Следователно, фондът няма да се намърши чувствително. И когато ние сме дошли тук да правим реформи коренни, смѣли и решителни; когато г-нъ министър-председателят туря началото на една дейност, която ще бъде паметник и за него, и за управлението, и за Парламента, аз съмтам, че ще извършим една велика справедливост, ако задоволим на стари години нашите майки, които сѣм понесли толкова много тежести в нашия обществен и стопански живот. (Ръжкоплѣскания)

Председател Никола Логофетовъ: Има думата г-нъ министър-председателят и министър на земедѣлното по това предложение.

Министър-председател Богданъ Филовъ: Г-да народни представители! Предложението, които се правят тук, бѣха направени и в комисията. Комисията ги обсъди и намѣри, че сега засега тѣ не могат да бъдат приети. И аз бих молил да останем на решението на комисията. Няма защо повторно да се правят тук същите предложения. Признавам, че може да се отиде още една крачка напред, както се иска от нѣкои народни представители, но сме длъжни да държим смѣтка за възможностите в днешния момент. Смѣтам, че в този случай не бива да бъдем максималисти. Нека започнем една добра работа в по-малък размѣръ — а че е добра работа, в това всички сме съгласни — и по-нататък, когато се окажат по-големи възможности, законът може да бъде разширенъ.

Моля да бъде приетъ законопроектътъ тъй, както е приетъ отъ комисията. (Ръжкоплѣскания)

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ предложението на народния представител г-нъ Жико Струнджевъ, къмъ чл. 4 да се прибави втора алинея съ съдържание: (Чете) „Следъ смъртта на съпруга-пенсионеръ, съпругата му получава половината отъ пенсията му, ако е навършила 60 години, докато встъпи въ брак“, моля, да вдигнатъ ръка. Малцинство, Събранието не приема.

Които приематъ чл. 4, както се докладва, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„Чл. 5. Пенсията е 3.600 л. годишно, плащана въ началото на всѣко тримесечие.

Председател Никола Логофетовъ: По чл. 5 е постъпило писмено предложение отъ народния представител г-нъ Държански, въ смисълъ, цифрата 3.600 л. да стане 6.000 л.

Д-ръ Георги Рафаиловъ: 12.000 л. да стане! (Възражения. Глъчка)

Председател Никола Логофетовъ: Има думата народниятъ представител г-нъ Ангелъ Държански.

Ангелъ Държански: Г-да народни представители! Азъ зная затрудненията, въ които се намира нашата държава въ днешно време, и зная, че много мъчно се намиратъ срѣдства.

Министър-председател Богданъ Филовъ: 12.000 л. поискайте, защо само 6.000! Съжалявамъ, че несериозни предложения се правятъ въ Народното събрание.

Ангелъ Държански: Г-нъ министър-председателю! Азъ разбирамъ тия работи. Няма защо да ми правите такова възражение. Но искамъ да бъдемъ последователни. Преди нѣколко дни се прие тукъ каго минималенъ размѣръ на пенсиите, които държавата ще дава на военнонвалидигъ, 6.000 л. Това е моето предложение и въ него няма никаква демагогия. (Глъчка)

Председател Никола Логофетовъ: По предложението има думата народниятъ представител г-нъ Иванъ Петровъ.

Иванъ В. Петровъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Предложението на г-нъ Държански на първо време ще го окачества като нѣщо несериозно. Г-нъ Държански дохожда на второ четене да ни направи едно предложение, пенсиите на земедѣлци-стопани отъ 3.600 л. да станатъ 6.000 л. Вие, г-нъ Държански, когато знаемъ като единъ сериозенъ човѣкъ, можете ли сериозно да правите на второ четене такова предложение, ако искате да стане законъ? Ами ако се приеме Вашето първо предложение, съ което искате и жените да бъдатъ пенсионирани, знаете ли какво ще стане? То значи да бъдатъ нужни 2 милиарда лева. Посочвате ли Вие, г-нъ Държански, източниците, откъдето ще вземе държавата тия 2 милиарда лева?

Д-ръ Георги Рафаиловъ: Той не се интересува отъ това.

Иванъ В. Петровъ: Искамъ да кажа, че г-нъ Държански, когато прави това предложение. . . (Глъчка)

Председател Никола Логофетовъ: (Звъни)

Иванъ В. Петровъ: Следователно, отъ тази гледна точка заявявамъ, че най-малко това предложение е несериозно. А щомъ е несериозно, щомъ г-нъ Държански не е готовъ съ единъ новъ законъ, или при този да посочи и ресурсите, трѣбва да търсимъ тукъ нѣкоя друга тенденция.

Ангелъ Държански: „Демагогия“ — винаги това Ви е аргументътъ.

Иванъ В. Петровъ: Това никъде другаде не води, г-нъ Държански. Недейте се сърди на насъ, а на самия себе си.

Позволете сега да Ви кажа нѣколко думи. Ние разискахме тия въпроси горе. Защо Вие не дойдохте тамъ да се мотивирате, тамъ да направите Вашето предложение, тамъ да посочите ресурсите? Г-нъ Държански! Вие знаете едно — че срѣдниятъ годишенъ доходъ на нашия земедѣлецъ-стопанинъ е къмъ 4.000 л. Тогава какво искате отъ нашата държава, на земедѣлца-стопанинъ на старини да му дава 6.000 л.?

Единъ народенъ представител: Той не иска нищо. Прави само демагогия.

Ангелъ Държански: Имате такова предложение, направено въ комисията. Защо казвате, че е несериозно?

Иванъ В. Петровъ: Не, няма никакво предложение въ такъвъ смисълъ.

Г-нъ Държански! Позволете да Ви изповѣдамъ отъ тази трибуна азъ, който всетаки съмъ допринесълъ нѣщо за излизането на свѣтъ на този законопроектъ: г-да министри и г-да народни представители, да бъдемъ внимателни. Азъ бѣхъ сторонникъ да почнемъ отъ 200 л., да дадемъ 2.400 л. годишна пенсия. Не че азъ не познавамъ селската неволя — синъ съмъ на селото, познавамъ неговите нужди, знамъ, че тамъ има недоиздаване, че има изграждане, че има мизерия и пр. и пр. Когато предлагамъ 2.400 л. годишна пенсия, не искахъ да кажа, че съ това ще обезпечимъ единъ охолоенъ животъ на селянина, но искахъ да туримъ едно начало благородно, справедливо и по-нататък да го усъвършенствуваме споредъ възможностите на държавата. Искахъ да туримъ едно начало и да го осигуримъ, а не да туримъ големи суми, а утре при друга политическа и икономическа конюнктура, това свето дѣло да абортира. И затова ние, следъ дълги дебати, заедно съ г-да министрите, които стоятъ на високо и познаватъ възможностите, можахме да скърпимъ това нѣщо, да дадемъ пенсия 300 л. Знаете ли, че въ село мнозина сѣм ми казвали:

„Г-нъ Петровъ, Вие говорите и ни съобщавате, че ще стане това, че ще вземемъ 2,400 л. Насъ ни се вижда съмнителна тази работа“. Имаше селяни, които не върваха, че може да се пенсионира, че 200—300 хиляди души може да станат пенсионери. И сега, когато създаваме закона, туряме началото, какво става? Вие, г-нъ Държански, който претендирате, че познавате неволята на сиромашта, вмѣсто да се радвате и да дойдете да подчертаете значението на този законъ, правите това Ваше предложение отъ демагогия. Докъде може да се дойде съ тая демагогия?

Никола Захариевъ: Той е адвокатъ, бе!

Иванъ В. Петровъ: Г-да народни представители! Това ме кара още единъ път да кажа въ настоящата Камара това, което казахъ въ миналата Камара. Г-да народни представители! Г-да министри! Да бждемъ на поста си! Да внимаваме хубаво, да бждемъ бдителни! Вие виждате, че когато се твори социално, когато се създаватъ такива социални закони, които целятъ преди всичко да подобрятъ хала на беднитъ, на немощнитъ, това се зловижда на нѣкои срѣди. Има известни срѣди въ нашата държава, които не желаятъ да има миръ въ нашата страна, . . .

Никола Захариевъ: Провокиратъ.

Иванъ В. Петровъ: . . . които не желаятъ да има спокойствие въ тая страна, защото, когато ще се подобри халътъ на икономически слабитъ, това прѣчи на тѣхнитъ цели. (Ржкоплѣскания) А какви могатъ да бждатъ тѣхнитъ цели, щомъ не желаятъ спокойствие? Тѣхнитъ цели сж пълкени. Тѣ не служатъ на вътрешния миръ на България, на вътрешното спокойствие на България и на икономическото ѝ заздравяване.

Ангелъ Държански: За мене ли говорите това?

Иванъ В. Петровъ: И азъ питамъ, г-нъ Държански, Васъ, бившия прокуроръ, това предложение Ваше лично дѣло ли е, или Вие дойдохте да станете прозодникъ на други срѣди? Азъ не мога да допусна, че това е Ваше лично дѣло. Вие отстоявате тукъ Ваши разбирания като народенъ представителъ, но азъ мисля, че Вие вършите едно пакостно дѣло. Азъ виждамъ тая ламя на демагогията, съ която съмъ се борилъ 35 години, и не искамъ тая демагогия да продължава.

Г-да министри и г-да народни представители! Виждате колко е трудна още задачата ни. Трѣбва да се справимъ съ тая българска демагогия. Въ днешнитъ болни времена, въ днешнитъ страховити зремена ще кажа, тия господа и тукъ, въ Народното събрание, искатъ да тровятъ нашия народъ. Когато тукъ предъ васъ, предъ вашия погледъ тѣ се осмѣляватъ да правятъ тази демагогия, може да си представите какво правятъ долу, тамъ, където нѣма контролъ. Затова азъ казвамъ: бждете на поста си, г-да министри! Бдете и вземете всички мѣрки, за да се тури край на тая демагогия, която прѣчи на социалния миръ, която прѣчи на вътрешното сцепление и на народното единение. (Ржкоплѣскания)

Председателъ Никола Логофетовъ: Има думата народниятъ представителъ г-нъ Стоянъ Никифоровъ.

Ангелъ Държански: За лично обяснение искамъ думата, г-не председателю!

Обаждатъ се: Той се иска-а вече.

Председателъ Никола Логофетовъ: Нѣма мѣсто за лични обяснения.

Ангелъ Държански: Какъ да нѣма мѣсто, когато г-нъ Петровъ ме засегна?

Председателъ Никола Логофетовъ: (Звъни)

Нѣкои народни представители: Нѣма нужда. Ясно е.

Ангелъ Държански: Г-не председателю! Щадете престижа на народния представителъ.

Председателъ Никола Логофетовъ: Не Ви давамъ думата. Нѣма мѣсто за лични обяснения.

Ангелъ Държански: Бждете обективенъ.

Председателъ Никола Логофетовъ: Азъ съмъ обективенъ. Седнете си.

Ангелъ Държански: Азъ искамъ думата за лично обяснение. Това, което каза г-нъ Петровъ, ме засѣга. И Вие бдите за пристижа на Парламента! И Вие бдите за правилното приложение на правилника! Съжалявамъ!

Председателъ Никола Логофетовъ: Азъ бдя за приложението на правилника. Сега слушайте какво ще каже г-нъ Никифоровъ. (Смѣхъ)

Стоянъ Никифоровъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Патетичната буря по чл. 1 и последващитъ, която бѣше нужна действително, за да възхвали дѣлото на правителството и за да се даде нашата подкрепа на този законопроектъ, мина Азъ съмъ особено доволенъ, че законопроектътъ на г-на министъръ-председателя се приема по този начинъ отъ Народното събрание.

Демагогията съ предложенията за корекции на законопроекта смѣтамъ, че достатъчно вече се разсѣ отъ преждеговорившитъ. Азъ ще добавя само, че наредъ съ тази демагогия, досгойно преценявайки предложенията за корекции, азъ виждамъ едно непознаване на въпроса отъ страна на господата, които правятъ предложенията, нежелание да вникнатъ не само въ социалния, но и въ политикодържавническия смисълъ на този законопроектъ, който е предметъ на вниманието ни. И когато г-нъ Мушановъ, уважаемиятъ нашъ парламентаристъ, ви казва, че още младолибералитъ на г-нъ Тончевъ сж проектирали подобно нѣщо, когато наредъ съ него други величини отъ миналото ви казватъ, че това бѣше обектъ на всѣка партийна програма — да се задоволятъ земеделскитъ стопани чрезъ пенсия — азъ съмъ длъженъ, г-да народни представители, да ви кажа, че въ миналото никога, въ никой моментъ, въ никое законодателство, или опитъ за такова, не е влаганъ отъ никоя партия такъвъ смисълъ политически, социаленъ и главно държавенъ, какъто влага въ този законъ правителството и който политикосоциаленъ смисълъ трѣбва добре и правилно да бжде разбранъ и отъ господата, които предлагатъ корекции, и отъ члѣбия български народъ. Зашото, г-да народни представители, тукъ не се касае само до една механическа проява — да се даде на земеделеца-стопанинъ по 3,600 л. годишна пенсия. Законътъ има своето политико-държавно съдържание, което скоро, когато законътъ за организирането на професионалнитъ организации ще бжде внесенъ тукъ, въ Камарата, ще бжде изчерпателно разясненъ, за да се види творческата стѣпка, идейната стѣпка на управлението и на режима, която се провежда съ този законъ. И затуй ние казваме: законътъ за пенсиятъ на земеделскитъ стопани е стѣпка идейна, ржководна на системата и така тя трѣбва да бжде разбрана отъ всички, отъ пѣлокупния български народъ. Чрезъ този законъ, който е една частъ, едно поддѣление, единъ нюансъ отъ политиката на държавно стопанско ржководство, иде да се подчертае, че създаването на професионалнитъ организации е най-вѣрниятъ белегъ на новото време. Държавата поиска чрезъ организациитъ на земеделскитъ стопани, индустриалцитъ, търговцитъ и занаятчиитъ, да осмисли своето стопанско ржководство, като ги направи тѣхъ органи на държавата, проводници на стопанската политика на държавата, за да могатъ тѣ, които най-добре познаватъ стопанството, да бждатъ съветници на управлението, на правителството и то чрезъ тѣхъ да намѣри най-правия критерий, по който да направлява стопанството.

Въ този глътъ вѣрви управлението чрезъ създаването на тѣзи професионални организации. И затуй, г-да народни представители, не е въпросътъ тукъ колко пенсия да се даде. Въпросътъ е да се разбере, че този законъ съ такъва политико-социално-държавническо значение, за пръвъ пътъ явяващъ се въ България на сцената политическа, държавна, никъде го нѣма. Той цели да очертае новия образъ на държавата, съ него управлението иска да каже: селяни-стопани, работници, занаятчи, търговци, индустриалци! Вие, стопанскитъ стожери на България, на държавата, вие, които излъчвате националния трудъ, държавата ви организира въ професионални синдикати, за да можете вие чрезъ респективнитъ управителни тѣла да дадете вашата способностъ стопанска, да дадете ржководство, за да могатъ действително въ България стопанскитъ въпроси, въпроситъ за творчество да тръгнатъ по единъ истински резултатенъ пътъ, а не да се люшкате въ това или въ онова направление.

Ето, г-да вносители на предложенията, какъ азъ разбирамъ истинския смисълъ на този законъ. И затуй съ удо-

волствие чухъ апологията на моитѣ колеги, главно на г-нъ Захариевъ и на г-нъ Иванъ Петровъ, които адмирираха правителството за неговата проява чрезъ този законъ. И азъ го адмирирамъ и моля не само съ ентузиазмъ да приемемъ закона, но да внушимъ на народа, че действително по пътя на тая социална проява правителството очертава една стопанско-творческа проява на новото време, чрезъ която само може да се дадатъ благоденствие и благополучие на българския народъ. (Ръкоплъскания)

Председател Никола Логофетовъ: Ще гласувамъ. Които приематъ предложението на народния представител г-нъ Държански, въ смисълъ, въ чл. 5 цифрата 3.600 да стане 6.000, съ което предложение г-нъ министърътъ на земеделието не е съгласенъ, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинството. Само единъ гласува. Не се приема.

Обажда въ: Само Държански гласува.

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ чл. 5, както бѣ докладванъ, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинството, Събранието приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„Чл. 6. Осигуренията добива право на пенсия, когато навърши 60-годишна възраст, отъ 1 януарий следващата година, ако дотогава е упражнявалъ занятието земеделие най-малко 10 години непрекъснато.“

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ чл. 6, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинството, Събранието приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„Чл. 7. Възрастта се установява съ кръщелно свидетелство или общинско удостоверение, издадено въз основа регистрите за гражданското състояние. При липса на такива регистри — съ съдебно решение, издадено отъ съответния околийски съдъ по искъ за установяване възрастта. Тѣзи производства се освобождаватъ отъ всякакви мита, гербъ, берии и други.“

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ чл. 7, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинството, Събранието приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„II. Срѣдства на фонда „Земедѣлски пенсии“.

Чл. 8. Земедѣлскитѣ пенсии се изплащатъ отъ фонда „Земедѣлски пенсии“, който се придържа къмъ управлението на фонда „Пенсии за изслужено време“ и се образува отъ следнитѣ приходоизточници:

- 1) отъ половината членски вносъ на членоветѣ на земедѣлско-стопанскитѣ задруги, който се удвоява (отъ 60 на 120 л. годишно), начина отъ 1941 г.;
- 2) 5% върху стойността на изнесенитѣ за чужбина произведения, начина отъ реколта 1941 г.;
- 3) помощъ отъ държавата, изразена въ бюджета ѝ.“

Председател Никола Логофетовъ: По чл. 8 има постѣпило писмено предложение отъ народния представител г-нъ Илия Славковъ, въ смисълъ, точка втора да се измѣни така:

„2. а) 1% върху стойността на всички изнесени произведения;

б) 1 л. на декаръ, засѣтъ съ зърнени храни, и на декаръ, засѣтъ съ захарно цвекло, 10 л. на декаръ, засѣтъ съ тютюнъ, 10 л. на декаръ, засѣтъ съ лозе, 10 л. на декаръ, засѣтъ съ памукъ, 15 л. на декаръ, засѣтъ съ ягоди, и 10 л. на декаръ за ливади и други фуражи.“

Искате ли думата, г-нъ Славковъ?

Илия Славковъ: Искамъ думата.

Председател Никола Логофетовъ: Имате думата.

Илия Славковъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Направихъ това предложение, за да имамъ поводъ да взема думата да се изкажа по този членъ отъ закона, тъй като г-нъ председателятъ ме предупреди навремето си, че не бихъ могълъ да взема думата, ако нѣмамъ писмено предложение. Използувайки случая, и азъ, както всички г-да народни представители, трѣбва да изкажа моето цѣлостно одобрение на този жестъ, на този актъ на внимание на правителството спрямо българското село. Съ други думи, одобрявамъ закона по начало и мога да кажа, че този законъ въ нашето село се посрѣща като

нѣкое чудо, което можеше да се очаква само при второ пришествие, което можеше да се очаква само единъ денъ, когато всѣкому се дава споредъ заслугитѣ и споредъ дългата. И този денъ за нашето село дойде вследствие на политиката, социална и държавна, провеждана отъ днешното правителство.

Азъ не мога да си обясня участието на известни лица въ разискванията сега по този законъ, както и да предлагатъ корекции въ него, съ които да засилватъ благата, които той носи за нашето село, когато се знае, че провеждането на този законъ, на тая инициатива е станало безъ участието на тия именно господа. И заради туй съ съжаление констатирамъ, че въ този случай безъ всякаква нужда се влага твърде голѣма демагогия. Съгласенъ съмъ, че законътъ страда въ известни положения отъ една непълнота. Съгласенъ съмъ, че би трѣбвало да се предвиди пенсиониране на ония земедѣлски стопани, които постѣпатъ отъ злополука и които наполовина могатъ да се смѣтатъ загубили своята работоспособностъ, които сѣ минали вече въ старостъ поради тая злополука. Съгласенъ съмъ, че трѣбва да се има предвидъ съдбата на стѣпругата на земедѣлско-стопанинъ, която, следъ като е съпътствувала презъ цѣлия си животъ своя мъжъ, на старини, следъ смъртта на съпруга си, остава безпомощна, сама на себе си. Съгласенъ съмъ, че трѣбва да се разгледа и въпросътъ за ония вноски, които земедѣлскитѣ стопанинѣ въ продължение на 20 години ще внесе и съдбата на които не е опредѣлена тукъ. Обаче всички тия въпроси, азъ смѣтамъ, че могатъ да бѣдатъ предметъ на едно бѣдещо обсъждане и че тѣ могатъ да намѣрятъ едно съответно разрешение, което ще дойде, надѣвамъ се, паралелно съ подобрене благосъстоянието на нашия народъ.

Обаче има едно разпорѣждане въ чл. 8 по отношение на бирането срѣдствата за този фондъ. Въ този чл. 8, точка втора, се включватъ 5% върху стойността на всички артикули, които се изнасятъ, отъ земедѣлски производъ. Азъ не отричамъ, че българскиятъ тютюнъ, който съставлява почти половината отъ цѣлия ни износъ, ще трѣбва да понесе едно ново облагане за засилване на земедѣлския пенсионенъ фондъ, но това облагане трѣбва да бѣде включено въ рамкитѣ преди всичко на една справедливостъ, въ рамкитѣ на една съобразностъ отъ гледище на законитѣ на икономиката.

Г-да народни представители! Българскиятъ тютюнъ, като тема, ни дава възможностъ да говоримъ твърде много, но азъ ще се огранича. Не мога, обаче, да изпусна изпредвидъ и да не кажа, че тютюнътъ е една интензивна култура, която дава поминѣкъ на стотици хиляди домакинства, които отъ по-малкъ работна площъ изкарватъ прехраната си и които, ако не биха изкарвали своята прехрана отъ тютюновата култура, биха станали бреме на държавата и тя ще трѣбва да имъ търси нови площи, нова земя, за да могатъ да поддържатъ своето съществуване. Тютюновата култура дава препитание на десетки хиляди работници отъ градоветѣ. Тя дава сѣщо така издрѣжка и на общинитѣ. Като имаме предвидъ това стопанско значение на тютюновата култура, азъ смѣтамъ, че е необходимо едно по-внимателно отнасяне къмъ нея, когато е въпросъ да ѝ облагаме. Като имамъ предвидъ, че държавата чрезъ бандеролната система получава годишно около 800-900 милиона лева приходи и че чрезъ прѣки облози върху тютюна, които досега сѣ 8 вида, за смѣтка на тютюнопроизводителитѣ, се взематъ около 8 л. на килограмъ, азъ смѣтамъ, че нови облози върху тютюна, подъ какъвто и да било предлогъ, ще бѣдатъ една несправедливостъ. Особено облагането на тютюна въ връзка съ създаването на единъ пенсионенъ фондъ не бива и е несправедливо да легне върху една малка категория земедѣлски стопани за смѣтка на едно огромно мнозинство.

Атанасъ Цвѣтковъ: Не е вѣрно, че се облага само тютюнътъ. Ами яйцата, гроздето?

Илия Славковъ: Азъ не съмъ противъ облагането на тютюна, но той трѣбва да понесе само съответната частъ. Следъ като по новитѣ прѣки облози отъ тютюна се взематъ 400.000.000 л., когато по пътя на бандеролното облагане отъ тютюна се взематъ надъ 1 милиардъ лева и пр. и пр., смѣтамъ, че по нататѣшното му облагане е пакостно, независимо отъ това, че е несправедливо. Тютюновото стопанство има голѣмо значение за цѣлостното наше народно стопанство и затова едно по-внимателно отнасяне къмъ него е напълно оправдано. Азъ се страхувамъ, че ако се върви по този пътъ на последователно и постоянно облагане на тютюна, ние ще се изправимъ предъ угрозата да нанесемъ единъ тежъкъ и фаталенъ ударъ на земедѣл-

ското производство. А това, разбира се, ще донесе преди всичко на самото население, а по-късно и на държавата, извънредно големи и тежки грижи.

Ето защо, г-да народни представители, азъ съмтамъ, че ако сега въ момента по редъ съображения не сж възможни нѣкои корекции въ законопроекта, то тѣ могатъ да се прокаратъ по-късно, има време да се прокаратъ. Азъ моля почитаемото правителство да си вземе бележка отъ тѣзи опасения, които азъ изказвамъ и които се сподѣлятъ и отъ други г-да народни представители, отъ известни стопански деятели и пр.

Азъ още единъ пътъ апелирамъ къмъ правителството да вземе актъ отъ изнесеното и въ близко време да направи необходимото за коригирането на закона, въ смисълъ, облагането върху тютюна да не представлява угроза за съдбата на тютюновото производство.

Съ тѣзи думи свършвамъ и заявявамъ, че ще гласувамъ за законопроекта съ надеждата, че въпросътъ, който повдигнахъ, ще се уреди.

Председателъ Никола Логофетовъ: Понеже народниятъ представителъ г-нъ Славковъ оттегля предложението си, няма да го гласувамъ.

Които приематъ чл. 8, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)
„Чл. 9. Изплащането на пенсията става чрезъ специално издадени за целта пенсионни книжки.“

Председателъ Никола Логофетовъ: Които приематъ чл. 9, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)
„Чл. 10. Плащането на пенсиятъ ще почне отъ 1 януарий 1942 г.

Всѣка година се опредѣля броятъ на пенсионеритѣ за следващата година.“

Председателъ Никола Логофетовъ: Които приематъ чл. 10, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)
„III. Общи разпорѣждания.

Чл. 11. Управлението на фонда „Земедѣлски пенсии“ се възлага на министъра на финанситѣ.

За приложението на настоящия законъ ще се издаде правилникъ по докладъ на министъра на финанситѣ, одобренъ отъ Министерския съветъ.“

Председателъ Никола Логофетовъ: Които приематъ чл. 11, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„Чл. 12. Всички книжки по приложение на настоящия законъ се освобождаватъ отъ всѣкакви такси, гербовъ налогъ и други.“

Председателъ Никола Логофетовъ: Които приематъ чл. 12, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Законопроектътъ е приетъ окончателно. (Продължителни рѣкопѣлскания и викове „Браво!“ Министъръ-председателътъ става правъ и съ поклони благодари на народното представителство)

Минаваме къмъ точка трета отъ дневния редъ:

Второ четене на законопроекта за осигуряване на занаятчиитѣ.

Моля г-на докладчика да докладва законопроекта.

Обаждаатъ се: Има то г-нъ министърътъ на търговията.

Министъръ Добри Божиловъ: Сега ще дойде. Азъ ще го замѣствамъ.

Председателъ Никола Логофетовъ: Г-нъ министърътъ на финанситѣ замѣства г-на министъра на търговията.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

ЗАКОНЪ

за осигуряване на занаятчиитѣ.

Глава I.

Осигурени.

Чл. 1. По настоящия законъ задължително се осигуряватъ за старостъ всички самостоятелни занаятчии, мъже и жени, на които е признато това качество, съгласно чл. 3 отъ закона за занаятитѣ, упражняватъ самостоятелно занаятието и то е главниятъ имъ източникъ за препитание.

Подробноститѣ по опредѣлянето качеството на единъ самостоятеленъ занаятчия като задължително осигуренъ ще бждатъ изложени въ наредба на управителния съветъ на Занаятчийския пенсионенъ фондъ, одобрена отъ министъра на търговията, промишлеността и труда.“

(Председателското мѣсто заема подпредседателътъ г-нъ Никола Захариевъ)

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Има думата народниятъ представителъ г-нъ д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ.

Д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Азъ бѣхъ записанъ да говоря на първо четене по тоя законопроекта, обаче случайно отсъствувахъ отъ залата, когато ми е дошелъ редътъ, и затова сега, при второто четене на законопроекта, ще кажа моитѣ общи съображения по законопроекта.

Тукъ, въ Народното събрание, сж представени съ доста много представители износителитѣ, индустриалцитѣ, голѣми търговци, тютюногърговцитѣ, интелектуалцитѣ, обаче почти не виждамъ нѣкой представителъ на занаятчийското съсловие, освенъ г-нъ Обрешковъ.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: Г-нъ Хайдудовъ.

Д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ: Г-нъ Хайдудовъ е търговецъ на едро, той не е занаятчия. — Този фактъ, който азъ констатирамъ, иде да подчертае едно основно положение — че колкото е по-силна икономически една социална група, толкова тя има по-големи политическа сила; колкото е по-слаба икономически, толкова тя има по-слабо представителство въ Парламента. Затова ние виждаме, че буржасната класа у насъ, като силна икономическа категория, добре е представена въ Парламента, а туй междинно, слабо, немошно икономически и социално съсловие — занаятчиитѣ — почти не е представено въ Парламента.

Деянъ Деяновъ: Друга констатация трѣбва да направите: че макаръ да не е представено занаятчийското съсловие въ Парламента, все пакъ грижитѣ и за него сж така големи, както и за земеделскитѣ стопани.

Игнатъ Хайдудовъ: Вие сте юристъ и въ Парламента има 63 юристи. Това може да успокои адвокатитѣ и специално Васъ. Колегата Деяновъ много хубаво Ви отговори.

Д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ: Вѣрното е, че занаятчиитѣ сж зде представени въ Парламента. И въ самия животъ, и въ самото производство, тѣ прекарватъ тежко преживяване. Нѣкога, обаче, занаятчиитѣ сж играли много големи роли въ нашия стопански и политически животъ. Нѣкога, при полуфеодалнитѣ условия презъ време на турското робство, имаше две съсловия, които представляваха българския народъ: едното бѣше грамадната маса селско население, което живѣеше въ невежество, което живѣеше безъ култура, което живѣеше въ тъмнота, което, обаче, крепѣше народния духъ чрезъ народнитѣ повѣрши, чрезъ народнитѣ пѣсни, чрезъ народнитѣ приказки; другото бѣше еснафското съсловие, всрѣдъ което пръвъ пътъ блеснаха искритѣ на националното ни възраждане, което даде и първитѣ борци за българската свобода. Разполагайки съ широкитѣ пазари на турската империя, еснафството въ турско време изигра извънредно големи политическа роли. То доби разцвѣтъ и благодарение на неговото тогава добро материално състояние, въ сравнение съ днешното му мизерно положение, то можа да откърми онѣзи синове, които се бориха за свободата на българския народъ.

Деянъ Деяновъ: Това е вѣрно.

Д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ: Следъ освобождението, обаче, когато ние влѣзохме въ досегъ съ европейската

култура, съ европейския стопански строй, когато почнаха да се внасят у нас европейски стоки, които конкурираха на занаятчийското производство, когато и въ България се зароди и постепенно, покровителствувано от специални закони, се разрастна нашата индустрия, тогава настана едно социално разложение въ срѣдата на нашитѣ еснафи; тѣ прекараха тежки, много тежки и трагични дни; настана масово пролетаризиране; разложи се старото, цѣлтущото, блестящо развитото нѣкога еснафство. Може би нѣкои отъ васъ сѣ чели хубавия романъ на Стилиянъ Чилингировъ „Хлѣбъ нашъ насущный“, отъ кѣдето за живота на българското еснафство могатъ да се почерпятъ много хубави, живи, картинни образи. Когато настана пролетаризирането на българския еснафъ, когато еснафството се разложи, когато се зараждаше новата индустрия и се появиха нейнитѣ представители — новата българска буржоазия — тогава се теоретизираше, че занаятчийството окончателно ще изчезне.

Игнатъ Хайдудовъ: Вие цѣль животъ разпразяхте, че занаятчийското производство и занаятчийтъ като дребни собственици ще загинатъ. И сега искате съ нещастieto на занаятчийството да правите политика и демагогия.

Д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ: Вие, г-не, които самичкѣ декларирахте тукъ, че реализирате много голѣми печалби отъ нормировкитѣ, които прави Министерството на търговията, докато не ме чуете какво ще кажа, имайте търпение да слушате.

Игнатъ Хайдудовъ: Азъ зная какво сте приказвали цѣль животъ.

Д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ: Вие не сте ме чули още какво ще кажа, а пъкъ азъ Ви чухъ тукъ единъ пътъ и зная какво печелите. Това е, което зная за Васъ. — Казвамъ, теоретизираше се тогача, че, формирайки се новата стопанска система и зараждайки се дветѣ нови класи, пролетариатътъ и буржоазията, занаятчийството ще изчезне отъ българския стопански животъ. Тази теория, обаче, не се оправда напълно отъ живота. Тя не бѣше и теоретически обоснована, защото е доказано, че наредъ съ една развита индустрия, наредъ съ една силна буржоазия, наредъ съ едно силно работничество, съ единъ голѣмъ индустриаленъ пролетариатъ, има мѣсто, макаръ и междинно, и за занаятчийството. Благодарение на онаг гвѣжност, която инстинктътъ за самосъхранение влага въ всѣки индивидъ, еснафитѣ, при масовото пролетаризиране, трѣбваше да се приспособятъ къмъ новитѣ условия. Едини се нагодиха като помощни занаятчи на развиващата се у насъ индустрия, други намѣриха други пѣтища да се запаятъ, трети окончателно се разориха. Създадохъ се и нови занаяти. Нѣкои занаяти процѣтватъ благодарение на голѣмата сръчностъ, на голѣмото умение, на голѣмото приспособяване къмъ вкуса на консуматора и къмъ изискванията за новото време. Напримѣръ, азъ не си купувамъ готовъ костюмъ. Ако и Вие да имате конфекционенъ магазинъ, г-нъ Хайдудовъ, азъ отивамъ при Паравъзъ да си правя костюмъ, защото искамъ естетично раменетъ на палтото да ми нагласи и талията да ми направи по-добре. И всѣки, който би ималъ възможностъ да купи дрехи съобразно съ своя вкусъ, ще отиде при занаятчиата.

Искамъ да кажа съ една дума, че занаятчийското съсловие вирѣе, че то съществува и заслужава всичкитѣ грижи на държавната власть, които тя е длъжна да прояви спрямо него. Още въ 1907 г., въ времето на Генадиевъ, се създаде първиятъ законъ за организиране на българскитѣ занаяти. Занаятчийството, водейки организирано борба за своитѣ искания, отдавна, отъ много години наредъ вече, предявяваше искането да бждатъ осигурени старинитѣ на занаятчинтъ. Въ старото хубаво време, когато занаятчийството живѣеше при примитивнитѣ полуфеодални условия, тогава занаятчиата нѣмаше нужда да мисли за своитѣ старини, защото неговиятъ домашенъ „дамазлъкъ“ отъ собствено производство на поколѣнието гарантираше неговия животъ. Занаятчиата, когато имаше единъ, двама или трима синове, ги даваше да изучатъ неговия занаятъ и когато тѣ подемаха работата, той биваше гарантиранъ чрезъ своитѣ собствени синове. И тъкмо заради туй е останало още въ нашия народъ едно особено отношение къмъ първата рожба — когато първата рожба бжде женска, да се намръщятъ на будката лехуса, че не е родила момче. Това е плодъ на ония времена, когато поколѣнието можеше да служи като действителна, реална пенсия за издръжка на родителитѣ. Днесъ животътъ е другъ. Израстлъ хлапакътъ, ако не могатъ да му дадатъ образование, ще стане може би

занаятчия, но животътъ съ своитѣ съблазни, съ своитѣ много съблазнителни разклонения ще го поведе въ една или друга посока и стариятъ баща ще остане да гладува. Тежко и горко на този, който би очаквалъ синътъ да го издръжа! И заради това въ стария Талмудъ — да не извинявъ защитницитѣ на закона противъ еврейтъ, че прибѣгвамъ къмъ Талмуда — е казано, че когато единъ старецъ доживѣе до положението, синътъ му да го издръжа, тогава и синътъ плаче, и бащата плаче; бащата, защото е изпадналъ до туй жалко положение, а синътъ, че трѣбва да помага на баща си; когато бащата дава, тогава и бащата се радва, и синътъ се радва. И понеже старитѣ, патриархалнитѣ времена изчезнаха отдавна, живѣемъ въ новото време на несигурностъ, трѣбваше отдавна българскитѣ правителства да се погрижатъ да внесатъ единъ законопроектъ като днешния, който е внесълъ г-нъ министърътъ на търговията. Следователно, законопроектътъ отговаря на една истинска, на една реална нужда. Той е една неизбежностъ, той е една наложителностъ.

Обаче, уважаеми г-да, азъ дължа да посоча на една непълнота въ законопроекта, непълнота, която не е чужда и на вносителя. Самиятъ г-нъ министъръ на търговията казва, че действително този законъ служи само като етапъ, тъй като съ него се създаватъ за занаятчинтъ пенсии само за старостъ, а не и за инвалидностъ и смъртъ. Въ мотивитѣ къмъ законопроекта е казано, че докато не се набере единъ достатъченъ опитъ, докато не се види какво ще бжде действително на този законъ, още е рано той да бжде създаденъ съ по-широкъ обхватъ. Азъ, обаче, считамъ, че това съображение не намира оправдание, защото у насъ имамъ социално законодателство, имаме законъ за общественитѣ осигуровки, кждето се предвиждатъ пенсии и за инвалидностъ, и за старостъ, кждето се предвиждатъ и наследствени пенсии. Следователно, опита го имаме. Този осигурителенъ опитъ по социалното законодателство следва да бжде използванъ тукъ и да не се допуска празнота. Трѣбваше, когато се осигурява занаятчиата старостъ, да се осигуримъ и за пенсионирането му за инвалидностъ и за смъртъ.

Единъ принципъ, който е добъръ, е принципътъ на задължителното осигуряване. Г-нъ министърътъ въ своитѣ мотиви къмъ законопроекта нарича този принципъ единъ отъ социалнитѣ елементи. Вѣрно е, че това е единъ социаленъ елементъ. Защо? Защото се вкарватъ всички задължително да членуватъ, всички да се погрижатъ за единия, единиятъ да бжде подкрепенъ отъ всичкитѣ. Но азъ считамъ, че този принципъ не може самъ, така както е фиксиранъ въ законопроекта, да бжде достатъчна база за социална справедливостъ. Има несправедливостъ въ наказателнитѣ санкции, които се предвиждатъ. Когато единъ занаятчия не внесе вноската си известно време, той ще трѣбва да я внесе съ известна добавка, съ известна лихва, когато бжде поканенъ отъ управата на фонда да я внесе. Ако не внесе сумата, тогава се счита, че е извършилъ нарушение, за което съ наказателно постановление може да бжде глобенъ съ една сума отъ 1.000 до 10.000 л. Азъ питамъ: ако единъ занаятчия е билъ действително въ бедствено положение и не е могълъ да внесе една вноска отъ нѣкакви-си 50 или 60 л. на месецъ, какъ тогава ще го глобяватъ съ единъ минимумъ отъ 1.000 л.? Отъ где ще ги вземе? Чергитѣ и котлитѣ му ли ще продаватъ? Затуй азъ считамъ, че би следвало, освенъйки се на социалния елементъ и на справедливостта, хората, които получаватъ доходъ до известенъ екзистенцъ-минимумъ, да бждатъ освободени отъ внасянето на осигурителната вноска. Тогва тѣзи, които иматъ повече, ще внасятъ повече. По този начинъ материално по-добре поставенитѣ, по-богатитѣ, ще подпомогнатъ най-беднитѣ, за да нѣма условия за недоволство и негодуване, нито за наказания и глоби.

Когато говоримъ, г-да, за занаятчинтъ — тъй наречената дребна буржоазия — не бива да забравяме, че тѣ не представляватъ еднороденъ социаленъ елементъ. Има занаятчия, който самъ чука на колѣното си подметки и кърпи ямички. Той е занаятчия, защото е самостоятеленъ, защото не работи при господаръ; но той е ямаджия занаятчия, защото не е намѣрилъ кжде да пласира като работникъ своя трудъ. Има занаятчия, който прибралъ едно-две чирачета, едвамъ-едвамъ изкарва прехрана за себе си, не е въ състояние да занесе въ къщи нѣщо повече отъ единъ хлѣбъ. Дрехитѣ му сѣ потънали въ ями, въ кърпки, шапката му е изпокъсана, лицето му стои не-пъкогъ въжовоуе въ ежонъ эн чипитъгъ ежъ он оленъчдо-тарнитѣ си нужди. Какъ тогава този човѣкъ, който едвамъ изкарва прехраната си, ще го приравните съ оня занаятчия, който има 25 души работници, който има горедолу механизирано производство, но понеже нѣма повече

отъ 10 конски сили — моторитъ му сж съ 9 конски сили и повеже капиталътъ му е подъ 500.000 л., съгласно наредбата-законъ за занаятчийтъ, той минава за занаятчия. Той не е индустриалецъ, обаче тей е богатъ човѣкъ, той е човѣкъ, който експлоатира на нѣколко десетки души работници труда, следователно, той има възможность да внася и за тѣзи бедни занаятчий, които нѣматъ.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: (Звъни) Свършете.

Д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ: Приключвамъ, г-не председателю!

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Свършете, защото минаватъ 15-тъ минути.

Д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ: Добре. — Считамъ, следователно, че справедливостта изисква да се направи това освобождаване на беднитъ занаятчий отъ вноски. При занаятчийтъ нѣма еднородность и пропастьта между единъ занаятчия и другъ занаятчия е много голѣма — тя е цѣла бездна. Не така при работничитъ. Единъ работникъ може да получава 40-50 л. надница, а другъ — 150 л., значи, отношението е 1:3, когато отношението между дохода на единъ занаятчия и другъ занаятчия може да бѣде 1:50. Азъ съмъ направилъ предложение за това и когато дойде да се гласува съответниятъ текстъ, ще развия моята мисль. Понеже г-нъ председателтъ ме подкани да прекратя, при другитъ членове по които съмъ направилъ предложение, те доразвия мисльта си.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ предложението на народния представител г-нъ д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ, да се измѣни заглавието на законопроекта така: „Законъ за осигуряване на занаятчийтъ за старость, инвалидность и смъртъ“ съ което предложение г-нъ министърътъ не е съгласенъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Малцинство, Събранието не приема.

Които приематъ предложението на народния представител г-нъ д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ по чл. 1, „Въ алинея първа, редъ втори, следъ думата „старость“ и преди думата „всички“ да се поставятъ думитъ „инвалидность и смъртъ“, съ което предложение г-нъ министърътъ не е съгласенъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Малцинство, Събранието не приема.

Които приематъ заглавието на законопроекта и чл. 1, както се пречетоха отъ г-на докладчика, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 2. Не подлежатъ на задължително осигуряване по настоящия законъ:

а) лицата, които при влизането въ сила на настоящия законъ или при откриването на самостоятелно занаятчийско заведение следъ това сж навършили 55 години;

б) участничитъ въ други пенсионни осигуровки, учредени съ законъ;

в) личнитъ пенсионери и вдовицитъ, които получаватъ пенсия по законъ или решение на Народното събрание, ако пенсията имъ е по голѣма отъ 12.000 л. годишно;

г) лицата, които упражняватъ занаята си обикновено въ продължение чий много на 3 месеца презъ годината;

д) чуждитъ поданици, освенъ ако и тѣхната държ за осигурява и ходицитъ се тамъ на работа самостоятелни занаятчий български поданици;

е) всички занаятчий, обявени отъ министра на търговията, промишлеността и труда, възъ основа на препорѣки отъ управителния съветъ на Занаятчийския пенсионенъ фондъ за неподлежащи на задължително осигуряване.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Има предложение отъ народния представител г-нъ д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ: „пунктъ „е“ на чл. 2 да се изхвърли“. Съ това предложение г-нъ министърътъ не е съгласенъ. Които приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ рѣка. Малцинство, Събранието не приема.

Д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ: Искамъ думата по моето предложение. Трѣба да се обясня. Какъ гласувате, преди да се обясня?

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Азъ го гласувахъ. Не гласувахте и Вие за него.

Д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ: Азъ съмъ далъ предложението. Безъ да дамъ обяснение, какъ можете да го гласувате?

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Вие самъ не гласувахте предложението си.

Д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ: Азъ смѣтамъ, че г-нъ председателтъ трѣба да внимава, и когато има предложение, да дава думата на вносителя на предложението.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Азъ прочетохъ ясно предложението и го гласувахъ.

Д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ: Азъ тропамъ тукъ, но нѣма кой да ме чуе.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 2, както се прочете отъ г-на докладчика, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 3. Задължително осигурени, които престанатъ да бѣдатъ такива и иматъ повече отъ три години непрекъснато участие въ осигуровката, могатъ да продължатъ доброволно участието си, ако поискатъ това въ продължение на 6 месеца отъ напускането на подлежащия на задължително осигуряване занаятъ. Тѣ сж длъжни да уведомятъ за това Занаятчийския пенсионенъ фондъ, едновременно съ плащането на първата доброволна вноска.

За заваренитъ задължително осигурени срокътъ, предвиденъ въ предходната алинея, може да бѣде и по-малкъ, ако отъ влизането на закона въ сила до напускането на занаята не сж се изминали 3 години.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 3, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 4. Осигуренитъ по настоящия законъ сж длъжни да даватъ въ срокъ всички сведения, които имъ се поискатъ отъ Занаятчийския пенсионенъ фондъ.

Всички заварени самостоятелни занаятчий сж длъжни да се регистриратъ предъ Занаятчийския пенсионенъ фондъ по установенъ отъ него образецъ въ срокъ отъ два месеца отъ влизането на настоящия законъ въ сила. Самостоятелнитъ занаятчий, които добиватъ това си качество следъ влизането на настоящия законъ въ сила, сж длъжни да се регистриратъ въ срокъ отъ 15 дни следъ отварянето на заведението си.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 4, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 5. Управителниятъ съветъ на Занаятчийския пенсионенъ фондъ опредѣля дали единъ самостоятеленъ занаятчия подлежи на задължително осигуряване (членове 1 и 2) и дали има право за продължение на осигуровката (чл. 3).

Опредѣлението на управителния съветъ се съобщава писмено на заинтересуваната, който може да го обжалва предъ министра на търговията, промишлеността и труда въ срокъ отъ единъ месецъ отъ получаването му.

Подробното уреждане на осигуряването, както и на задълженията на осигуренитъ, ще стане съ наредба на управителния съветъ на Занаятчийския пенсионенъ фондъ, одобрена отъ министра на търговията, промишлеността и труда.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 5, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Глава II.

Предметъ на осигуряването.

Чл. 6. По настоящия законъ се осигуряватъ лични пенсия за старость.

Право на пенсия се добива, когато осигурениятъ е изпълнилъ необходимото участие въ осигуровката, спазени сж изискванията на чл. 9 и е навършилъ предѣлната възраст (чл. 11).“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: По чл. 6 има предложение отъ народния представител г-нъ Дюгмеджиевъ. Имате думата, г-нъ Дюгмеджиевъ.

Д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ: (Отъ трибуната) Г-да гародни представители! Предложението, което правя по чл. 6, е: въ алинея първа да се добави следното изречение: „Преживялата съпруга има право на наследствена пенсия“, т. е. следъ смъртта на пенсионера-занаятчия пенсията да остане не въобще върху неговитъ наследници, а само върху преживялата съпруга, сиречь върху бабичката. Пенсионирването на занаятчията става на 60-годишна възраст, евентуално може да бжде на 65-годишна възраст. На 65-годишния занаятчия жената ще бжде бабичка прегърбена, съсухрена, ще бжде на 60-65 години. Преди малко тукъ се направи и се разви подобно предложение по законопроекта за осигуряване на земеделците. Г-нъ Кътковъ възпъ българската селянка, а и други колеги говориха много за селянката. Всичко това бѣше право. Но азъ питамъ сега: какъ, изоставена на съдбата и произвола, ще преживѣе жената на занаятчията, която е останала сямичка немощна бабичка? Тя ще се намѣри въ едно положение по-лошо, отколкото е положението на селянката-бабичка. Селянката все още има 2-3-4-5 декара земя, отъ която ще изкара малко картофи, малко фасулецъ, малко царевича, малко туй-онуй, кокошници ще има и все ще може да преживѣе, но бабичката на занаятчията какъ ще преживѣе? Считамъ, че моето предложение е много хуманно и много навременно. То нѣма да ошети занаятчийския фондъ.

Моля да намѣрите у себе си достатъчно съчувствие къмъ бабичката на занаятчията и да гласувате моето предложение.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ предложението на г-нъ Дюгмеджиевъ: „Въ чл. 6, алинея първа, да се добави изречението: „Преживялата съпруга има право на наследствена пенсия“, съ което предложението г-нъ министърътъ не е съгласенъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието не приема.

Които приематъ чл. 6, както се прочете, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 7. Участието въ осигуровката е обусловено отъ задължението (чл. 1) или правото (чл. 3) за осигуряване и отъ плащането на редовнитъ вноски (чл. 27).

Съ недействителни вноски (чл. 31) участието не се попълва.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 7, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 8. Участието на задължително осигуренитъ започва отъ началото на календарното тримесечие следъ датата на откриването на занаятчийското заведение или, ако сѣ заварени, отъ влизането на настоящия законъ въ сила и свършва на датата на закриването на заведението или на датата на отпускането на пенсията.

Участието на продължаващитъ осигуровката започва отъ първия день следъ закриване на заведението отъ подлежащия на задължително осигуряване и трае, докато се плащатъ редовнитъ вноски или до датата на отпускането на пенсията.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 8, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 9. Правото на пенсия се добива следъ 5-годишно участие въ осигуровката.

Това право не се поражда, ако презъ последнитъ 5 години преди навършване предѣлната възраст участието е било прекъснато съ повече отъ две години.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 9, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 10. Не се счита за прекъсване на участието, макаръ да не се плащатъ вноски, времето:

а) прекарано въ боледуване, или като неработоспособенъ, презъ което осигурениятъ не е работилъ занаята си;

б) прекарано на редовна военна служба, обучение, трудова повинност или мобилизация;

в) следъ навършване на 60-годишна възраст, ако осигурениятъ има 5-годишно редовно участие;

г) презъ което осигурениятъ, поради промѣна въ професията си, е билъ задължително осигуренъ по закона за общественитъ осигуровки, смѣтка „инвалидностъ, старостъ и смъртъ“, или по закона за осигуряване на умствени работници.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 10, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 11. Пенсия могатъ да получатъ осигурени, които сѣ навършили предѣлната възраст 60 години. Получаването на пенсията по искане на осигурения може да се отсрочи следъ навършването на предѣлната възраст.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 11, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 12. Пенсията се състои отъ основа и добавка. Основата на пенсията за всички осигурени, които се пенсиониратъ на предѣлната възраст, е 4.000 л. годишно. Добавката се опредѣля, като се превърне набраната сума по личната смѣтка на осигурения (членове 38 и 39) въ пожизнена рента.

При отсрочване на пенсионирването следъ навършване на предѣлната възраст, основата на пенсията се увеличава, както следва:

При една година — съ 600 л. годишно;

При две години — съ 1.000 л. годишно;

При три години — съ 1.500 л. годишно;

При четири години — съ 2.100 л. годишно;

При отсрочване съ петъ години — съ 3.000 л. годишно.

Превръщането на сумата по личната смѣтка въ пожизнена рента се прави възъ основа на осигурително-технически елементи, които управителниятъ съветъ одобри. Отъ личнитъ данни за осигурения се взема подъ внимание само възрастта при пенсионирването.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 12, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 13. Пенсията се намалява съ размѣра на основата ѝ, докато пенсионерътъ упражнява като самостоятеленъ занаят си или докато получава заплата или надница, но най-късно до навършване 65-годишна възраст.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 13, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 14. Пенсията се отпуска отъ деня на поискването ѝ, но най-рано отъ датата на навършването предѣлната възраст.

Пенсията е пожизнена.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 14, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 15. Получаването на пенсия по настоящия законъ не изключва получаването на друга пенсия, добита по законъ или решение на Народното събрание.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 15, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 16. Пенсията се спира:

а) докато е лишень отъ всички права, или отъ правата по пунктове 1 до 4 на чл. 30 отъ наказателния законъ. Ако такъвъ пенсионеръ има семейство, което е издържалъ чрезъ пенсията си, пенсията се плаща на семейството;

б) докато заема длъжността въ учреждение, попадащо подъ чл. 5 на закона за пенсията за изслужено време. Спирането на пенсията става отъ деня, на който се е породила причината за това.

Спрънатата пенсия по искане на пенсионера може да се възобнови, когато се премахне причината за спирането. Възобновената пенсия тече от деня, на който причината за спирането се е премахнала, или ако искането не е постъпило в 6-месечен срок след този ден — от деня, когато е постъпило.

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 16, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 17. Пенсията се прекратява:

а) когато пенсионерътъ почине;

б) когато пенсионерътъ стане чуждъ поданикъ;

в) когато се установи, че пенсията е неправилно отпущната;

г) когато се установи по съдебенъ редъ, че лицето си е послужило съ подправени документи или съ лъжливи доказателства и сръдства, за да му се отпусне пенсия.

Прекратяването на пенсията съгласно точка „а“ става отъ края на месеца, презъ който се е появила причината за това. Прекратяването по точки „б“ и „в“ става отъ деня, на който се е появила причината за прекратяването. Прекратяването на пенсията по точка „г“ става отъ нейното начало.

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 17, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 18. Пенсионеритъ и тѣхнитъ наследници сѣ длъжни да съобщаватъ на Занаятчийския пенсионенъ фондъ за появяването на всѣко обстоятелство, което води послре си намаляване, спиране или прекратяване на пенсията.

Ако единъ пенсионеръ или неговитъ наследници не съобщатъ своевременно на Занаятчийския пенсионенъ фондъ настѣпилата причина за намаляването, спирането или прекратяването на пенсията и я получаватъ по-нататѣкъ, получената пенсия следъ датата, на която се е породила причината, се счита за незаконно получена“.

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 18, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 19. Ако една отпущната пенсия не се получава въ продължение на три години, тя остава въ полза на Занаятчийския пенсионенъ фондъ, като се прекратява автоматически. При поискване, така прекратена пенсия се възобновява отъ деня на поискването и“.

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 19, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 20. Отпускането на пенсията, опредѣлянето на размѣра имъ и възобновяването имъ става по решение на пенсионния съветъ. Намаляването, спирането и прекратяването на пенсията става съ заповѣдъ на началника на Занаятчийския пенсионенъ фондъ“.

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 20, моля, да вдигатъ ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 21. Пенсионниятъ съветъ има съставъ: единъ сѣдия отъ Софийския апелативенъ сѣдъ, който е председателъ на съвета, началника на Занаятчийския пенсионенъ фондъ и по единъ представителъ на учреждението за държавенъ надзоръ върху частнитъ застрахователни предприятия, на осигуренитъ и на пенсионеритъ.

Членоветъ на пенсионния съветъ, съ изключение на началника на Занаятчийския пенсионенъ фондъ, се назначаватъ за срокъ отъ три години отъ министра на търговията, промишлеността и труда по предложение на управителния съветъ. Преназначаване се допуска“.

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Има предложение отъ народния представителъ г-нъ Дюгмеджиевъ: „Въ края на алинея първа да се добави: и двама занаятчий по изборъ“.

Има думата народниятъ представителъ г-нъ д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ.

Д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ: (Отъ трибуната) Касае се до управата на пенсионния фондъ. Чл. 21 има следното съдържание: „Пенсионниятъ съветъ има съставъ: единъ сѣдия отъ Софийския апелативенъ сѣдъ“ — великолепно, това е много хубаво — „който е председателъ на съвета, началника на занаятчийския пенсионенъ фондъ, по единъ представителъ на учреждението за държавенъ надзоръ...“

Докладчикъ Иванъ Минковъ: Комисията го измѣни: „и по единъ представителъ“.

Д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ: „... върху частнитъ застрахователни предприятия, на осигуренитъ и на пенсионеритъ“.

Има едно недоразумение. Не съмъ забелязалъ думата „по“, която прави полубезпредметно моето предложение.

Обаждатъ се: Браво!

Д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ: Трѣбва да бждемъ коректни. — Моето предложение е, въ управата да има двама представители на осигуренитъ. Понеже има предвиденъ по единъ представителъ на осигуренитъ и на пенсионеритъ, значи, ставатъ двама. За това азъ оттеглямъ моето предложение. (Ръкоплѣскания)

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 21, както се прочете, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 22. Исканията и документитъ за пенсията се подаватъ до Занаятчийския пенсионенъ фондъ, кждето се подготвятъ препискитъ и всички данни, необходими за установяване правото и размѣра на пенсията. Занаятчийскиятъ пенсионенъ фондъ може да събира доказателства и да върши провѣрки“.

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 22, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 23. За решенията на пенсионния съветъ се съставятъ протоколи. Решенията за отпускане или възобновяване на пенсията трѣбва да съдържатъ размѣра, началото, начина за опредѣлянето и основанието за отпускането имъ.

Заповѣдитъ на началника на Занаятчийския пенсионенъ фондъ трѣбва да съдържатъ основанието, на което е издадена заповѣдта.

На заинтересувания се изпраща преписъ отъ решението или заповѣдта. Въ преписа трѣбва да се укаже, че решението или заповѣдта влизатъ въ законна сила, ако заинтересуваниятъ не се възползува отъ правото за обжалване, съгласно чл. 24“.

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 23, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 24. Заповѣдитъ на началника на Занаятчийския пенсионенъ фондъ подлежатъ на обжалване предъ пенсионния съветъ въ едномесеченъ срокъ отъ получаване на преписа.

Решенията на пенсионния съветъ подлежатъ на обжалване предъ надлежния областенъ сѣдъ въ едномесеченъ срокъ отъ деня на получаване на преписа. Апелативната жалба се подава въ два екземпляра, чрезъ Занаятчийския пенсионенъ фондъ.

Опредѣленето на областния сѣдъ подлежи на обжалване по касационенъ редъ предъ Върховния административенъ сѣдъ въ двумесеченъ срокъ, считанъ отъ деня на съобщението, че опредѣленето е изготвено.

Двумесечниятъ срокъ за Занаятчийския пенсионенъ фондъ тече отъ датата на регистрирането въ него на писмото на областния сѣдъ, съ което се изпраща пенсионното дѣло.

Производството е безплатно, но при касационни жалби се представя залогъ 100 л., внесени въ приходъ на Занаятчийския пенсионенъ фондъ. Занаятчийскиятъ пенсио-

ненъ фондъ се освобождава отъ такъвъ залогъ. Когато жалбата бжде призната за основателна, залогътъ се връща, ако се поиска въ едногодишенъ срокъ отъ решението на съда“.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 24, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 25. Фактическия грѣшки, допустнати въ заповѣдитъ или решенията, съгласно чл. 20, които сѣ влѣзли въ законна сила, подлежатъ на изправяне при установяването имъ. Новитъ заповѣди или решения се обжалватъ по реда на чл. 24“.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 25, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Глава III.

Срѣдства и финансово изграждане.

Чл. 26. Вноскитъ на осигуренитъ биватъ редовни и извънредни. Плащането на редовнитъ вноски отъ задължително осигуренитъ е задължително.

Съ редовнитъ вноски се създава и поддържа участието въ осигуровката и се добива право на основата на пенсията и на съответната добавка. Съ извънреднитъ вноски само се увеличава размѣрътъ на пенсията“.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 26, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 27. Редовнитъ вноски сѣ:

а) 180 л. тримесечна вноска отъ всѣки осигуренъ, и б) вноска, равна на толкова лева, колкото е броятъ на изработенитъ надници отъ наетия персоналъ въ занаятчийското заведение на осигурения. Отъ тази вноска се освобождаватъ ония самостоятелни занаятчи, които иматъ въ заведението си само единъ наеменъ работникъ.

Редовнитъ вноски се плащатъ тримесечно, а именно: до 31 мартъ за първото тримесечие, до 30 юний за второто тримесечие, до 30 септемврий за третото тримесечие и до 31 декемврий за четвъртото тримесечие.

Предварителното плащане на повече отъ една тримесечна вноска се допуска.

Редовната вноска по точка „а“ може да бжде измѣнявана само съ постановление на Министерския съветъ, по докладъ на министра на търговията, промишлеността и труда“.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: По чл. 27 е постѣпило писмено предложение отъ народния представителъ г-нъ д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ въ следния смисълъ: (Чете) „Чл. 27, буква „а“, добива следната редакция: „а) 150 л. тримесечна вноска“; и се прибавя следната: „Забележка. Занаятчи съ доходъ до 24.000 л. се освобождаватъ отъ вноски“.

Г-нъ министърътъ не е съгласенъ съ това предложение. Които приематъ предложението на народния представителъ г-нъ д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Малцинство, Събраниято не приема.

Които приематъ чл. 27, както се докладва отъ г-на докладчика, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 28. Редовни вноски, които не се платятъ 15 дни следъ изтичане на предвиденитъ въ предходния членъ срокове, се заплащатъ съ глоба, предвидена въ чл. 68 на настоящия законъ“.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 28, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 29. Редовнитъ вноски се плащатъ за времето, докато лицето е подлежало на задължително осигуряване или е имало право за продължение на осигуровката. (Чл. 8)“.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 29, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 30. Извънреднитъ вноски могатъ да бждатъ периодически и еднократни съ минималенъ размѣръ 100 л. на осигуренъ. Периодическото плащане на извънредни вноски може да бжде най-малко тримесечно.

Извънредни вноски могатъ да плащатъ всички осигурени.

Платени извънредни вноски не се връщатъ“.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 30, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 31. Редовни и извънредни вноски, които се платятъ отъ лица, неподлежащи на задължително осигуряване или нѣмащи право за продължаване на осигуровката, сѣ недействителни.

Недействителнитъ вноски се връщатъ неолихвени на лицето или наследникитъ му, ако бждатъ поискани въ срокъ отъ три години, следъ като сѣ б ли направени. Не бждатъ ли поискани въ този срокъ, недействителнитъ вноски оставатъ въ полза на Занаятчийския пенсионенъ фондъ“.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 31, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 32. Осигуренитъ сѣ длѣжни да изпълняватъ всички нареждания на Занаятчийския пенсионенъ фондъ и да попълватъ всички образци въ връзка съ плащането на вноскитъ.

Подробното уреждане на начина за плащането на редовнитъ и извънредни вноски, за отчитането на осигуренитъ предъ Занаятчийския пенсионенъ фондъ, за задълженията, които осигуренитъ трѣбва да изпълняватъ въ връзка съ плащането на вноскитъ и за удостоверяването отъ Занаятчийския пенсионенъ фондъ за платенитъ вноски ще стане съ наредба на управителния съветъ, одобрена отъ министра на търговията, промишлеността и труда“.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 32, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 33. Приходитъ на Занаятчийския пенсионенъ фондъ се образуватъ отъ:

- редовнитъ и извънредни вноски на осигуренитъ;
- доходитъ отъ вложенитъ съгласно чл. 45 срѣдства;
- сумитъ, които се прехвърлятъ отъ фонда „Обществени осигуровки“ и отъ пенсионната каса, съгласно членове 50 и 52;
- глобитъ по настоящия законъ;
- недействителнитъ вноски, които оставатъ въ полза на Занаятчийския пенсионенъ фондъ, съгласно чл. 31;
- субсидиитъ на Българския занаятчийски съюзъ, съгласно чл. 75;
- всички други плащания въ Занаятчийския пенсионенъ фондъ, които се предвиждатъ отъ настоящия законъ или отъ наредбитъ за приложенieto му“.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 33, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 34. Разходитъ на Занаятчийския пенсионенъ фондъ сѣ:

- разходитъ по пенсиятъ; тѣзи разходи се посрѣщатъ съ срѣдствата на спомагателния фондъ „Пенсии“;
- разходитъ за издрѣжката на Занаятчийския пенсионенъ фондъ;
- разходитъ по прехвърлянето на суми въ фонда „Обществени осигуровки“ и въ пенсионната каса, съгласно чл. 52“.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 34, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 35. Набраният сръдства на Занаятчийския пенсионен фонд се обособяват въ следнитъ спомагателни фондове:

- а) „Пенсии“;
- б) „Лични смѣтки“, и
- в) „Запасенъ фондъ“.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 35, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра- нието приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 36. Спомагателниятъ фондъ „Пенсии“ се образува отъ математическия резерв на осигуровката на осно- вите на пенсиите и отъ покривния капиталъ на отпущна- тите пенсии.

Спомагателниятъ фондъ „Лични смѣтки“ се състои отъ личните смѣтки на осигурените.

Въ „Запасния фондъ“ се набиратъ излишните суми отъ постъплените, съгласно чл. 39. Сръдствата на за- пасния фондъ се използватъ, освенъ за заздравяване на осигуровката, съгласно чл. 44, още и за просрѣщане на евентуални загуби на Занаятчийския пенсионенъ фондъ и за покачване лихвата на личните смѣтки. Отдѣлянето въ запасния фондъ се поддържа, докато той стигне 60% отъ размѣра на едногодишното постъпление отъ редовни вноски“.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие- матъ чл. 36, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра- нието приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 37. Личните смѣтки на осигурените служатъ като мѣрка за опредѣляне добавката на пенсиите. Личните смѣтки се образуватъ отъ вноски и лихви“.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие- матъ чл. 37, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра- нието приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 38. Въ личната смѣтка на осигурения се отна- сятъ:

- а) сума, която се получава, като се разпредѣлятъ по- стъпилите вноски по чл. 27, точка „б“, пропорционално на участието на задължително осигурените презъ го- дината;
- б) 95% отъ платените извънредни вноски отъ осигурения“.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие- матъ чл. 38, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра- нието приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 39. Остатъкътъ отъ годишното постъпление, който се получава, следъ като се приспадатъ разходите на Занаятчийския пенсионенъ фондъ и отдѣлянето въ спомагателния фондъ „Пенсии“ и въ спомагателния фондъ „Лични смѣтки“, се разпредѣля подъ формата на лихви върху личните смѣтки.

Разпредѣлението се праи по начинъ, опредѣленъ съ наредба на управителния съветъ, одобрена отъ министра на търговията, промишлеността и труда.

Съ наредба на управителния съветъ, одобрена отъ министра на търговията, промишлеността и труда, може да се опредѣля минималенъ и максималенъ размѣръ на лихвата, която се разпредѣля въ личните смѣтки.

Когато следъ разпредѣлението на остатъка отъ го- дишното постъпление останатъ излишни суми, тѣ се от- насятъ въ „Запасния фондъ“.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие- матъ чл. 39, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра- нието приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 40. Занаятчийскиятъ пенсионенъ фондъ публи- кува ежегодно чрезъ своя отчетъ размѣра на лихвата, която се пресмѣта на личните смѣтки.

Занаятчийскиятъ пенсионенъ фондъ е длъженъ най- късно презъ 5 години да съобщава на осигурените раз- мѣра на личната имъ смѣтка, като посочи поотдѣлно на- браната сума отъ редовните и извънредните вноски. Осигурениятъ може да иска изпращане на допустнати го- шки“.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие- матъ чл. 40, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра- нието приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 41. Личната смѣтка се закрива:

- а) когато осигурениятъ се пенсионира;
- б) когато осигурениятъ почине преди да се е пенсио- ниралъ;
- в) когато осигурениятъ се пенсионира при фонда „Об- ществени осигуровки“ — смѣтка „инвалидностъ, старостъ и смъртъ“, или при пенсионна каса, въ които се прехвър- лятъ суми съгласно чл. 52“.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие- матъ чл. 41, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра- нието приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 42. При закриване на личната смѣтка по точка „а“ на предходния членъ отъ спомагателния фондъ „Лични смѣтки“ се прехвърля въ спомагателния фондъ „Пенсии“ капиталъ, отговарящъ на закритата лична смѣтка.

При закриването на личната смѣтка по точки „б“ и „в“ на предходния членъ отъ спомагателния фондъ „Лични смѣтки“ се освобождава капиталъ, отговарящъ на закритата лична смѣтка. Освободениятъ капиталъ се от- нася къмъ приходите на онази година, презъ която лич- ната смѣтка е била закрита“.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие- матъ чл. 42, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра- нието приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 43. Сръдствата на спомагателния фондъ „Лични смѣтки“ се използватъ само за целите съгласно чл. 42. Връщане на суми и отпускане за заеми срещу личните смѣтки не се допуска“.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие- матъ чл. 43, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра- нието приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 44. Ако сръдствата на спомагателния фондъ „Пен- сии“ спаднатъ съ повече отъ 10% подъ необходимите сръдства съгласно осигурително-техническите пресмѣта- ния, трѣбва да се пристѣпи къмъ мѣрки за заздравяване и уравновесяване на осигуровката, като се прибѣгне най- напредъ до „Запасния фондъ“.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие- матъ чл. 44, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра- нието приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 45. Сръдствата на спомагателните фондове на Занаятчийския пенсионенъ фондъ се влагатъ въ след- ните ценности:

- а) влогове въ държавни банки и банки, въ които държавата участвува съ капиталъ;
- б) недвижими доходоносни имоти въ голѣмитъ гра- дове, съ изключение на паянтови сгради и сгради за ин- дустриални цели;
- в) български държавни и гарантирани отъ държавата ценни книжа;
- г) първа ипотека срещу недвижими имоти въ раз- мѣръ до 30% отъ стойността имъ. Ипотека, установена въ полза на Занаятчийския пенсионенъ фондъ, не може да бѣде прередена отъ каквато и да е фискална приви- легия на държавата, общините и други обществени учре- ждения върху стойността на ипотекирания имотъ. Из- ключение прави само привилегията на държавата за прѣкитъ данѣци и върхуимитѣ върху тѣхъ, съ които е обложенъ ипотекираниятъ имотъ;

д) заеми, предназначени за инвестиране въ стопански предприятия на държавата и на авт. омни обществени учреждения, които иматъ приходи отъ установени съ за- конъ данѣци, налози, такси и берии или ако тия пред- приятия иматъ монополно право. Въ всички случаи зае- мите трѣбва да бѣдатъ гарантирани съ самите пред- приятия, доходите имъ или нѣкакъвъ данѣкъ, налогъ или такси, установени съ законъ. Заемите се отпускатъ съ законъ.

е) строеж на жилища за осигуренитѣ, ако вложенитѣ срѣдства бѣдатъ гарантирани по наредба, одобрена отъ Министерския съветъ.

Срѣдствата, които сѣ нужни на Занаятчийския пенсионенъ фондъ за посрѣщане на текущи разходи и нужди, се държатъ на текуща лихвена смѣтка въ държавни банки, Пощенската спестовна каса и други кредитни институти, въ капитала на които участвува държавата.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ чл. 45, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 46. Срѣдствата на спомагателнитѣ фондове „Пен-сии“ и „Лични смѣтки“ трѣбва да бѣдатъ вложени така, че срѣднитъ процентъ на чистия имъ доходъ да не бѣде по-малкъ отъ лихвения процентъ, който служи като еле-ментъ при осигурително-техническитѣ пресмѣтания.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ чл. 46, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 47. Ежегодно управителниятъ съветъ на Занаят-чийския пенсионенъ фондъ прави писменъ докладъ до министра на търговията, промишлеността и труда за из-вършенитѣ пласменти, като прави преценка на сигур-ността и доходността имъ, а сѣщо докладва за насо-китѣ на предстоящата пласментна политика на Занаятчий-ския пенсионенъ фондъ.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ чл. 47, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 48. Най-много презъ всѣки три години трѣбва да се прави осигурително-техническа преценка на спомага-телнитѣ фондове и да се състави осигурително-технически балансъ. Първата преценка и първиятъ осигурително-технически балансъ трѣбва да се направи къмъ края на следващата година следъ влизането въ сила на настоя-щия законъ. Резултатитѣ отъ осигурително-техническата преценка и осигурително-техническия балансъ, заедно съ всички необходими данни и обяснения, се представятъ на управителния съветъ.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ чл. 48, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 49. Занаятчийскиятъ пенсионенъ фондъ е длъженъ да води систематически наблюдения за хо а на явленията върѣлъ осигуренитѣ, отъ които зависи изграждането на осигуровката (смъртност, притокъ и отлѣчване на осигуренитѣ и пр.). Даннитѣ отъ наблюденията трѣбва да се разработватъ най-малко презъ всѣки три години и да се представятъ заедно съ осигурително-техническия ба-лансъ.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ чл. 49, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Глава IV.

Отношение къмъ други осигурителни институти.

Чл. 50. Направенитѣ до влизането на настоящия законъ въ сила вноски въ фонда „Обществени осигуровки“ — осигуровка инвалидност, старостъ и смъртъ — отъ задъл-жително осигуренитѣ по настоящия законъ и отъ бив-шитѣ имъ работодатели се прехвърлятъ въ Занаятчий-ския пенсионенъ фондъ съ 4% сложна лихва.

Прехвърлянето става по исканъ на осигуренитѣ, което трѣбва да се направи чрезъ Занаятчийския пенсионенъ фондъ.

Управлението на фонда „Обществени осигуровки“ въ срокъ отъ една година следъ постѣпването на искането превежда на Занаятчийския пенсионенъ фондъ нуждитѣ суми, като дава и подробни сведения за направенитѣ вноски отъ всѣки отдѣленъ осигуренъ.

Подробноститѣ по приложението на този членъ се уреждатъ съ наредба, одобрена отъ министра на търго-вията, промишлеността и труда.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: По чл. 50 е постѣпило писмено предложение отъ народния предста-витель г-нъ д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ въ следния сми-сълъ: (Чете) „Чл. 50. — Думитѣ „инвалидност“ и „смъртъ“ да се изхвърлятъ“.

Има думата народниятъ представител г-нъ д-ръ Лю-бенъ Дюгмеджиевъ.

Д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Съ този текстъ се прокарва единъ извънредно много важенъ принципъ, съ който азъ не се съгласявамъ. Искамъ и васъ да убѣдя да не се съгласите. Касае се само до първата алинея. Ето тек-стътъ: (Чете) „Направенитѣ до влизането на настоящия законъ въ сила вноски въ фонда „Обществени осигу-ровки“ — осигуровка инвалидност, старостъ и смъртъ — отъ задължително осигуренитѣ по настоящия законъ и отъ бившитѣ имъ работодатели се прехвърлятъ въ За-наятчийския пенсионенъ фондъ съ 4% сложна лихва“.

Какво значи това? Обикновено занаятчията, преди да стане занаятчия, е билъ работникъ — 2, 3, 4, 5, а може би 10 години. Като работникъ, чиракъ или калфа, той е билъ осигуренъ при фонда „Обществени осигуровки“ и тамъ е внасялъ една трета отъ вноскитѣ; господарътъ му е внасялъ тоже една трета отъ вноскитѣ, а сѣщо така и държавата трѣбва да внася една трета отъ вноскитѣ. Държавата, обаче, до днешенъ день е задължена съ 750 милиона лева къмъ фонда „Обществени осигуровки“. Тя отъ години наредъ не внася своитѣ вноски, не изпъл-нява законитѣ, а, напротивъ, въ всѣка сесия по петъ-шестъ пѣти сме сезирани съ закони за заеми отъ този фондъ. И по тоя начинъ фондътъ обеднява, той не може да изпълни своитѣ задачи. Нѣма достатъчно санаториуми, нѣма достатъчно лѣкарства, нѣма достатъчно срдства, за да може фондътъ „Обществени осигуровки“ да из-пълни своето предназначение.

Сега какво излиза споредъ този текстъ тукъ? Тия две трети вноски, които сѣ направени отъ работника, който сега е станалъ занаятчия, и отъ неговия бившъ го-сподаръ, ще бѣдатъ взети отъ фонда „Обществени осигу-ровки“, и то съ сложна лихва 4%. Каточели фондътъ е едно банкерско предприятие, каточе тамъ лихвитѣ се ка-питализирватъ и каточе фондътъ е печелилъ! По тоя начинъ този фондъ ще бѣде обедненъ.

Заради това азъ правя предложение, думитѣ: „инва-лидностъ“ и „смъртъ“ отъ тази първа алинея на чл. 50 да бѣдатъ премахнати и да остане да се прехвърлятъ отъ фонда „Обществени осигуровки“ само онѣзи вноски, които засѣгатъ осигуровката за старостъ, а не и за ин-валидностъ и смъртъ. По тоя начинъ ще има, отъ една страна, справедливостъ — направенитѣ вноски за осигу-ровка ще бѣдатъ прехвърлени за своето предназначение — и, отъ друга страна, нѣма да се посѣга на този ми-лиарденъ фондъ, за който г-нъ министърътъ тукъ вед-нажъ изказа едно мнение за неговото предназначение. Това предназначение той никой пѣтъ не може да изпълни, ако по тоя начинъ се посѣга върху него.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Има думата народниятъ представител г-нъ Игнатъ Хайдудовъ.

Игнатъ Хайдудовъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Колегата г-нъ Дюгмеджиевъ вѣроятно и тукъ е срѣшилъ, както срѣши по чл. 21, по който самъ той призна, че е срѣшилъ.

Става въпросъ, всички вноски, направени отъ занаят-читѣ, които въ миналото сѣ били работници, въ фонда „Обществени осигуровки“, въ който тѣ сѣ участвували, да се прехвърлятъ въ фонда „Занаятчийски пенсии“, съ което г-нъ Дюгмеджиевъ не е съгласенъ.

Азъ искамъ да подчертая едновременно единъ другъ фактъ, че докато г-нъ д-ръ Дюгмеджиевъ плаче толкова много за българското занаятчиство; докато той и срѣ-дитѣ, отъ които произхожда, въ продължение на много и много години сѣ трѣбѣли, че българското занаятчий-ско производство, че българскиятъ занаятчия си отива като дребенъ стопанинъ, днесъ самъ той идва да оцвергвае онова твърдение, което е правилъ въ продължение на десе-тилетия.

Д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ: Нищо не си разбралъ.

Игнатъ Хайдуловъ: Азъ съмъ разбралъ толкова, колкото Вие не сте разбрали, г-нъ Дюгмеджиевъ. — Г-нъ Дюгмеджиевъ също плаче, че българското занаятчиство не било представено съ достатъчно представители въ фонда. Ами че Вие докарайте тукъ единъ представител, който постоянно спи и дрѣме и е съ боленъ стомахъ и лишихте занаятчиството въ Варна да има единъ доблестенъ представител. Това е истината. (Ржкоплѣскания)

Г-да народни представители! Азъ моля, чл 50 да бѣде гласуванъ така, както е предложенъ.

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ предложението на народния представител г-нъ д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ, думитъ „инвалидность“ и „смъртъ“ да се изхвърлятъ отъ чл. 50, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Които приематъ чл. 50, както се докладва отъ г-на докладчика, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 51. Прехвърленитъ вноски и лихви, съгласно пред-шестващия членъ, иматъ характеръ на редовни вноски, за които се зачита толкова години участие, колкото пѣти се съдържа числото 720 въ сумата на прехвърленитъ вноски (безъ лихвитъ)“.

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 51, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 52. При пенсионирането на осигурени, които следъ влизане на настоящия законъ въ сила сѣ били осигурени последователно по закона за общественитъ осигуровки — смѣтка инвалидность, старостъ и смъртъ, по настоящия законъ и по закона за осигуряване на умственитъ работници, се постѣпва, както следва:

а) ако осигурениятъ е добилъ право на пенсия само по единъ законъ, пенсионира се по него, като направенитъ редовни и извънредни вноски по другитъ закони се прехвърлятъ въ пенсиониращия институтъ;

б) ако осигурениятъ е добилъ право на пенсия по двата или тритъ закона, отпуска му се само най-голямата пенсия, като се прави същото прехвърляне на вноскитъ;

в) ако осигурениятъ сѣ отдѣлното си участие не е добилъ право на пенсия по никой отъ тритъ закона, правото му за пенсиониране се опредѣля, като се събере участието по отдѣлнитъ закони. Ако отъ така събраното участие осигурениятъ добива право на пенсия само по единъ отъ законитъ, постѣпва се съгласно точка „а“, а ако добива право на пенсия по двата или тритъ закона, постѣпва се съгласно точка „б“.

При пенсионирането на осигурениятъ въ единъ отъ тритъ осигурителни институти, направенитъ редовни и извънредни вноски въ другитъ институти се прехвърлятъ съ лихва, опредѣлена отъ министра на търговията, промишлеността и труда. Прехвърлянето става по искане на осигурения, което трѣбва да се направи заедно съ искането за пенсия чрезъ пенсиониращия институтъ. Прехвърленитъ вноски и лихви иматъ характеръ на редовни вноски“.

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 52, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 53. При опредѣляне правото за пенсиониране по преходния членъ и при изчисление размѣра на пенсията се постѣпва, както следва:

а) участието въ Пенсионната каса и въ Занаятчийския пенсионенъ фондъ се приравнява на участие въ фонда „Обществени осигуровки“ съ онази категория вноски, която е най-близка по размѣръ до плащанитъ вноски;

б) участието въ фонда „Обществени осигуровки“ и въ Пенсионната каса се превръща въ участие въ Занаятчийския пенсионенъ фондъ, съгласно чл. 51 на настоящия законъ, като най-много се приравни на участие по настоя-щия законъ;

в) участието въ фонда „Обществени осигуровки“ и въ Занаятчийския пенсионенъ фондъ се превръща въ участие въ Пенсионната каса, съгласно чл. 98 на закона за осигуряване на умственитъ работници“.

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 53, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 54. Подробноститъ по прехвърлянето на суми между фондъ „Обществени осигуровки“, Пенсионната каса и Занаятчийския пенсионенъ фондъ, по пресмѣта-нето на участието и по пенсионирането на лица, които сѣ били осигурени по тритъ закона, ще бѣдатъ уредени съ наредба, одобрена отъ министра на търговията, про-мишлеността и труда.“

Министърътъ на търговията, промишлеността и труда решава всички спорове между тритъ осигурителни ин-ститути въ връзка съ прилагането на горнитъ членове.“

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 54, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Глава V.

Управление и представителство.

Чл. 55. Осигуряването по настоящия законъ се извър-шва отъ Занаятчийския пенсионенъ фондъ.

Занаятчийскиятъ пенсионенъ фондъ е отдѣлна юриди-ческа личностъ и се управлява отъ управителенъ съветъ, подъ непосредствения надзоръ на министра на търго-вията, промишлеността и труда“.

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които при-ематъ чл. 55, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 56. Управителниятъ съветъ има следния съставъ: главния директоръ на труда и общественитъ осигуровки или неговъ замѣстникъ, директора на учреждението за Държавенъ надзоръ върху частнитъ застрахователни пред-приятия или неговъ замѣстникъ, началника на Занаят-чийския пенсионенъ фондъ, единъ представител на дру-жеството на българскитъ актюери и трима представители на осигурениятъ. Извънъ първитъ трима членове, остана-литъ се назначаватъ съ заповѣдь на министра на търго-вията, промишлеността и труда за срокъ отъ три години. Преназначаването се допуска.

Министърътъ на търговията, промишлеността и труда назначава единъ отъ членоветъ на управителния съветъ за председателъ.

Управителниятъ съветъ се свиква на заседание отъ председателя или по искане най-малко на половината му членове.

Управителниятъ съветъ има кворумъ, ако присѣтству-ватъ повече отъ половината му членове.

Управителниятъ съветъ взема решенията си по висше-гласие. При равенство на гласовѣтъ, решава гласътъ на председателя“.

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които при-ематъ чл. 56, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 57. Управителниятъ съветъ има следнитъ задачи: а) съставя бюджета на Занаятчийския пенсионенъ фондъ за всѣка бюджетна година;

б) взема решения за оползотворяване срѣдствата на фонда и полага всички грижи за доброто имъ стопани-сване;

в) произнася се по всички законопроекти, които иматъ връзка съ срѣдствата на Занаятчийския пенсионенъ фондъ;

г) произнася се по всички въпроси, съ които се се-зира отъ министра на търговията, промишлеността и труда;

д) приема годишната равностѣтка и отчета на Занаят-чийския пенсионенъ фондъ;

е) одобрява осигурително-техническитъ елементи, по които трѣбва да се вършатъ изчисленията въ Занаятчий-ския пенсионенъ фондъ, разглежда осигурително-техниче-скитъ баланси и взема решения въ връзка съ тѣхъ;

ж) изработва наредбитъ и правилницитъ по прилага-нето на настоящия законъ;

з) извършва всички други функции, които настоя-щиятъ законъ не е възложилъ на други органи.

Решенията по точки „б“ и „ж“ подлежат на одобрение от министра на търговията, промишлеността и труда“.

Председателстващ Никола Захариев: Които приемат чл. 57, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събра- нието приема.

Докладчик Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 58. Бюджетът на Занаятчийския пенсионен фонд се съставя от управителния му съвет и се одобрява от Министерския съвет по доклад на министра на търговията, промишлеността и труда.“

Произвеждането и оправдаването на бюджетните разходи става съгласно особен правилник, приет от управителния съвет на Занаятчийския пенсионен фонд и одобрен от Министерския съвет по доклад на министра на търговията, промишлеността и труда“.

Председателстващ Никола Захариев: Които приемат чл. 58, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събра- нието приема.

Докладчик Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 59. Операционната година на Занаятчийския пен- сионен фонд започва от 1 януарий и свършва на 31 декемврий.“

След изтичането на операционната година, книгите и сметките на Занаятчийския пенсионен фонд се при- ключват и се съставят годишна равностойка и отчетъ за дейността на фонда през отчетната година“.

Председателстващ Никола Захариев: Които прие- мат чл. 59, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събра- нието приема.

Докладчик Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 60. Проверката на отчетта, счетоводните записва- ния и балансът се придружават от равностойка и таблици се извършват от проверителна комисия, която се назначава от министра на търговията, промишлеността и труда и има следния състав: представител на мини- стра на търговията, промишлеността и труда, единъ съ- ветник от Върховната сметна палата, единъ закле- т експерт-счетоводител и единъ представител на осигу- рените“.

Членовете на проверителната комисия се назначават за една година.

За констатираното комисията изготвя доклад, който представя на министра на търговията, промишлеността и труда, като представя препис на управителния съвет.

За констатираните материални щети проверителната комисия съставя актове на отговорните лица. Актовете, ако имъ се даде ход от министра на търговията, про- мишлеността и труда, се изпращат на министра на фи- нансите за издаване на постановление, съгласно чл. 87 от закона за бюджета, отчетността и предприятията“.

Председателстващ Никола Захариев: Които прие- мат чл. 60, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събра- нието приема.

Докладчик Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 61. Годишната равностойка и отчетът на За- наятчийския пенсионен фонд, както и докладът на проверителната комисия се представят на министра на търговията, промишлеността и труда за одобрение. Ако министърът ги одобри, управителният съвет се освобождава от отговорност за дейността му през отчет- ната година. Управителният съвет се счита за освободен от отговорност и ако министърът не се произнесе в 6-месечен срок“.

Председателстващ Никола Захариев: Които прие- мат чл. 61, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събра- нието приема.

Докладчик Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 62. Устройството на службите и щатът на лич- ния състав на Занаятчийския пенсионен фонд се опре- делят от управителния имъ съвет и се одобряват от Министерския съвет по доклад на министра на търговията, промишлеността и труда.“

Длъжностните лица на Занаятчийския пенсионен фонд сж държавни служители и се ползват от зако- ните за пенсиите, за държавните служители.

Органите на Занаятчийския пенсионен фонд имат правата и задълженията на инспекторите на труда. Ор-

гани на Занаятчийския пенсионен фонд сж и органите на Главната дирекция на труда и обществените осигу- ровки.

Начело на службите стои началникът на Занаятчий- ския пенсионен фонд, който привежда въ изпълнение и решенията на управителния съвет“.

Председателстващ Никола Захариев: Които прие- мат чл. 62, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събра- нието приема.

Докладчик Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 63. Занаятчийският пенсионен фонд се пред- ставлява от началника му или от упълномощеното от него длъжностно лице.“

Пред сждилищата Занаятчийският пенсионен фонд се представлява от юрисконсултите и държавните адво- кати.

Всички искове от или против Занаятчийския пенсио- нен фонд се водят въ лицето на началника му, като представител на сжщитъ. Исковите молби, въззивните и касационните жалби, отговорите и всички молби, жалби и книжа, които се подават по дѣлата, въ които е страна Занаятчийският пенсионен фонд, могат да се подпис- ват и само от юрисконсултите и държавните адвокати.

Сждилищата сж задължени да изпращат и връчватъ всички книжа по заведените дѣла направо на държавните адвокати.

Забележка. По дѣлата, заведени въ областните сждилища вън от седалището на държавния адвокат, последният не е длъжен да посочва сждебно мѣстожи- телство въ седалището на областния сждъ.“

Председателстващ Никола Захариев: Които прие- мат чл. 63, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събра- нието приема.

Докладчик Иванъ Минковъ: (Чете)

„Глава VI.

Наказателни разпореждания.

Чл. 64. Съ глоба от 100 до 10.000 л. се наказва всѣки, който:

- а) не се регистрира съгласно чл. 4;
- б) не представи безъ извинителни причини въ срокъ, даденъ му отъ Занаятчийския пенсионен фонд, иска- ните сведения или даде невѣрни такива;
- в) не изпълнява нарежданията на Занаятчийския пен- сионен фонд въ връзка съ плащането на вноските“.

Председателстващ Никола Захариев: Които прие- мат чл. 64, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събра- нието приема.

Докладчик Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 65. Пенсионеръ, или наследникът му, който про- дължава да получава пенсията следъ настѣпане на при- чините за намаляването, спирането или прекратяването ѝ съгласно членове 13, 16 и 17, връща незаконно получената пенсия въ срокъ отъ една година съ 10% сложна лихва и 20% глоба, независимо отъ отговорността по наказател- ния законъ“.

Председателстващ Никола Захариев: Които прие- мат чл. 65, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събра- нието приема.

Докладчик Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 66. Който препятствува по начинъ да не се даде възможност на органите на Занаятчийския пенсионен фонд да извършатъ ревизия въ връзка съ осигурява- нето, се наказва по общия наказателен законъ — чл. 145.“

Председателстващ Никола Захариев: Които прие- мат чл. 66, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събра- нието приема.

Докладчик Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 67. Кметъ или неговъ замѣстникъ, както и секре- таръ на община или други служачи, които неправилно за- вѣрватъ пенсионни книжки или други документи въ връзка съ получаването на пенсията, или дадатъ невѣрни сведения на Занаятчийския пенсионен фонд, отгова- рятъ за произлязлите отъ това щети за фонда, незави- симо отъ отговорността имъ по наказателния законъ“.

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 67, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)
„Чл. 68. Който не плати редовнитъ задължителни вноски съгласно чл. 27, се наказва съ глоба отъ 20% до 100% отъ сумата на неплатенитъ вноски и се осъжда да я заплати заедно съ пеналенитъ вноски.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 68, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)
„Чл. 69. За всички други нарушения по настоящия законъ, за които не е предвидено отдѣлно наказание, както и за нарушенията на наредбитъ на Занаятчийския пенсионенъ фондъ, се налагатъ глоби отъ 100 до 1000 л.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 69, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)
„Чл. 70. Нарушенията по настоящия законъ се констатирайтъ отъ органитъ на Занаятчийския пенсионенъ фондъ или отъ инспекторитъ на труда и общественитъ осигуровки съ актъ, подписанъ отъ съставителя и нарушителя и припопдланъ отъ единъ свидетелъ.“

Отказътъ на нарушителя да подпише акта се удостоверява отъ двама свидетели.

Всѣки актъ, съставенъ споредъ наредбитъ на настоящия законъ, съставлява доказателство за извършеното нарушение до доказване на противното.

Актотетъ се представятъ на Занаятчийския пенсионенъ фондъ.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 70, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)
„Чл. 71. Глобитъ по настоящия законъ се налагатъ съ постановление отъ началника на Занаятчийския пенсионенъ фондъ или отъ друго упълномощено съ заповѣдъ на министра на търговията, промишлеността и труда длъжностно лице, възъ основа на акта, съ който е констатирано нарушението. Ако има незаплатени вноски, нарушителятъ се осъжда съ постановлението да заплати тия вноски (чл. 68).“

Преписъ отъ постановлението се връчва на нарушителя.

Постановлението може да се обжалва по отношение на глобата предъ надлежния съдъ по реда, предвиденъ въ глава V на закона за наказателното сѣлопроизводство. Постановления, съ които се налага глоба до 500 л., не подлежатъ на обжалване.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 71, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)
„Чл. 72. Ако неплатенитъ вноски и наложенитъ глоби не бждатъ внесени доброволно въ срокъ единъ месецъ отъ деня, когато постановлението влѣзе въ законна сила, тѣ се събиратъ принудително по реда за събиране на данѣнитъ данъци въ полза на Занаятчийския пенсионенъ фондъ отъ длъжавитъ бирници-изпълнители. За обезпечение на глобитъ и вноскитъ управлението на Занаятчийския пенсионенъ фондъ може да нареди на данѣнитъ управления и преди влизане на постановлението въ сила да наложатъ възбрана и сежвестъръ върху длъжниковитъ имоти.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 72, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)
„Чл. 73. Глобитъ на пенсионеритъ могатъ да се удържатъ вѣчно отъ Занаятчийския пенсионенъ фондъ отъ пенситъ имъ, ако не сж прекратени или спрѣни. Когато пенсията бжде спрѣна или прекратена, незаконно получената пенсия, глобата и лихвата се събиратъ възъ основа на постановлението по реда на чл. 71.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 73, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Глава VII.

Отношения съ други власти и учреждения.

Чл. 74. Наредбата-законъ за осигуряване на занаятчийтъ отъ 10 февруарий 1937 г. се отмѣнява.

Разрешава се на Българския занаятчийски съюзъ да издаде специални марки, които се съхраняватъ въ касата на Българската земеделска и кооперативна банка, откъдето се продаватъ по реда за разпродаване на печнитъ книжа. Съ тия марки се облепватъ следнитъ книжа:

Отъ страна на занаятчийтъ:

а) заявления-декларации за приемане на членове въ съюза — съ 5 л.;

б) заявления до търговско-индустриалнитъ камари за допускане на калфенски и майсторски изпити — съ 5 л.;

в) занаятчийско-ученически книжки — съ 20 л.;

г) всѣка отдѣлна завѣрка за прекаранъ стажъ — съ 10 л.;

д) регистрационна карта на работилницата и нейната визировка — съ 20 л.;

е) апелативни жалби за глоби по закона за занаятитъ — съ 20 л.;

ж) всички заявления до Българския занаятчийски съюзъ и поддѣленията му въ връзка съ приложението на закона за занаятчийскитъ организации и на закона за занаятитъ — съ 5 л.

Чрезъ занаятчийскитъ сдружения:

а) обща завѣрка на стажа въ занаятчийско-ученическата книжка — съ 10 л.;

б) членскитъ карти и удостоверенията за членове въ занаятчийскитъ организации — съ 10 л.;

в) всички удостоверения — съ 10 л.;

Чрезъ търговско-индустриалнитъ камари:

а) майсторскитъ свидетелства или приравненитъ съ тѣхъ удостѣбрения — съ 50 л.;

б) изпитнитъ протоколи за калфи — съ 10 л. за всѣки вписанъ въ протокола калфа;

в) изпитнитъ протоколи за майстори — по 20 л. за всѣко вписано въ протокола лице.

Срѣдствата отъ продажбата на специалнитъ марки на Българския занаятчийски съюзъ се внасятъ за сѣтка „Осигурителна служба при Българския занаятчийски съюзъ“ въ Българската земеделска и кооперативна банка.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 74, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 75. Българскиятъ занаятчийски съюзъ внася въ Занаятчийския пенсионенъ фондъ:

а) 10% отъ събранитъ суми отъ членски вноски и
б) 10% отъ доходитъ на поддѣленията на Българския занаятчийски съюзъ, събрани отъ имоти и лихви.

Срѣдствата, събрани до влизането на настоящия законъ въ сила и които се събиратъ въ бждеще по сѣтка „Осигурителна служба при Българския занаятчийски съюзъ“, се внасятъ редъ формата на субсидия въ Занаятчийския пенсионенъ фондъ. Срокътъ за внасянето на субсидията е три месеца следъ влизането на настоящия законъ въ сила или 3 месеца следъ изтичане на календарната година.

Българскиятъ занаятчийски съюзъ може да дава допълнителни субсидии на Занаятчийския пенсионенъ фондъ отъ приходитъ си отъ членскитъ вноски, отъ имоти на съюза или на занаятчийски сдружения отъ ликвидация на тѣзи имоти и др. Затова е нужно да се вземе съгласието на Дирекцията за организиране и контролъ на професитъ и сдобрението на министра на търговията, промишлеността и труда.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 75, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 76. Субсидиятъ отъ Българския занаятчийски съюзъ на Занаятчийския пенсионенъ фондъ се използватъ за:

а) плащане редовнитъ вноски на осигурени занаятлии, които сж изпаднали въ положение да не могатъ да ги платятъ;

6) откупуване пенсии на заварени от кръжа на задължително осигурените занаятчии, които, съгласно чл. 2, точка „а“, не подлежат на задължително осигуряване, ако са изпаднали в нужда и нямат средства и възможност за прелитание.“

Председателстващ Никола Захариев: Които приемат чл. 76, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 77. Откупуването на пенсии, съгласно чл. 76, точка „б“, става, като се внесе въ спомогателния фонд „Пенсии“ сума, равна на покривния капитал на откупените пенсии. Изчислението на покривния капитал се извършва аналогично с добавката на пенсията, съгласно чл. 12.

Откупените пенсии не могат да бъдат по-големи от 4.000 л. годишно.

Откупените пенсии се отпускат, сиратъ, прекратяват и плащат, съгласно разпореденията на членове 14 до 22. Те се прекратяват още и когато условията за отпускането им, съгласно чл. 76, точка „б“, се премахват.

Настоятелството на Българския занаятчийски съюз съвместно с управителния съвет на Занаятчийския пенсионен фонд определят лицата, на които може да се откупят пенсии или които откупени пенсии следва да се прекратят.“

Председателстващ Никола Захариев: Които приемат чл. 77, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 78. Подробностите по приложението на членове 75 до 77 на настоящия закон ще се уредят с наредба, изработена съвместно от управителния съвет на Занаятчийския пенсионен фонд и от настоятелството на Българския занаятчийски съюз и одобрена от министъра на търговията, промишлеността и труда.“

Председателстващ Никола Захариев: Които приемат чл. 78, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 79. Всички административни, общински и полицейски власти по искане на органите на Занаятчийския пенсионен фонд са длъжни да оказват нужното съдействие при изпълнение на службата.

Общинските управления са длъжни да водят точни списъци на пенсионерите по настоящия закон, живущи въ общината им, и да съобщават на Занаятчийския пенсионен фонд за всеки случай, когато пенсията следва да се намали, спре или прекрати.

При получаване на пенсията пенсионните книжки и другите документи за получаване на пенсията се завършват от общинските управления.“

Председателстващ Никола Захариев: Които приемат чл. 79, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 80. Касовата служба на Занаятчийския пенсионен фонд се извършва от държавни кредитни учреждения, определени с постановление на Министерския съвет.

Касовата служба е безплатна, когато се извършва от Българската народна банка и Българската земеделска и кооперативна банка.“

Председателстващ Никола Захариев: Които приемат чл. 80, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 81. Освобождават се от гербъ всички книжа и документи, които се искат или издават на осигурените въ връзка с осигуряването по настоящия закон.

Осигурителните обезщетения се освобождават от всякакви данъци.

Вземанията на Занаятчийския пенсионен фонд, произлизащи от вноски, глоби, лихви, доходи от плащания и др., които не се плащат въ срок, са привилегирани наравно с вземанията на държавата от пръки данъци. След изтичането на срока за плащането им, те се събират по реда на пръките данъци.“

Председателстващ Никола Захариев: Които приемат чл. 81, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик Иванъ Минковъ: (Чете)

„Глава VIII.

Разни разпоредения.

Чл. 82. Приложението на настоящия закон се възлага на министъра на търговията, промишлеността и труда.“

Председателстващ Никола Захариев: Които приемат чл. 82, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 83. Настоящият закон, с изключение на постановленията на членове 55 до 63, влиза въ сила от началото на второто календарно тримесечие след датата на публикуването му въ „Държавен вестник.“

Председателстващ Никола Захариев: Които приемат чл. 83, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 84. Разходите, които се налагат да бъдат направени от Занаятчийския пенсионен фонд от публикуването на настоящия закон до влизането му въ сила, се покриват с заем от фонда „Обществени осигуровки“ въ размеръ до 2 милиона лева.“

Председателстващ Никола Захариев: Които приемат чл. 84, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик Иванъ Минковъ: (Чете)

„Чл. 85. Настоящият закон отменя всички закони и наредби, които му противоречат.“

Председателстващ Никола Захариев: Които приемат чл. 85, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Законът за осигуряване на занаятчийте е окончателно приет. (Ръкоплъскания. Става правъ)

Г-да народни представители! От името на цялото народно представителство благодаря на правителството за инициативата му да внесе тѣзи два законопроекта — за осигуряване на земеделците стопани и за осигуряване на занаятчийте. Съ голѣмата вещина и единодушието на народните представители, които приеха съ акламации и абсолютно до единъ одобриха тѣзи два законопроекта, ние доказахме, че най-съществените интереси на тѣзи две най-големи професии въ България, земеделците и занаятчийте, са разбрани и от народното представителство, и от правителството и се разрешиха така, както никой досега от освобождението на България не е мислил да се разрешатъ. (Продължителни ръкоплъскания и гласове „Браво!“)

Г-да народни представители! Има предложение да прередимъ дневния редъ, като разгледаме точка шеста отъ дневния редъ следъ точка трета.

Които приематъ това предложение — да се пререди точка четвърта и да се пристѣпи къмъ точка шеста отъ дневния редъ: **второ четене на законопроекта за приемане на служба по Министерството на железниците, пощите и телеграфите българите отъ Северна и Южна Добруджа**, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Моля г-на докладчика да прочете законопроекта.

Докладчикъ Стефанъ Стателовъ: (Чете)

„ЗАКОНЪ

за приемане на служба по Министерството на железниците, пощите и телеграфите българите отъ Северна и Южна Добруджа.

Членъ единственъ. Разрешава се на министъра на железниците, пощите и телеграфите да назначава на държавна служба по ведомствата на Главната дирекция на железниците и пристанищата и Главната дирекция на пощите, телеграфите и телефоните българите отъ Южна и Северна Добруджа, станали български поданици по закона за уреждане поданството въ Добруджа, ако са били на служба по румънските държавни железници или по пощите, телеграфите и телефоните, макаръ и да не отговарятъ на условията и цензовете, предвидени въ таблиците за заплатите на държавните служители, приложени къмъ чл. 2 отъ закона за държавните служители.“

Комисията по Министерството на железниците прие да се прибави следната нова алинея: (Чете) „Същият запазваг старшинството си за прослуженитъ отъ тѣхъ години на румънска служба по отношение на класирането имъ“.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ заглавието и членъ единственъ, съ добавената нова алинея, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Пристъпваме къмъ точка четвърта отъ дневния редъ:

Второ четене на законопроекта за сключване на заемъ отъ Министерството на земеделіето и държавнитъ имоти при Българската земеделска и кооперативна банка въ размѣръ на 566.500.000 л. за покриване разходитъ по извънредния бюджетенъ кредитъ по бюджета на министерството за 1941 г.

Има думата г-нъ докладчикътъ.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: Г-да народни представители! Законопроектътъ бѣ разгледанъ отъ бю-джетарната комисия и се прие отъ нея безъ никакви из-мѣнения. (Чете)

„ЗАКОНЪ

за сключване на заемъ отъ Министерството на земеделіето и държавнитъ имоти при Българската земеделска и кооперативна банка въ размѣръ на 566.500.000 л. за по-криване разходитъ по извънредния бюджетенъ кредитъ по бюджета на министерството за 1941 г.

Чл. 1. Разрешава се на Министерството на земеделіето и държавнитъ имоти да сключи, а на Българската земе-делска и кооперативна банка да отпусне на поменатото министерство заемъ отъ 566.500.000 л., който да се изпол-зува за покриване разходитъ по извънредния бюджетенъ кредитъ на Министерството на земеделіето и държав-нитъ имоти за 1941 г., съгласно подробната таблица къмъ сѣщия бюджетъ, при следнитъ условия:

а) Българската земеделска и кооперативна банка ще открие текуща смѣтка на Министерството на земеделіето и държавнитъ имоти и при поискване отъ последното ще внася по смѣтката му въ Българската народна банка от-дѣлни частични суми, не по-малки отъ 1.000.000 л., до размѣръ на пълната сума на заема. Последната частична сума отъ заема трѣбва да се изтегли най-късно до 31 де-кемврий 1942 г.;

б) банката има право на лихва 6% годишно върху от-пустнатитъ отдѣлни частични суми отъ деня на изтегля-нето имъ отъ министерството.

Лихвитъ по текущата смѣтка се капитализиратъ шест-месечно.

За изтегленитъ суми, увеличени съ лихвитъ, Българ-ската земеделска и кооперативна банка получава отъ Главната дирекция на държавнитъ и гарантиранитъ отъ държавата дългове бонове, въ купюри по указание на банката, издадени съ тримесечни падежи, които ще се пол-новиятъ редовно до замѣняването имъ съ облигации. Бо-новетъ сѣ сконтируеми въ Българската народна банка;

в) на 31 декемврий 1942 г. изтегленитъ 566.500.000 л., увеличени съ изтеклитъ лихви върху отдѣлнитъ частични суми, капитализирани шестмесечно, се превръщатъ въ облигационенъ заемъ, платимъ въ срокъ отъ 25 години съ 6% годишна лихва, платима въ края на всѣко шестме-сечие, срещу купони съ падежи 30 юний и 30 декемврий всѣка година.

Падежътъ на първия купонъ е 30 юний 1943 г.

За тая целъ ще се издадатъ облигации на приноситель отъ по 1.000.000 л. всѣка, като за останалитъ суми по-малки отъ 1.000.000 л. до покриване на общата сума на заема ще се издадатъ облигации отъ по 100.000 л., а ока-залата се сума по-малка отъ 100.000 л. ще бѣде платена на Българската земеделска и кооперативна банка въ брой.

Тия облигации ще се предадатъ на Българската земе-делска и кооперативна банка срещу представяне на изда-денитъ ѝ дотогава бонове.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ заглавието на законопроекта и чл. 1. моля, да вдиг-натъ рѣка. Мнозинство, Събраието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 2. Облигациитъ ще съдържатъ главнитъ постано-вления на настоящия законъ и ще носятъ факсимилитъ на подписи на министра на финанситъ и главния дирек-торъ на държавнитъ и гарантиранитъ отъ държавата дъл-гове. Тия облигации ще бѣдатъ скрепени за контрола съ

саморѣченъ подписъ на представителъ на Главната дирек-ция на държавнитъ и на гарантиранитъ отъ държавата дългове.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ чл. 2. моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 3. Погасяването на облигациитъ ще се извършва въ срокъ отъ 25 години на 30 юний и 30 декемврий всѣка година, по реда на нумерата на облигациитъ, споредъ една таблица, отпечатана на гърба имъ, съдържаша при-близително равни шестмесечни вноски за погасението и лихвата.

Първото погашение ще се извърши на 30 юний 1943 г.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ чл. 3. моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 4. Купонитъ съ изтекълъ падежъ и подлежащитъ на погашение облигации се изплащатъ отъ Българската народна банка. Изплащането на облигациитъ става едно-временно съ съответния настѣпилъ купонъ.

Представенитъ за изплащане облигации трѣбва да бѣ-датъ придружени съ всички купони, падежътъ на които не е настѣпилъ на опредѣлената за плащане дата; стой-ността на непредставенитъ купони се спада отъ капитала, който трѣбва да се изплати на приносителя.

За службата по заема Българската народна банка по-лучава комисиона $\frac{1}{4}\%$ върху номиналната стойность на изплатенитъ облигации и $\frac{1}{2}\%$ върху изплатенитъ купони съ изтекълъ падежъ.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ чл. 4. моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 5. Необходимитъ кредити за изплащане лихвитъ и погашенията, включително и комисионата на Българската народна банка, се предвиждатъ ежегодно въ бюджета на Главната дирекция на държавнитъ и гарантиранитъ отъ държавата дългове.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ чл. 5. моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 6. Облигациитъ се освобождаватъ отъ всѣкакви сегашни и бѣдещи държавни данѣци, такси, берии, гер-бовъ налогъ и др., а лихвитъ отъ тѣхъ — отъ прѣжитъ данѣци по закона за данѣка върху приходитъ, както и отъ всички други сегашни и бѣдещи данѣци и гербовъ налогъ.

Освобождаватъ се отъ всѣкакъвъ гербъ, данѣци, такси, берии пр. всички книжа и смѣтки, свързани съ от-криването, упражняването и издѣлжението на заема.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ чл. 6. моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 7. Неиздѣлжитъ въ погашение облигации се прие-матъ по номиналната имъ стойность за залогъ и гаран-ции, съгласно закона за бюджета, отчетността и пред-приятията.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ чл. 7. моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 8. Непредставенитъ за изплащане купони въ про-дѣлжение на петъ години отъ деня на падежа имъ се по-криватъ съ давность. Тоя срокъ за облигациитъ, изпла-щането на които е настѣпило, е 15 години.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ чл. 8. моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Минаваме на точка пета отъ дневния редъ:

Второ четене на законопроекта за извънреденъ бю-джетенъ кредитъ по бюджета на Министерството на земе-деліето и държавнитъ имоти за 1941 бюджетна година въ размѣръ на 566.500.000 л.

Моля г-на докладчика да го докладва.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„ЗАКОНЪ

за извънреденъ бюджетенъ кредитъ по бюджета на Министерството на земеделието и държавните имоти за 1941 бюджетна година въ размъръ на 566.500.000 л.

Чл. 1. Разрешава се извънреденъ бюджетенъ кредитъ по бюджета на Министерството на земеделието и държавните имоти за 1941 бюджетна година, въ размъръ на 566.500.000 л., който се разпределя по параграфи, съгласно съ приложената подробна таблица.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ заглавието и чл. 1, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 2. Разходи по този извънреденъ бюджетенъ кредитъ да се искрятъ отъ постъпленията отъ заема, който ще се сключи отъ Българската земеделска и кооперативна банка на основание закона за сключване на заемъ въ размъръ на 566.500.000 л. при Българската земеделска и кооперативна банка отъ Министерството на земеделието и държавните имоти, публикуванъ въ „Държавенъ вестникъ“, брой отъ 1941 г.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 2, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„ПОДРОБНА ТАБЛИЦА

за разходите по извънредния бюджетенъ кредитъ по бюджета на Министерството на земеделието и държавните имоти за 1941 бюджетна година въ размъръ на 566.500.000 л.

§	Наименование на разходите	Искать се кредити лева
---	---------------------------	------------------------

По Земеделското производство.

§ 1. За насърчение употреблението на изкуственитъ торове; набавяне на изкуствени торове и машини за използване на торовете за опити и демонстрации и за раздаването имъ безплатно или по намалени цени, както и разходи за поставяне на опититъ и демонстрациитъ; разходи за провеждане на печатна пропаганда за употреблението на изкуственитъ торове; посрещане на лихви и други разходи, които Българската земеделска и кооперативна банка извършва по отпуснати отъ нея заеми на кооперации, дружества, общини и частни лица, за набавяне на изкуствени торове; разходи за превозъ на торовете и машинитъ; насърчение на бедни общини за набавяне на изкуствени торове и други разходи въ връзка съ провеждане на това мѣроприятие — 4.000.000 л.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ § 1 отъ таблицата, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„§ 2. За набавяне на семена отъ различни фуражни, маслодайни и други култури за раздаване безплатно или по намалени цени; за превозъ на сѣнитъ; набавяне на инсталации за пречистване и лющене на такива семена; разходи за печатна пропаганда и др — 1.000.000 л.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ § 2, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„§ 3. Разходи за построяване на необходимитъ стопански и административни сгради при семеипроизводителното стопанство въ с. Вардимъ; разходи за набавяне на земеделски оръдия и машини, както и съответнитъ инсталации за гречистването, сортирането и сушенето на семната — 2.000.000 л.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ § 3, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„§ 4. За всички разходи — вещества и лични, извършени въ Сегерна и Южна Добруджа презъ миналата и текущата години по: настаняване на преселницитъ; при-

бирането на реколтата и засѣването на свободнитъ земи, по санитарно-ветеринарната служба и за всички други разходи, извършени за организиране работитъ въ Южна Добруджа — 5.675.000 л.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ § 4, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„§ 5. За изплащане загубитъ на частни стопани, причинени имъ въ борбата съ болеститъ и неприятелитъ по земеделскитъ растения; поощрение на отличили се лица при водене борбата и по извеждане на ударнитъ мѣроприятия на министерството; или за използване за горнитъ цели по специална наредба, одобрена отъ Министерския съветъ — 400.000 л.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ § 5, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„§ 6. За постройка на сграда на Българо-нѣмски институтъ за земеделски изследвания въ София, инсталиране парно отопление, направа на две вегетационни къщи и др. — 8.000.000 л.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ § 6, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„§ 7. За закупуване мѣсто за построяване Българо-нѣмски институтъ за земеделски изследвания въ София и др. — 4.000.000 л.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ § 7, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

По земеделското образование.

§ 8. Храна на учащитъ се при земеделскитъ училища, на служащитъ отъ IV, V и VI категории и работницитъ при сѣнитъ; на надзирателитъ на пансионитъ, на милосърдитъ сестри и на учителитъ по готварство; храна на екскурзиантитъ — земеделски стопани и учащи се; храна на несемейнитъ служители, на служителитъ отъ опитнитъ станции и овощни разсадници въ Образцовъ чифликъ и Салово и командировани лица, по особенъ платенъ окладъ; за храна на работницитъ при земеделскитъ опитни институти и овощни разсадници, които се ползватъ отъ работническата кухня въ съответното земеделско училище, тамъ където има такова, срещу заплащане на опредѣления за училището окладъ; разходи за каласване, доставка на тенекии и консервни кутии, прибори, съдове и пр. — 3.500.000 л.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ § 8, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„§ 9. Храна и поддържане на добитъка; купуване, произвеждане и пренасяне на хранителни припаси, фуражъ, фуражни семена и др. — 1.000.000 л.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ § 9, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„§ 10. Хранителни продукти за девическитъ секции при допълнителнитъ земеделски училища; материали за сервизитъ и за консервиране, заплащане на повредени отъ ученицитъ при обучението имъ мѣлчни произведения и разликата въ ценитъ на мѣлото при произвеждане на по-малоценни такива; торове, семена, препарати, овощни дръвчета, рафия и др.; медикаменти и хирургически инструменти; къпане и проане на пансионеритъ при земеделскитъ училища — 1.700.000 л.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ § 10, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Раффиловъ: (Чете)

„§ 11. За разширение на помѣщенията на практически мъжки и девически земеделско-домакински училища, които удвояват броя на учениците си; за обезвеждане на новите класове и пансиони — 5.000.000 л.“

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ § 11, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Раффиловъ: (Чете)

„§ 12. Разходи за построяване и обезвеждане сгради за Девическия земеделско-учителски институтъ въ гр. Пазарджикъ, сѣднитѣ и практически земеделски училища; за изплащане лихвите на заеми, сключени отъ общините, земеделските камари и училищните фондове за постройка на сгради за допълнителни земеделски училища, съгласно специалната наредба, като сумата се внася изцяло по специална текуща сметка въ Българската земеделска и кооперативна банка — 17.000.000 л.“

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ § 12, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Раффиловъ: (Чете)

„По скотовѣдството.

§ 13. Разходи за опитно и демонстративно хранене и уговяване на добитѣка; за направа резервари за съхранение на меласа и други храни; подпомагане развѣдни дружества и съюзи за провеждане демонстративно хранене при домашните животни. За изплащане лихвите на отпуснатите отъ Българската земеделска и кооперативна банка заеми на преселниците отъ Северна Добруджа презъ текущата и миналата години, за изхранване добитѣка имъ и за посрѣщане на разходи при организиране пунктове за смилане и преработка на фуражи въ връзка съ това изхранване; за изплащане на евентуалните загуби, които Българската земеделска и кооперативна банка би реализирала при провеждане на мѣсприятия въ връзка съ доставката на фуражи за изхранване на добитѣка на населението въ Южна Добруджа — 10.300.000 л.“

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ § 13, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Раффиловъ: (Чете)

„§ 14. Поправки и довършване на сгради, пристройки; годоснабдяване и електрификация — 3.780.000 л.“

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ § 14, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Раффиловъ: (Чете)

„§ 15. За изплащане на отчуждени и закупени земи за нуждите на държавните стопанства — 6.000.000 л.“

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ § 15, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Раффиловъ: (Чете)

„§ 16. За изплащане лихвите и стойността на доставените презъ 1940 г. мериносови кочове; за фуражъ на образцовото овце стадо въ завода „Клементина“; за постройка на свчарници, жилища и други стопански сгради; за поощрение на частни стопани за произведена и продадена вълна и приплоди отъ кръстосването, по специална наредба — 9.880.000 л.“

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ § 16, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Раффиловъ: (Чете)

„По санитарно-ветеринарната служба.

§ 17. За доизкарване на противочумния институтъ, машинна инсталация и други — 6.100.000 л.“

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ § 17, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Раффиловъ: (Чете)

„По Дирекция за подобрене и увеличение на работната земя.

§ 18. Вноска отъ 300.000.000 л. въ фонда „За подобрене и увеличение на работната земя“ и вноска отъ 100.000.000 л. въ Главната дирекция на строежите при Министерството на обществените сгради, пѣтищата и благоустройството, за постройка на язовиръ на р. Росица при с. Горско-Косово, Севлиево — 400.000.000 л.“

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ § 18, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Раффиловъ: (Чете)

„§ 19. За възнаграждение на временния технически персоналъ и работници къмъ бригадите по оземляването; за заплата на техническия персоналъ при Дирекцията за подобрене и увеличение на работната земя, по шатъ, одобренъ отъ министра на финансите; покупка на мощни геодезически инструменти, пособия и геодезически инструменти и други; превозъ на геодезически инструменти, за вземане на превозни сѣдства презъ време на полската работа; пѣтни и дневни пари на командирования персоналъ — 16.000.000 л.“

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ § 19, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Раффиловъ: (Чете)

„§ 20. За закупуване 9/100 идеални части отъ солниците „Голѣмъ-геренъ“. Поморийско землище — 165.000 л.“

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ § 20, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Раффиловъ: (Чете)

„По горите.

§ 21. Възнаграждение на временни работници за направа и поддържане на горски пѣтища, желѣзнопѣтни линии, мазули и други транспортни съоръжения; мостове, вѣжени и телефонни линии въ държавните гори — 25.000.000 л.“

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ § 21, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Раффиловъ: (Чете)

„§ 22. Направа, поправка и поддържане на горските пѣтища, желѣзнопѣтни линии, мазули, вѣжени линии и други транспортни съоръжения; купуване на взривни материали; компресори, сѣчива, орѣдѣя, валяци, камъни, циментъ, скоби, желѣзо, гвоздеи; телефонни апарати и материали и други — 8.000.000 л.“

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ § 22, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Раффиловъ: (Чете)

„§ 23. Направа и поправка на сгради и довършване на започнати таѣна:

- а) по службата за държавните гори 5.700.000 л.
- б) по останалите служби 2.300.000 л. — 8.000.000 л.“

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ § 23, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Раффиловъ: (Чете)

„§ 24. Вноска за засилване оборотния капиталъ на службата за стопанисване на държавните гори 20.000.000 л.“

Всичко 556.500.000 л.“

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ § 24, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Законътъ е приетъ на второ четене.

Минаваме на точка седма отъ дневния редъ:

Одобрение решенията на прометарната комисия, взети въ заседанието ѝ на 6 февруарий т. г., протоколъ № 15.

Моля г-на докладчика да ги докладва.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„РЕШЕНИЕ

за одобрение решенията на прошетарната комисия, взети въ заседанието ѝ на 6 февруарий 1941 г., протоколъ № 15.

Одобряватъ се означенитѣ по-долу решения на прошетарната комисия при XXV-то обикновено Народно събрание, II редовна сесия, взети въ заседанието ѝ на 6 февруарий 1941 г., а именно:

1. Георги П. Георгиевъ, отъ с. Трънито, Габровско, вх. № 1248/1938 г.

Опрощава му се сумата 1.090 л. данѣкъ, дължимъ къмъ Габровското данѣчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 1, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„2. Тодоръ П. Георгиевъ, отъ гр. София, вх. № 3336 отъ 1938 г.

Опрощава му се сумата 20.000 л. слѣти данѣци, съ врѣхнинитѣ и лихвитѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Со-фийското градско данѣчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 2, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„3. Христо Т. Стамболиевъ, отъ гр. Русе, вх. № 3394 отъ 1938 г.

Опрощава му се сумата 7.250 л., дължима по поста-новление № 5186, отъ 24 юний 1930 г., на Русенската мит-ница, заедно съ лихвитѣ.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 3, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„4. Дончо Трифоновъ Дашевъ, отъ гр. Ломъ, вх. № 4842 отъ 1938 г.

Опрощава му се сумата 5.500 л., такса за парни котли за отъ 1923-1929 г., дължима къмъ Ломското данѣчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 4, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„5. Христо Петковъ Сапунджиевъ, отъ гр. София, вх. № 4864/1938 г.

Опрощава му се сумата 2.311 л., данѣци, заедно съ лихвитѣ и врѣхнинитѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Со-фийското градско данѣчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 5, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„6. Пѣю Ивановъ Пѣевъ, отъ гр. Провадия, вх. № 4708 отъ 1938 г.

Опрощава му се сумата 2.000 л. воененъ данѣкъ, за-едно съ лихвитѣ и врѣхнинитѣ, дължими къмъ Провадий-ското данѣчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 6, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„7. Тодоръ Георгиевъ Топузовъ, отъ гр. София, вх. № 4757/1938 г.

Опрощава му се сумата 8.000 л. данѣци, съ врѣхни-нитѣ и лихвитѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данѣчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 7, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„8. Василка М. Семерджиева, отъ гр. София, вх. № 5420 отъ 1938 г.

Опрощава ѝ се сумата 5.300 л. данѣци, съ лихвитѣ за закѣснение върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското град-ско данѣчно управление. по партида № 905.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 8, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„9. Минчо Симеоновъ Грозевъ, отъ гр. Габрово, вх. № 5693/1938 г.

Опрощава му се сумата 3.000 л. данѣци, съ врѣхнинитѣ и лихвитѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Габровското да-нѣчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 9, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„10. Христо Тошевъ Ивановъ, отъ гр. София, вх. № 5793 отъ 1938 г.

Опрощава му се сумата 13.869 л. данѣци, дължими къмъ Софийското градско данѣчно управление по партида № 896 (нова).“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 10, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„11. Желю Т. Желевъ, отъ гр. Варна, вх. № 5885/1938 г. Опрощава му се сумата 13.430 л. данѣци, дължими къмъ Варненското данѣчно управление по партида № 2662, IV ул., на името на Димитъръ Василевъ.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 11, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„12. Митю Узунъ Митевъ (Малкия), отъ с. Паламарци, Поповско, вх. № 6227/1938 г.

Опрощава му се сумата 12.000 л. данѣци, дължими къмъ Поповското данѣчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 12, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„13. Дяно Добревъ Дянковъ, отъ с. Кривина, Долно-чишлишка община, Варненско, вх. № 6035/1938 г.

Опрощава му се сумата 1.500 л., дължимъ желѣзнопѣтенъ данѣкъ къмъ Варненското данѣчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 13, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„14. Енчо Георгиевъ Сарафовъ, отъ гр. София, вх. № 6093/1938 г.

Опрощава му се сумата 2.253 л. воененъ данѣкъ, дъл-жимъ къмъ Софийското градско данѣчно управление по партида № 98.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 14, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„15. Иванъ Рашковъ Богеевъ, отъ гр. София, вх. № 6540 отъ 1938 г.

Опрощава му се сумата 7.409 л. данѣци, дължими къмъ Софийското градско данѣчно управление, заедно съ лих-витѣ и врѣхнинитѣ върху него.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 15, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„16. Атанасъ Иванъ Големѣховъ, отъ с. Лѣджене, Пе-щерско, вх. № 6744/1938 г.

Опрошава му се сумата 18.567 л. слѣти данѣци, съ врѣхнинитѣ и лихвитѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Пазарджишкото данѣчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 16, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„17. Морицъ Сабитай Леви, отъ гр. София, вх. № 7222 отъ 1938 г.

Опрошава му се сумата 10.000 л. слѣти данѣци, съ врѣхнинитѣ и лихвитѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данѣчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 17, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„18. Иванъ Диковъ Раевски, отъ гр. София, вх. № 7361 отъ 1938 г.

Опрошава му се сумата 5.830 л. данѣци, съ врѣхнинитѣ и лихвитѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данѣчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 18, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„19. Стоянъ Ив. Поповъ, отъ гр. София, вх. № 7444 отъ 1938 г.

Опрошава му се сумата 10.280 л. данѣци, съ лихвитѣ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данѣчно управление по картонъ № 50647.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 19, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„20. Александъръ Лазовъ Пирковъ, отъ с. Кондофрей, Радомирско, вх. № 7553/1938 г.

Опрошава му се сумата 412 л. воененъ данѣкъ, дължимъ за покойния му синъ къмъ Радомирското данѣчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 20, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„21. Александъръ Янковъ Ваклиновъ, отъ гр. София, вх. № 7570/1938 г.

Опрошава му се сумата 17.223 л. данѣкъ, съ врѣхнинитѣ и лихвитѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данѣчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 21, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„22. Благо Стоевъ Пеневъ, отъ с. Варвара, Пазарджишко, вх. № 7622/1938 г.

Опрошава му се сумата 7.786 л. данѣци, съ лихвитѣ и врѣхнинитѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Пазарджишкото данѣчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 22, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„23. Елена Чулева Александъръ Байкушева, отъ гр. София, вх. № 7672/1938 г.

Опрошава ѝ се сумата 2.666 л. глоба нарушение данѣчни закони, дължими къмъ Софийското градско данѣчно управление по картонъ № 67502.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 23, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„24. Михаилъ В. Драндаровъ, отъ гр. Севлиево, вх. № 7704/1938 г.

Опрошава му се сумата 864 л. слѣти данѣци, 268 л. глоба нарушение данѣчни закони, съ врѣхнинитѣ и лихвитѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данѣчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 24, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„25. Стою Милевъ Блайденски, отъ гр. София, вх. № 7902/1938 г.

Опрошава му се сумата 18.750 л. данѣци, съ врѣхнинитѣ и лихвитѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данѣчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 25, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„26. Петъръ Янакиевъ Петковъ, отъ гр. Търговище, вх. № 7951/1938 г.

Опрошава му се сумата 4.541 л. слѣти данѣци и 2.810 л. слѣтѣ акцизъ, съ всички лихви и глоби до влизане на настоящето решение въ сила, дължими къмъ Търговищкото данѣчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 26, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„27. Владимиръ Н. Бояджиевъ, отъ с. Куле-махла, Ломско, вх. № 8036/1938 г.

Опрошава му се сумата 10.000 л. слѣти данѣци, съ врѣхнинитѣ и лихвитѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Ломското данѣчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 27, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„28. Арсо Стояновъ Герачки, отъ с. Горна-Лисина, Босилеградско, живущъ въ гр. София, вх. № 8267/1938 г.

Опрошава му се сумата 13.974 л. данѣци, съ врѣхнинитѣ и лихвитѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данѣчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 28, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„29. Цено Рашевъ Тарлъовски, отъ с. Борованъ, Бѣлолатинско, вх. № 8408/1938 г.

Опрошава му се сумата 8.000 л. слѣти данѣци, съ лихвитѣ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Врачанското областно данѣчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 29, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„30. Настоятелството на търговското акционерно дружество „Рубинъ“, въ гр. Плѣвень, вх. № 9781/1938 г.

Опрошава се на настояществото на търговското акционерно дружество „Рубинъ“ сумата 30.000 л. слѣти данѣци и лихвитѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Плѣвенското данѣчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 30, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„31. Никола Божиновъ, отъ с. Левски, Плѣвенско, живущъ въ София, вх. № 12300/1938 г.

Опрошава му се сумата 10.000 л. данѣци, заедно съ лихвитѣ и глобитѣ, дължими къмъ Плѣвенското областно данѣчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 31, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„32. Ана Петрова Катранджиева, отъ гр. София, вх. № 581/1939 г.

Опрошавя ѝ се сумата 10.000 л. данъци, заедно съ лихвитъ и глобитъ, дължими къмъ Софийското градско данъчно управление по партида № 420.“

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 32, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„33. Христо Ивановъ Копарановъ, отъ гр. София, вх. № 1955/1939 г.

Опрошавя му се сумата 27.000 л. данъци, съ лихвитъ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 33, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„34. Григоръ Лазаровъ, отъ с. Прогорѣлецъ, Ломско, вх. № 2900/1939 г.

Опрошавя му се сумата 8.000 л. акцизъ отъ 1931-1936 г. и фондъ „Обществени бедствия“, дължими къмъ Ломското данъчно управление.“

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 34, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„35. Трошанъ Стояновъ, отъ с. Медженъ, Котленско, вх. № 3143/1939 г.

Опрошавя му се сумата 14.600 л. воененъ данѣкъ и лихвитъ за закъснение върху него, дължими къмъ Котленското данъчно управление.“

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 35, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„36. Богданъ Миневъ Цвѣтковъ, отъ гр. София, вх. № 3404/1939 г.

Опрошавя му се сумата 5.000 л. данъци и лихвитъ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данъчно управление по картонъ № 7096.“

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 36, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„37. Соломонъ Машиахъ Симантовъ, отъ гр. София, вх. № 3929/1939 г.

Опрошавя му се сумата 5.300 л. данъци, съ лихвитъ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данъчно управление по картонъ № 975.“

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 37, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„38. Христо Ил. Мутафчиевъ, отъ гр. София, вх. № 4788 отъ 1939 г.

Опрошавя му се сумата 16.487 л. данѣкъ-сгради и данѣкъ върху наема, ведно съ лихвитъ и глобитъ върху тая сума, дължима къмъ Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 38, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„39. Милушъ Донева Георгиевъ, отъ гр. София, вх. № 4792/1939 г.

Опрошавя му се сумата 8.835 л. данъци и лихвитъ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 39, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„40. Фридрихъ Фридрихъ Науманъ, отъ гр. София, вх. № 5530/1939 г.

Опрошавя му се сумата 40.000 л. данъци, дължими къмъ Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 40, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„41. Миладинъ Тренчовъ Миладиновъ, отъ гр. Дупница, вх. № 5693/1939 г.

Опрошавя му се сумата 9.940 л. данъци, заедно съ лихвитъ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 41, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„42. Желѣзко Вѣлчевъ Турлаковъ, отъ гр. София, вх. № 5784/1939 г.

Опрошавя му се сумата 20.000 л. данъци, съ лихвитъ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 42, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„43. Братя Атанасъ, Трифонъ и Георги Петрови Желѣз-
кови, отъ с. Караджово, Асеновградско, вх. № 6079/1939 г.

Опрошавя имъ се сумата 15.000 л. данъци и лихвитъ и глобитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Асеновградското данъчно управление.“

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 43, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„44. Серафимъ Бѣлчевъ Курназовъ и др., наследници на
Ив. Г. Бѣлчевъ, отъ с. Ген. Николаево, Пловдивско, вх. № 6122/1939 г.

Опрошавя се на наследниците на Ив. Г. Бѣлчевъ (Се-
рафимъ, Мария, Кѣна Бѣлчеви Курназови), отъ с. Ген. Ни-
колаево, Пловдивско, сумата 10.000 л. данъци, съ лихвитъ
и глобитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Пловдивското да-
нѣчно управление.“

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 44, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„45. Кандю Божковъ Даковъ, отъ с. Катунецъ, Ловешко,
вх. № 6192/1939 г.

Опрошавя му се сумата 2.000 л. воененъ данѣкъ за по-
чиналия му синъ, дължими къмъ Ловешкото данъчно
управление.“

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 45, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„46. Невѣна Райкова Даскалова, отъ гр. София, вх. № 6335/1939 г.

Опрошавя ѝ се сумата 6.049 л. данъци, съ врѣхнинитъ
и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското град-
ско данъчно управление.“

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 46, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„47. Иванъ Георгиевъ Арнаудовъ, отъ гр. София, вх. № 6385/1939 г.

Опрошавя му се сумата 102.460 л. данъци, съ лихвитъ
и глобитъ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Со-
фийското градско данъчно управление.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 47, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„48. Ангелъ Митовъ Вѣжаровъ, отъ с. Катрище, Кюстен-
дилско, вх. № 6388/1939 г.

Опрошавъ му се сумата 2.000 л. данѣкъ върху наслед-
ствата, дължими къмъ Кюстендилското данѣчно управ-
ление.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 48, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„49. Мустафа Местановъ Юсеиновъ, отъ гр. Кърджали,
вх. № 6580/1939 г.

Опрошавъ му се сумата 1.000 л. воененъ данѣкъ, дъл-
жимъ къмъ Кърджалийското данѣчно управление.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 49, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„50. Райна и Иванъ Златеви Карагитлиевъ, отъ гр. Ка-
занлъкъ, вх. № 6692/1939 г.

Опрошавъ имъ се сумата 5.000 л. данѣци, дължими отъ
покойния ѝ наследодателъ Злати Карагитлиевъ къмъ Ка-
занлъкското данѣчно управление.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 50, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„51. Иванъ Атанасовъ & Славъ Милевъ, отъ гр. София,
вх. № 6708/1939 г.

Опрошавъ имъ се сумата 30.268 л. данѣци, заедно съ лих-
витъ и глобитъ, дължими къмъ Софийското градско
данѣчно управление.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 51, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„52. Александъръ Гиговъ Пандиловъ, отъ гр. София, вх.
№ 6721/1939 г.

Опрошавъ му се сумата 1.000 л. данѣци, заедно съ лих-
витъ за закъснение, дължими къмъ Софийското градско
данѣчно управление по картонъ № 63259.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 52, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„53. Мустафа Мустафовъ Исмаиловъ, отъ гр. Русе, вх.
№ 6908/1939 г.

Опрошавъ му се сумата 4.000 л. воененъ данѣкъ, дъл-
жимъ къмъ Русенското данѣчно управление.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 53, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„54. Иванъ М. Барбовъ, отъ гр. Орѣхово, вх. № 7148
отъ 1939 г.

Опрошавъ му се сумата 4.000 л. данѣци и лихвитъ за
закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Орѣховското да-
нѣчно управление по партида № 838/1939 г.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 54, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„55. Жакъ Гершонъ Самуиловъ, отъ гр. София, вх.
№ 7327/1939 г.

Опрошавъ му се сумата 10.000 л. данѣци, дължими къмъ
Софийското градско данѣчно управление по партида № 184
нова — V бюро, а остатъка да заплати.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 55, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„56. Станка Георгиева Ковачева, отъ гр. Бургасъ, вх.
№ 7446/1939 г.

Опрошавъ ѝ се сумата 2.392 л. слѣти данѣци, съ връх-
нинитъ и лихвитъ за закъснение върху тѣхъ, дължими
къмъ Бургаското областно данѣчно управление по парти-
дата на покойния ѝ съпругъ Георги Станиловъ Ковачевъ.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 56, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„57. Георги Тодоровъ Ивановъ, отъ гр. София, вх.
№ 9241/1939 г.

Опрошавъ му се сумата 15.912 л. слѣти данѣци, съ връх-
нинитъ за упражняваното занятие „бакалия“ презъ 1920 г.
и лихвата за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Со-
фийското градско данѣчно управление.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 57, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„58. Маринъ Горановъ Илиевъ, отъ с. Моминъ-бродъ,
Ломско, вх. № 9326/1939 г.

Опрошавъ му се сумата 15.000 л. слѣти данѣци, съ връх-
нинитъ и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Ломското
данѣчно управление.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 58, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„59. Йозо Ивановъ Короджаковъ, отъ гр. София, вх.
№ 9450/1939 г.

Опрошавъ му се сумата 20.000 л. данѣци и лихвитъ за
закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското град-
ско данѣчно управление.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 59, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„60. Нако Миловановъ Диневъ, отъ гр. София, вх.
№ 9492/1939 г.

Опрошавъ му се сумата 20.000 л. данѣци и лихвитъ за
закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското град-
ско данѣчно управление по картонъ № 40669.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 60, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„61. Николай Д. Тотевъ & С-ие, циглена фабрика, „Из-
грѣвъ“, отъ с. Александрово, Ловешко, вх. № 9523/1939 г.

Опрошавъ се на циглена фабрика „Изгрѣвъ“ — Николай
Д. Тотевъ & С-ие, с. Александрово Ловешко, сумата
10.000 л. слѣти данѣци, съ връхнинитъ и лихвитъ върху
тѣхъ, дължими къмъ Ловешкото данѣчно управление.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 61, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„62. Кръстю Бешковъ Дамяновъ, отъ гр. София, вх.
№ 9563/1939 г.

Опрошавъ му се сумата 20.000 л. глоба, дължима по по-
становление № 266/1933 г. на софийския акцизенъ начал-
никъ, заедно съ глобитъ и лихвитъ върху нея.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 62, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„63. Никифоръ Василевъ Каяджиевъ, отъ гр. София,
вх. № 9616/1939 г.

Опрошавъ му се сумата 5.000 л. данѣци, заедно съ лих-
витъ за закъснение върху нея, дължима къмъ Софийското
градско данѣчно управление по картонъ № 40754.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 63, моля, да вдигнат рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„64. Иванъ Славовъ Яневъ, отъ гр. София, вх. № 9732
отъ 1939 г.

Опрошава му се сумата 2.417 л. данѣци, съ врѣхнинитѣ
и лихвитѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско
данѣчно управление.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 64, моля, да вдигнат рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„65. Наследниците на Станчо Рангеловъ Ангеловъ, отъ
гр. София, вх. № 9731/1939 г.

Опрошава се на наследниците на Станчо Рангеловъ
Ангеловъ сумата 30.000 л. данѣци, дължими къмъ Со-
фийското градско данѣчно управление по партида № 1163
(нова) на името на Станчо Рангеловъ Ангеловъ, а оста-
тъка да заплати въ срокъ отъ 3 години.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 65, моля, да вдигнат рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„66. Василъ Владовъ Марковъ, отъ гр. Шуменъ, вх.
№ 10149/1939 г.

Опрошава му се сумата 7.412 л. данѣци съ лихвитѣ
върху тѣхъ, дължими къмъ Шуменското данѣчно управле-
ние.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 66, моля, да вдигнат рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„67. Иванъ Бочовъ Камберски, отъ с. Чифликъ, Троян-
ско, вх. № 10614/1939 г.

Опрошава му се сумата 74.000 л., заедно съ лихвитѣ и
глобитѣ върху сѣщата сума, дължима къмъ Троянското
данѣчно управление по постановление № 299/1936 г.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 67, моля, да вдигнат рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„68. Зора А. Попова, отъ с. Брусарци, Ломско, вх.
№ 11376/1939 г.

Опрошава ѝ се сумата 12.000 л. данѣкъ върху наслед-
ствата, заедно съ лихвитѣ и глобитѣ върху сѣщата сума,
дължима къмъ Ломското данѣчно управление.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 68, моля, да вдигнат рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„69. Пенка Вл. Мантарова, отъ гр. София, вх. № 11391
отъ 1939 г.

Опрошава ѝ се сумата 72.922 л. данѣци, заедно съ лих-
витѣ и глобитѣ, дължими къмъ Софийското градско да-
нѣчно управление.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 69, моля, да вдигнат рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„70. Елисавета Ив. Влахова, отъ гр. Плъвенъ, вх. № 673
отъ 1940 г.

Опрошава ѝ се сумата 929 л. данѣкъ-занятие и лихвитѣ
по партидата на покойния ѝ съпругъ Иванъ Н. Влаховъ,
дължими къмъ Плъвенското областно данѣчно управление.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 70, моля, да вдигнат рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„71. Стоянъ Тоневъ Пеневъ, отъ гр. София, вх. № 1096
отъ 1940 г.

Опрошава му се сумата 36.000 л. данѣци, лихвитѣ и
врѣхнинитѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското
градско данѣчно управление, а остатъка да заплати.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 71, моля, да вдигнат рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„72. Тома Гюровъ Аначковъ, отъ гр. София, вх. № 1332
отъ 1940 г.

Опрошава му се сумата 25.474 л. и следуемата се лихва,
дължима по картонъ № 56120 на Софийското градско
данѣчно управление.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 72, моля, да вдигнат рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„73. Никола К. Карагъзовъ, отъ с. Вѣтренъ, Казан-
лъшко, вх. № 1449/1940 г.

Опрошава му се сумата 20.000 л., заедно съ лихвитѣ и
глобитѣ за закъснение, дължими къмъ Казанлъшкото да-
нѣчно управление.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 73, моля, да вдигнат рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„74. Димитъръ Николовъ, отъ гр. Стара-Загора, вх.
№ 1745/1940 г.

Опрошава му се сумата 20.000 л. слѣти данѣци съ
врѣхнинитѣ и лихвитѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Старо-
загорското областно данѣчно управление.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 74, моля, да вдигнат рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„75. Цвѣтана Ангелова Даманова, отъ с. Долна-бана,
Ихтиманско, вх. № 2173/1940 г.

Опрошава ѝ се сумата 49.926 л., заедно съ лихвитѣ
отъ 22 декемврий 1927 г., дължими по постановление № 548
отъ 1927 г. на Министерството на финанситѣ.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 75, моля, да вдигнат рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„76. Стефанъ П. Пенчевъ, директоръ на театъръ „Оде-
онъ“, София, вх. № 2355/1940 г.

Опрошава му се сумата 30.000 л. данѣци, заедно съ
лихвитѣ и глобитѣ върху цѣлата дължима сума къмъ Со-
фийското градско данѣчно управление до влизане на на-
стоящото рѣшение въ сила.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 76, моля, да вдигнат рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„77. Димитъръ Мариновъ Камбуровъ, с. Дивдѣдово,
Шуменско, вх. № 2895/1940 г.

Опрошава му се сумата 12.000 л. воененъ данѣкъ, заед-
но съ лихвитѣ и глобитѣ, дължими къмъ Шуменското
областно данѣчно управление.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 77, моля, да вдигнат рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„78. Костадинъ Г. Мицовъ, отъ с. Горна-Козница, Дуп-
нишко, вх. № 2897/1940 г.

Опрошаватъ му се глобитѣ общо на сума 14.308 л.,
дължими по постановления № 66/1938 и 270/1938 г. на
дупнишкия акцизенъ началникъ.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 78, моля, да вдигнат рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„79. Иванъ Димовъ Айдалийски, отъ гр. Ямболъ, вх. № 3021/1940 г.

Опрошава му се сумата 10.294 л. надвзета пенсия по пенсионна книжка № 148404.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 79, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„80. Георги Илиевъ Тильовъ, отъ с. Сиришникъ, Радо-мирско, вх. № 3144/1940 г.

Опрошава му се сумата 2.029 л. данъци и акцизъ съ лихвитъ и глобитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Радомир-ското данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 80, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„81. Михаилъ Г. Поповъ, отъ гр. София, вх. № 4511 отъ 1940 г.

Опрошаватъ му се всички лихви върху дължимата сума 41.558 л., данъци къмъ Софийското градско данъчно управ-ление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 81, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„82. Димо Юрдановъ Димовъ, отъ гр. Бургасъ, вх. № 4548/1940 г.

Опрошава му се сумата 594 л. II и III размѣръ данъкъ, дължимъ къмъ Бургаското данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 82, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„83. Сава Русанова Петрова, отъ гр. Ломъ, вх. № 5472, отъ 1940 г.

Опрошава се на наследниците на Русинъ Петровъ Бой-ковъ, бившъ жителъ на гр. Ломъ, сумата 20.158 л., заедно съ лихвитъ и глобитъ, дължими къмъ Ломското данъчно управление.

Опрошава се също сумата 23.624 л., която се дължи по партидата на наследниците на Русинъ Петровъ Бой-ковъ и Никола Мицевъ, отъ гр. Ломъ, заедно съ лихвитъ и глобитъ, която дължатъ къмъ Ломското данъчно управ-ление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 83, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„84. Андонъ М. Самарджиевъ, отъ гр. София, вх. № 5357/1940 г.

Опрошава му се сумата 12.656 л. данъкъ-занятие, заед-но съ лихвитъ и глобитъ, дължими къмъ Софийското градско данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 84, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„85. Василъ, Анастасъ и Евгений Страшимиръ Кушеви, отъ гр. София, вх. № 5925/1940 г.

Опрошава имъ се сумата 19.632 л. данъкъ върху на-следствата, глоба нарушение и лихви за закъснение, дъл-жими къмъ Софийското градско данъчно управление по постановление № 1258/1937 г.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 85, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„86. Азнивъ Георги Алтънкова, за себе си и като за-конна представителка на малолѣтния си синъ Никола Г. Алтънковъ, отъ гр. Пловдивъ, живущи въ гр. София, вх. № 7132/1940 г.

Опрошава се на наследниците на Георги Н. Алтънковъ, отъ гр. Пловдивъ, сумата 15.194 л. данъци и врѣхнинитѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Пловдивското данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 86, моля да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„87. Тинка Иванъ Попова (Гаврилъ Гузеляска), отъ гр. Видинъ, вх. № 7953/1940 г.

Опрошава ѝ се сумата 119.415 л. заедно съ глобитъ и лихвитъ, дължими по постановление № 161/1940 г. на Ви-динското данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 87, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„88. Крумъ Димитровъ Лощановъ, отъ гр. София, вх. № 8344/1940 г.

Опрошава му се сумата 265 л. данъкъ-патентъ за 1937 г., дължимъ къмъ Софийското градско данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 88, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„89. Наследниците на д-ръ Маринъ Кръстевъ: Мария, Надежда и Вѣра М. Кръстеви, отъ гр. София, вх. № 8668 отъ 1940 г.

Опрошава се на наследниците на д-ръ Маринъ Кръ-стевъ сумата 3.342.71 л. и лихвитъ върху тѣхъ, дължими по решения № № 2801 и 2803, отъ 24 ноемврий 1939 г., на Върховната смѣтна палата.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 89, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„90. Димитъръ Аргировъ Ивановъ Темелковъ, отъ гр. София, вх. № 9134/1940 г.

Опрошава му се сумата 28.904 л. глоба по постановле-ние № 603/1934 г. на бѣлослатинския данъченъ началникъ.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 90, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„91. Атанасъ Таневъ, отъ гр. Пловдивъ, вх. № 9137/1940 г. Опрошава му се сумата 4.884 л. надвзета пенсия по пенсионна книжка за изслужено време № 48003.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 91, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„92. Стоянъ Василевъ Колдевъ, отъ с. Враждебна, Со-фийско, вх. № 9672/1940 г.

Опрошава му се сумата 800 л., часть отъ дължимата сума 1.600 л. къмъ Софийското областно данъчно управ-ление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 92, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„93. Петко Андоновъ Новковъ, отъ с. Княжево, Со-фийско, вх. № 1457/1941 г.

Опрошава му се сумата 7.200 л., съ лихвитъ и гло-битъ върху нея, дължима по постановление № 362/1935 г. къмъ софийския областенъ акцизенъ началникъ.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 93, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„Забележка. За всички случаи по горния списъкъ събранитѣ до влизане на настоящето решение въ сила суми не се връщатъ.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ забележката, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Дневниятъ редъ е изчерпанъ.

За следващото заседание на 18 февруарий т. г., 15 ч.
следъ обѣдъ, председателството, въ съгласие съ правител-
ството, ви предлага следния дневенъ редъ:

Второ четене на законопроектитъ:

1. За постройка сграда за службитъ на Министерството
на търговията, промишлеността и труда.

2. За Института за обществено осигуряване.

Първо четене на законопроектитъ:

3. За държавнитъ имоти.

4. За подобрене на меритъ.

5. За високопланинскитъ и горскитъ пасища

6. За подобрене на земята и борбата срещу глада за
земя.

7. За задължително обработване на земята и за под-
помагане и поощрение на добритъ земеделски стопани.

8. За използване на неизползуванитъ (пустѣещи) земи.

9. За възстановяване и поддържане производителнитъ
сили на работната земя.

10. За трудовитъ земеделски стопанства.

11. За кадастъръ и комасация.

12. За прехвърляне на селскитъ имоти.

Които одобряватъ този дневенъ редъ, моля, да вдигнатъ
рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Вдигамъ заседанието.

(Вдигнато въ 19 ч. 45 м.)

Председателъ: **НИКОЛА ЛОГОФЕТОВЪ**

Подпредседателъ: **НИКОЛА ЗАХАРИЕВЪ**

Секретари: { **ДИМИТЪРЪ САРАДЖОВЪ**
 { **СВЕТОСЛАВЪ СЛАВОВЪ**

Началникъ на Стенографското отдѣление: **ДОНЧО ДУКОВЪ**